

КЪМ БЪЛГАРИНА

II

КЪМ БЪЛГАРИНА

ВТОРА ЧАСТ

УЧИТЕЛЯТ ЗА СЕБЕ СИ

Аз съм пратен от Бога. Трябва да знаете, че аз не съм дошел от само себе си, по мое желание, а съм пратен от Бога да работя за въдворяването на Божието Царство на земята.

Бог говори чрез Христа, Бог говори чрез мене.

Идеите, които излагам в беседите и лекциите, са взети от Божественото. Каквото е говорил Христос и каквото говоря аз, то е от един и същ източник.

Аз съм дошел да изявя Любовта, да я донеса на земята. Това е моята мисия. Всеки Учител се различава, носи един свещен огън от невидимия свят. Каквото е огънят му, по това се отличава. Против Учителя не може да се работи. Ние носим едно Божествено учение, но не спорим. Не можем да го сравним с нищо. Времето ще покаже. Всички онези, които ще дойдат, са определени.

Аз говоря от името на Природата. Не говоря за обичновени, за човешки работи. Всички говорят за тях. Аз съм дошел на земята да проповядвам такова учение, каквото другите проповядват, нямаше нужда да идвам. Аз ви проповядвам едно опитано учение. Давам ви разумни методи, каквито никой досега не ви е давал. Това са методи, с които Живата Природа работи. С тях работят живите разумни Същества.

Това, което проповядвам, не е учение за обичновения морал, но за Великата Любов. Тя може да подобри здравето, да просвети ума, да разшири сърдцето, да даде потик на Духа. Това учение е в състояние да възстанови краката на хромите, да отвори очите на слепите. От това учение глухите прочуват, болните оздравяват, мъртвите възкръсват. То носи хармония навсякъде. Затова учение няма никакво препятствие. Каквито и убеждения да имаш, от който народ и да излизаш, използвай това учение.

Аз живея в този свят и в онзи свят едновременно. Не е важно кой съм. Ти ще гледаш доколкото е възможно да се ползуваш от мене. Благодарни на Бога, че си намерил този извор, който тече, а пък на мене нищо не говори. Следвайте не мене, но Божиата Любов!

Има нещо необичновено в света. То е Божественото. С него искам да ви запозная, за него ви проповядвам. За да го разберете, трябва да стъпите на почвата на Любовта.

Аз не съм всякога в тялото си. Някога дохождам в събранието и вие мислите че съм при вас. Някога само тялото ми е при вас.

Когато отивам на Слънцето, аз се движа с бързина по-голяма от тази на светлината. Вечер, когато искам да научавам световите, излизам, ходя там, дето човешки крак не е стъпвал и човешко око не прониква. И след това пак се връщам.

Като изнасям известни истини, мнозина казват за нас, че не сме с ума си. Когато хората са приели истината на своето време? Не донесе ли Христос една велика Истина на света? И какво направиха с Него? След Него дойдоха апостолите, но и те бяха гонени. Така постъпват с всекиго, който иска да внесе една нова идея, било в науката, било в религията, било в обществения живот. Какъвто и да е този човек, все ще го гонят. Като проучавам историята на всички религии, виждам че няма Учител дошел в света, който да е бил посрещнат добре. В всички народи, без изключение, са ги посрещали като измамници и лъжци.

Аз дойдох в България да кажа на българите Истината, да им посоча път. И вместо да ме посрещнат, те ме нахичиха с различни епитети: лъжец, самозван пророк и пр. Днес Светият синод взема мерки против мене да ме гони. Какви мерки ще вземе? Чудни са те! С мене ще се борят! - Ще имат работа с Господа, а не с мене. Шом се страхуват от мене, значи зад мене има нещо страшно. Какое е то? - Зад гърба ми стои великата Божия Любов, зад гърба ми стои великата Божия Истина, зад гърба ми стои великата Божия Правда и добродетели.

Българският народ е видял от мене само добро, но зло никога. След това "светите старци" се осмеляват да ме наричат "лъжеучител". Духовенството се страхува от мене. Исчат да ме махнат, да не им мътя водата. Те не знаят, че това не зависи от тях, да бъде или да не бъде в България. Назвам им: Слушайте, приятели, този свят не е ваш. Светът е грамадно лозе, на което има работа за всички. Няма защо да делите чуканите. Лозето трябва да се прекоси нае. Като дойде Господарят му, ще ниш пита: Прекосахте ли добре лозето? Хората не го обработват, а делат чуканите.

Питам ви: знаете ли откъде ида и как съм приет? Аз ида от далечен път. Как ме приеха българите? Българското духовенство се плаши, че ще им отнема богатството. Те настройват хората срещу мене и казват, че петия името Божие, че подронвам авторитета на светата църква. Питам ги: Де е вашият Бог? Де е Синът Божи?

Синът Божи е Син на Любовта. Де е вашата любов ? Аз нигде не я виждам.

Аз съм истинен и направо казвам мнението си за духовенството. В бъдеще няма да оставя свещеник в света. Аз ще ги пропъдя до един. Ще ги пръсна в пространството, там да чакат 500-600 години, докато дойде новата култура. След това ще кажа: Пратете тези братя на земята, да видят как се работи с любов. Новата култура наисичва нови хора. Тогава те ще разберат как може да се живее. Ще пречарат в пространството, докато се справят с минималните си грехове. Ако бяха живели по закона на Любовта, нямаше да плачат и страдат. Ще им кажа: Ето, вижте как може да се живее по братски. Тогава няма да има вече лъжа и измама. В новия живот няма да има владици и попове. Нека знаят "свещените старци", че не хулят мене, но хулят Господа, като ме наричат "лъжеучител".

Аз ви уча как да изпълнявате волята на Живия Господ, в която се крие вашата свобода. Той ще ви накара да се чувствувате братя помежду си, да се пригответе за великия живот, който сега иде. Не е нужно да се възхищавате от моите беседи нито от мене. Важно е да приемете Учението, да го приложите и да решите задачите си. Аз още не съм видял вашите решени задачи.

Ако можете да приложите една стотна от моето учение, вие ще бъдете щастливи.

Питат ме: Отде събра тия хора около себе си ? Те не те разбират. - Нищо от това. Понеже Бог ги търпи и обича, и аз съм длъжен да ги обичам и търпя. Бог ги е събрал от кол и от въже и ми ги е пратил да работя с тях. Не мога да пречупя думата му. Щом Бог ги е напратил при мене, ще им предам знанието, което имам. Така постъпвайте и вие. И ако ви попитат защо обичате даден човек, кажете: Защото Бог пръв го обича. Някои ме питат, защо като ви говоря, не ви доведа до края на въпросите, но ги оставям открити. - Моята цел не е да ви дам разрешени въпроси, но да ви поставя в положение да мислите свободно и самостоятелно. Волкото и да искам, не мога изведнаж да ви кача на планинския връх.

Всичко онова, което съм казал, няма да загине, то ще си бъде, то са живи думи, то няма да умре. Ако не го приложат сега, ще го приложат други същества и няма да остане така това, което съм казал. Идват същества от далечни светове, които чакат да чуят какво ще кажа аз за Бога, за Божиата Любов.

Аз не говоря само за вас. Моята мисъл е не само за вас, но за всички разумни същества. Тя се предава като радио по целия свят. Чато се предава моята мисъл, всички свещеници, учени, философи я възприемат. — Защо я възприемат? — Защото е Божествена. Тя не е моя мисъл. Тази мисъл се е родила преди вековете, още преди създаването на света. Тя е велика проява на Бога, който ми говори отвътре.

Питат ни: Кой сте вие и колко сте? — Ний сме една велико Братство, каквото светът никога не е виждал, една Братство, което има клонове и на земята и на небето и в цялата Вселена, който служи на Бога, той ще бъде гражданин на това Братство, което наричаме Братство на Божията Любов, на Божията Мъдрост и на Божията Истина.

Аз проповядвам не само за вас, но и за всички, които ме слушат. Чато казвам, че други ме слушат, аз подразбирам следното: вие сте антени, и ако погледнете с очите на ясновидеца, ще видите, че сте свързани с много същества от невидимия свят, които ме слушат чрез вас. Ако вие не ме разберете, те ще ме разберат. Казвам: милиони същества ме слушат. Дали вярвате в това или не, това е друг въпрос. Аз съм слушан отвсякъде: от Франция и от Русия и от Англия. Те ме слушат чрез антени, както вие слушате радиото.

В беседите са скрити истините. Аз ги скривам за бъдещата култура. Четете беседите и лекциите от младежкия и общия клас. Трябва да четете и Евангелието. Тази работа вършете преди всяка друга работа. Обезателно да четете беседите и лекциите. Да намерите време за това. Тези идеи, които излагам в беседите и лекциите, вие и сами можете да ги намерите. Но за всяка идея трябва да работите 25 хиляди години, за да я намерите. Да кажем, че в една беседа има десет идеи, тогава колко години ви трябва, за да намерите идеите, които са само в една беседа? А колко такива беседи има? Затова с тези беседи и лекции се съкратява извънредно много времето за вашето развитие.

Онова, което говорих 25 години, то вече изпълни света и от него светът не може да се освободи. Има невидими работници, които вземат и разпространяват тези идеи, които аз говоря, разпространяват ги чрез въздуха. Словото, което донесе Христос, духовете го разпространиха навсякъде. Новите идеи, които аз говоря, тази Божествена мисъл, се носи навсякъде по света. Всички я чувствуват. Това, което ние носим на света, е така необходимо, както светлината, водата, въздуха и кляба. Това е най-новото положение, ко-

ето се разкрива за бъдещето човечество. Хората трябва сега да го опитат. Любовта ще влезе в света по нов начин.

Могат едно време противниците гонеха богомилите, това беше в една епоха на отлив и беше възможно гонението на богомилите. Сега и сто чифта цървули да съвсат, нищо не могат да ни направят, понеже сме в прилив.

Преди няколко време дойде един брат и ми каза, че някои говорили лошо за Братството. Казах му: Това движение не съм почнал аз по моя воля, но по нареждане от Бога. Затова този движението не е човешка работа, а Божествена. И затова всяко препятствие, което ще се постави на пътя на това движение, ще бъде пометено.

Казвам още: Ако не ме слушате, от София нищо няма да остане. Не съм казал нищо, което да не е станало. Ако не направите поведението си, ако не приемете това учение, всичко това ще стане.

Преди повече от тридесет години казах, че в 1914 година ще има световна война и че Германия ще я загуби. По-после предупредих управниците да сключат мир колкото се може по-скоро, но те ме интернираха. Казах че иде втора световна война, казах и кои градове ще пострадат: Берлин, Лондон, София и пр. Викаха ме в Общественията безопасност. Казах им: ако искам, мога и да не дойда, но аз почитам законите, и затова идвам. По този път, по който вървят, нищо няма да остане от София. Вие престъпвате Божиите закони и ще видите, че аз не говоря от себе си. Аз посех върху себе си девет десети от страданията, които предстоят на българите, и на тях остава само една десета. Затова те ще минат по-леко. Иначе щяха да претърпят голяма катастрофа.

Аз предупредих Фердинанда за четири неща:

1. През време на Балканската война казах, че не трябва да воюва с съюзниците. Ако не бяха воювали, щяха да получат Кавала, Деде-агач и много други.

2. В 1914 година казах: България да не се намесва, а да пазят неутралитет, защото България така ще спечели, ще и дадат достатъчно земя за цената на неутралитета, а ако се намеси, ще загуби. Те не ме послушаха.

3. След като се намеси България в първата световна война, казах в 1917 година че България ще загуби, и затова на време да вземат мерки. Аз исках доброто на България. Те какво направиха? Интернираха ме в Варна. Не ме послушаха. После ме питаха след погрома, но аз казах: Усно е вече.

4. После казах на Фердинанда и на Бориса, че трябва да имат добри отношения с **в с и ч и** държави.

Един французин ми зададе с писмо няколко въпроса:

1. Кое ме е подтикнало да започна това движение. Отговорих му: Любовете към Бога, знанието за Бога и Истината за Бога.

2. Попита ме за кои е това движение. Казах му: Това движение е за цялото човечество, а не само за България. Казах му: Това движение е организирано и другите организации ще дойдат да помагат на него, понеже е Божествено.

3. Той ме запита това движение имали противници. Казах му: Във времето, което иде, всички онези, които се противят, ще изгубят своята почва.

По няколко причини съм ви събрал в тази Школа, от които ще спомена само три:

1. Да се образува едно общество от хора, които да имат велика любов един към друг, да се образува тук една среда на Любвата, за да може от тук да се пратят мощни вълни на Любов към целия свят. Да се разлее тази Любов по света, да достигне до душите на човечеството и да ги събуди.

2. Защо съм ви събрал тук, в Школата? - За да ви подготвя за проповедници през бъдещите векове. Всички вие до един - и най-малкият - ще бъдете в бъдещите векове проповедници. Ще ви се дадат знания, сили, дарби, магическа сила на Словото, мощно съдействие от невидимия свят, всички благоприятни условия, за да проповядвате идеите на новата култура, идеите на Шестата раса. А къде ще намерите тази идея? - Те са изложени в беседите и лекциите. Беседите и лекциите съдържат идеите на Шестата раса. Затова пряк сега проучавайте внимателно беседите и лекциите, за да се подготвите за тази важна работа, която ви предстои.

3. Защо съм ви събрал тук? - Вие не сте от Бялото Братство. Един член на Бялото Братство разполага с велики знания и сили. Той владее ключовете на природните сили и работи за подигането на човечеството и на цялата природа. А вие сте ученици на Бялото Братство. Аз ви подготвям за да влезете в Бялото Братство, да станете Велики Братя. Това е великото, за което ви подготвям.

Този е по-близък до мене, който чете беседите, защото той се свързва с Божествения Дух, който говори чрез мене.

Концепцията на Истината е строго определена вживата природа. Истината е самоонзи, у когото няма никаква насилствена сила. Той е самоонзи,

Понятието УЧИТЕЛ е строго определено в живата природа.

Учител е само онзи, у когото няма никакво насилие. Той е силен, но не упражнява насилие.

Учител е само онзи, у когото няма никаква лъжа. Неговата възвишена разумност изключва всякаква лъжа.

Учител е само онзи, у когото няма никакво зло. Неговата доброта изключва всякаво зло.

Любовта на Учителя е изпитана, тя няма защо да се изпитва.

Знанието на Учителя е изпитано, то няма защо да се изпитва.

Чистотата на Учителя е изпитана, тя няма защо да се изпитва.

Учителят, в истинския смисъл на думата, е съвършен човек. В него няма нито сянка от колебание, двоумение или неверие.

Само Учителят може да се нарече с право велик и мощен човек, защото неговият живот има отражение в целия космос. А щом животът и мисълта на един човек се отразяват в целия космос, те са Божествени.

Великият Учител се занимава с души, които се стремят към знание, към светлина. А за обикновените хора, за невестите, има обикновени учители. Великият Учител не губи времето си за празни работи. Неговото време е скъпо, не може да се изразходва без полза. Той има право отношение към Бога и служи на Неговата Воля. Той предава знанието си само на онези души, които са готови да следват неговия път. Що се отнася до останалите, до обикновените хора, Той оставя времето да ги събуди. Ако преждевременно им даде някакво знание, те не могат да го използват.

Туй учение трябва да се приложи !

Там е силата и спасението в бъдеще.

От сегашния свят и помен няма да остане !

НОВО НЕБЕ И НОВА ЗЕМЯ ИДАТ !

Може би аз съм най-опасният човек в света. Докато съм още между вас, не е толкова опасно, обаче когато замина, всичко ще стане на пух и прах. От сегашния ред и порядък, от лъжите на хората, от сегашната земя, няма да остане помен. Така е решил Господ. И това ще стане скоро.

Ако говоря само от себе си, нищо не съм, но чрез мене говори цялото Небе. Моето Слово е живо.

ДУМИ НА ЕДИН ОТ СВЕТЛИТЕ ДУХОВЕ

Колко ценен е животът и колко свещени са удилията на душата да се сгрее от огъня на светлата Вселенска Душа! Колко радостен е Духът, че може да черпи топлина направо от огнището на Всемирния Дух! Колко велики са моментите, които преживяваме: край на старото и начало на новото!

Вий сте частици от запаления огън, който стопля саета; благодарение на който може да живее, да се запази и да напредва света. Вий сте надеждата на утрешния ден, когато сияйно слънце ще изгрее над цялата земя, прогонвайки мрачините на нощта. Радостна е безкрайно душата ми, че можахте да запазите през толкова изпитания малкото свещено пламъче, което утре ще се разгори в голям огън, който ще стопли цялата земя.

Ние ценим делото ви, наблюдаваме усилията ви и сме неотменно с вас и зад вас. Затова изхвърлете от душата си всяко съмнение и укрепявайте в себе си живата вяра в доброто: негов е утрешният ден, всяка стъпка ни приближава към него - колесницата на живота не ще се повърне назад!... Идват дни, когато Духът ще нарежда порядъка на цялата земя и когато хората и народите на цялото човечество ще запеят купно великата Хармония на Любовта. Устрема към великото Дело, което сте прегърнали, не е само чувство, не е само временно възхищение: той ви води към посвещение в тайните на Духа. И целта на това посвещение е да направи душата ви прозрачна призма за лъчите на Божествената светлина. Да станете проводници на Божествената красота, проводници на Божествената Истина и Любов.

Затова изучавайте правилата на Духа. Те са безпощадни към колебанието и двойствеността и затова бъдете изцяло техни служители и издигнете високо знамето на правдата. Може би в ума ви ще изпъне мисълта: постижимо ли е да се запазим винаги будни - да долавяме винаги Божията мисъл? - Да, това е постижимо, то е доказано и засвидетелствувано с живота, с усилията и с кръвта на хилядите, които преди вас бяха проводници на Божественото вдъхновение. Ще отворите душите си, сърдцата си и умовете си и небесният извор ще протече през вас. С поглед отправен напред и нагоре, вървете по този път и вие ще бъдете достойни ратници от светлото Христово войнство.

Не се страхувайте от препятствията, които ежедневиият живот ви поставя. Научете се да лекувате вашето тяло и вашата душа. Застанете в центъра на вашето съзнание като призовете всички обременени клетки и ги вдъхновете. Подигнете техния дух, усилете тяхното сцепление, помогнете им да изтрият тъмните петна, внесени отвън. Потопете ги в дух на свежест и разумна чистота. Така вдъхновени и подкрепени, вашите клетки-души, вашият организъм - тази душа на душите - ще укрепне, ще се пречисти, ще стане прозрачна за Божията светлина. Подкрепете тия милиони и милиони малки същества, които работят в вас, защото те са предназначени да извършат една велика работа.

Днес светът е изложен на пожар ! Целта на този пожар обаче е: да изгори непотребното, низкото, грешното, подлото. От всичко, което става, вие трябва дамо да вземете поука. Няма, обаче, време за мислене върху събитията, които стават отвън. Не се тревожете и не се спъвайте от тях. Защото най-великото събитие за вас е да станете проводници на Божествената светлина. За него, за това събитие, не ще се пише в вестниците, нито ще го узнаят по четирите краища на земята. То е толкова велико, че може да стане само в тишината. Като всички велики събития !

Бурите и ветровете, обаче, ще отлитнат, но земята на благословението ще пребъде. Бъдете верни пастири на това, което вие е поверено, защото безброй очи от други светове са отправени към вас: идва времето на най-великото, на истински великото събитие: да се установи Божия порядък на тая земя. Безброй светли същества, изпълнени с сила и власт, с мъдрост и любов, с истина и светлина, работят за идването на този порядък. Вие ще бъдете само техни проводници и помощници.

Велика е ролята на малка България за идването на Новия Ден за човечеството. Велико е вашето ръководство, което вие никога не трябва да отговаряте, а трябва винаги да бъдете готови да слагате по малко съчки на Божественото огнище, за да не изгасва никога Свещения Огън, който е западен тук и който ще обгърне цялата земя, ще вдъхнови и възпламени за нов живот цялото човечество.

Безброй големи и силни неща на днешния ден ще отминат без следа, земните величия, чието обаяние днес ^{ор} пълни света, ще бъдат забравени, от техните дела не ще остане нищо, освен, може би, само позорни съсишки, но Светлината, която изгръ над тебе, България ^о и която днес никой не вижда, дори и твоите собствени чада, вечно ще свети по цялата земя, ще озарява и ще вдъхновява човечеството.

Затова вий, малцината, които сте пробудени днес, слушайте гласа на Учителя, защото Божественото Слово, което излиза от неговата уста, ще стане насъщия хляб за бъдещите, които идват след вас, по всички кътища на света.

Българино ! Не огорчавай Божественото ръководство, което благо-
води да се изяви към теб. Не ставай плячка на малодушие, безве-
рие и съмнение, но бъди положителен във вярата си в бъдещето.
Помни, че Божията нога е стъпила на твоята земя, затова върви по
пътя на Доброто и знай, че никакви вражески сили не ще могат
да те засегнат.

Хубава родна земя, осияна от светлите Божии лъчи, вий, китни
върхове, от които се разнася сутрин чудния химн на Слънцето, вий
изобилни извори, от които шепне нежно, тихо и сладко Божията ду-
ша, във тебе, о земя, благоводи Всемирният Дух да се всели !
Възраствай семената, разцъпявай долините, украсявай плодовете,
защото в тебе са дошли да работят Силите на Светлината !

Рано е още човешкият ум да разбере безграничното могъщество, без-
граничното величие и красота на Божията благодат, която се изли-
ва над теб, о родна земя !

Вий, малцината, чиито очи са отворени, свято пазете заветите на
Учителя, хранете душите си с плодовете на светлината, носете да-
ром и даром раздавайте Небесния Хляб по четирите страни на света.

Игрят веч Светлината ! Близо е деня, в който очите на всички
люде и народи ще се обърнат към нея !

Възраствай се, израсвай, съзрявай, изправяй се и работи с силите.

II. Сега ще говорим от твоя душа, и така ти ще бъдеш свързан с

Само Истината ще ви направи свободни. Истината ще ви направи ра-
зумни. Истината ще ви направи любящи. Истината ще ви направи
безсмъртни.

Що е Истина ?

Истината подрабаира красотата на човешката душа. Истина е, че ти
си обект на една висша Справедливост, в която можеш да отхриеш
и съзерцаваш Първичното Начало. Истина е, че ти съществуващ като
една вечна, безсмъртна реалност - ти трептиш в безграничната сим-
фония на Всемира, като една самостоятелна нота, която никога не
ще се изгуби, защото нейното изчезване би нарушило цялата все-
ленска хармония. Истина е че ти си една велика възможност и из-
вън тебе всичко би било небитие.

Що е Истина ?

Ти и Небето сте едно. Възможностите на Небето са и твои възможнос

ности. Небето е в тебе - в твоята душа. Истината, която си тий-реален, както е реален Всемира. Истината е, че ти си тий-безсмъртен, както е безсмъртен Всемира.

Що е Истина ?

Истина е, че съществуват слънца и планети, изпълнени с велик и красив живот - изпълнени с най-възвишена мисъл, поезия, музика, знания и любов. Истина е че съществува свят на "чудесата". Истина е че съществува свят на душата. Истина е че съществува Божествен свят.

Що е Истина ?

Ти и Небето сте едно. Възможностите на Небето са и твои възможности. Небето е в тебе - в твоята душа. Истина е че ти си тий-реален, както е реален Всемира. Истина е че ти си тий-безсмъртен, както е безсмъртен Всемира. Истина е, че животът, който те изпълва, по естеството си, е един и същ с живота на боговете.

И тогава, що е Истина ?

Тя е без начало и без край. От света на истината си започнал и в света на истината ще живееш. Обичай живота на истината, защото той е и храна за душата ти. Вди чист като адептите на истината, защото те са първите лъчи, които събудиха струните на душата ти. Те са първият пламък, който запали духовния огън в тебе. Обичай ги, защото те носят в себе си богатството на Любовта. Приеми ги, дай им добър прием и нека те винаги бъдат твои невидими спътници, защото дълг път те чака: тежки дни на изпитание ще минеш, докато просветлиш материята на първичната клетка в теб.

Възпитавай се, мисли, чувствуй, подхранвай се и расти с силите, които се излъчват от тия адепти, и така ти ще бъдеш закован с есенцията на Истината. Вди верен на идеала, че ти си Истина, че ти си творение на безграничната Божия Мъдрост. Така е Бог в тебе. ^{Така} Го познай. Тий му служи и ще бъдеш безсмъртен. Влез, смело влез в храма на Посвещението. Иди при Жреца и му кажи: Аз искам да служа на Истината ! Освети ме !... Така бъди винаги. Такова е твоето истинско, първично начало. Не опетнявай красотата си. Пази безсмъртното в себе си. Това като правиш, ще бъдеш Истина.

III.

Що се отнася до отношенията на България с другите държави, ще знаете, че България за сега представлява ключа на Европа. От нея зависи да се внесе за в бъдеще правда и ред в световните работи и в отношенията между народите. И всеки, който си позволи да отключи или да задрънча с този ключ, без позволението на Небето, ще бъде наказан. България ще даде светлият, единственият досега при-

мер - тя ще покаже как трябва да се разрешат заанапред спорните въпроси между народите.

Щастливи сте, че живеете в тази земя ! От нея започва възрождението, от нея ще огреят лъчите на новата култура. Тук има нещо силно, на което целият свят ще обърне внимание. Бог обича България и я направи земя свещена. Като така, тя ще бъде и земя свободна. Всички ще дойдат тук на поклонение. България ще бъде нова Палестина, нов Ерусалим. Обичайте я, защото тя ще даде разковничето за изправяне неправдата по земята. Не се смущавайте от световните събития. Те ще бъдат в полза на България. Духът е взел вече страната в своите ръце и ще я ръководи. Той трябва да бъде слушан и неговите повели трябва да бъдат изпълнявани.

Знайте: други са силите, които направляват днес световните събития. Като знаете това, не спирайте вниманието си на личностите, които са днес на чело на народите. Те са само оръдия на други сили. Една свещена война се води днес в света и вие сте повикани да изпълните ^{своя} дълг ~~възникнал~~ като редници в нея. Това е борбата с грубия материализъм и агоизъм, личен, класов и национален. Докато България търси подкрепа ^{от} външни, земни сили, тя ще си остане безпомощна. Но ако се опре на Бога, всички трудни въпроси ще се разрешат най-лесно и най-правилно. Бъдете верни на Бога и не се безпокойте. Има кой да работи за вас. Търпението, самообладанието и изчакването естествения ред на събитията е признак само на сила, ръководена от мъдрост. По този път - истината и свободата ще бъдат достигнати.

Трябва да се премахне неправдата - социалната неправда вътре в страната и да се възцарят принципите на братството и любовта. Това е основата, върху която ще се изгради новия живот. Иначе, може ли да се иска правда отвън, докато не е приложена отвътре ? Подгответе условията, за да могат добрите заложи да се разраснат и реализират от новото поколение. Раздухвайте огъня на Любовта събуждайте онова светло знание за живота и човека, което дава себепознание.

Бъдете верни, и ще разнесете светилника на истината сред народите Ще паднат веригите на тялото и на духа. Слънцето на новия живот ще пръсне мрака. Много системи ще пропаднат, но системата на Божествения ред ще остане завинаги.

И тогава плодовете на земята ще станат бъдат по-сладки, Цветята ще бъдат по-красиви. Иаворите - по-чисти. Слънцето ще грее по-ярко. Защото тогава на земята ще живее новият човек.

/Дадено чрез Велко Петрушев/

Април, 1939 г. - Варна

ИЗНАЗВАНИЯ ЗА УЧИТЕЛЯ И УЧЕНИЕТО

Цял свят се прекланя пред мене, а аз се прекланям пред Учителя Петър Дънов.

Проф. А л б е р т А й н щ а й н

Думите на вашия Учител, макар и тъй прости, съдържат най-дълбоките мисли, които човек е изнасял в наше време.

С т е л л а н Е н г х о л м

Заб.: Стеллан Енгхолм е известен шведски писател. Някои от неговите книги - романи, са преведени на есперанто. Горното изказване е взето из писмо на Ст. Енгхолм до редакцията на в. "Фратецо".

Познавам добре Бахаиизма, познавам религията Осмото, философските системи на индусите, но нищо не е, според моето мнение, тъй-ясно и изразително, както учението на нашия Учител Петър-Дънов. Учението на Учителя далеч превъзхожда другите философски системи и учения.

А н д е р с Р о з е н б е р г
Швеция

Учителят е истински пратеник на Небето. Той е най-големият магнит, който е слезал от Небето на земята и неговата главна задача е да намагнетизира своите ученици с магнетизма на Любовта, който те ще да разпространят в цялото човечество.

Р е н е Г е н о н
Франция

Една българска делегация, изпратена с научна мисия в Далечния Изток, посетила, между другото, Дадай Лама, върховния духовен глава на будистите, намиращ се тогава в Лхаса, Тибет. През време на приема той им показал един портрет на стената в приемната си, представляващ Учителя в цял ръст. Дадай Лама казал на очудените българи, някои от които дори не били чували за Учителя: "Този е моят Учител!"

Когато приближените ученици на Кришнамурти го запитали, дали чрез него ще се прояви Мировият Учител, той отговорил:

- ТЪРСЕТЕ МИРОВИЯ УЧИТЕЛ В БЪЛГАРИЯ !

През 1932 година в град Оомен, Холандия, се състоял голям конгрес на ордена "Звездата на Изток", на който Кришнамурти трябвало да бъде провъзгласен за Миров. Учител. Тогава той бил на 26 години. Още при отхвърчането на конгреса, той казал:

- Вие очаквате Мировия Учител и искате да вярвате, че този Миров Учител съм аз. Но това не е истина. Аз съм човек като вас,

имаам слабости и работя над себе си да се освободя от тях. Истината е, че времето за идването на Мировия Учител е дошло, и Той е вече в път на земята. Но не съм аз. Той е в България.

В ЯПОНИЯ отдавна се четат беседите на Учителя, главно в средите на широко разпространеното духовно движение Оомото. При манифестации, организирани от последното, са носили портрета на Учителя: РУДОЛФ ШАЙНЕР, големият немски окултист, основател на Антропософското общество и на Окултния университет "Гьотеванум" в Дорнах, Швейцария, за когото Учителят е казал, че в миналото е бил Питател, на един зададен му въпрос, докато е бил още на земята, е казал, че е в постоянно вътрешна връзка с Учителя.

БОЯН БОЕВ, един от най-близките ученици на Учителя, съобщава: През време на евакуацията /поради бомбардировките на София в 1944 година/ след една неделна беседа в с. Мърчаево, запитах Учителя: Учителю, идват ли тук, на вашите беседи, някои от големите окултисти, намиращи се в другия свят? - Учителят отговори: - Да. Между другите, тук редовно идват Седир и Рудолф Шайнер. Последният току що беше тук и ми каза: "Учителю, чудно ми е как можете да изразявате такива велики идеи и мисли на тъй прост и общедостъпен език!".

/Известно е, че по-голямата част от творчеството на Рудолф Шайнер е дадено на един висок интелектуален и мъчно достъпен за широките народни слоеве език, нащо което се обуславя до голяма степен от отвлечената материя, която той тракува в главните си съчинения: тълкуванията на Витието, на Евангелията и на Апокалипсиса. Нужна е голяма подготовка - пълно познаване на окултизма и на цял духовните въпроси, за да бъде разбиран Шайнер. Напротив, учението на Учителя е общедостъпно: в него има храна за всички. То е за цялото човечество. И най-високо издигнатия духовно интелектуалец, както и най-обикновения човек, ще намерят в беседите и лекциите предостатъчно, може да се каже даже в неизчерпаемо количество духовна храна, отговаряща на тяхното развитие, на техните нужди и търсения. Всеки ще вземе, всеки ще намери в него това, което е за него. Такова е учението на Мировия Учител - то е за всички./

Г и н о С о р д е л л и, основател и ръководител на окултно общество в Италия, в един превод на беседи на италиански език, се обръща с следните думи към Учителя:

"Учителю, вашето Слово е насъщен хляб за нашата душа, за нашия ум. Току що получих вашето "Братство". Много ми е приятно да раз-

ум и за нашето сърдце. В вас говори нашият Отец, с глас Вожествен, слизащ от Небесата. който дойде при вас, ще намери Пътя, Истината и Живота".

Лаура Диана Лагранж, италианска писателка, в книгата си "Светлина от Горе" говори за Учителя на Бялото Братство като за един от малцината Учители на човечеството, които са дошли на земята да му дадат поттик към нов живот и чието идване бележи началото на една нова ера в историята на човечеството.

Педро Гарциа, Цейта, Мароко, казва: "... Беседите на Учителя са прекрасно четиво, еднакво полезно както за тялото, така и за душата. Без съмнение, българският език е много богат, щом на него има такива прекрасни произведения".

В "Херолдо де Есперанто" дава следния отзив за беседите на Учителя "Духът и плътта" /2. серия неделни беседи/: "... Тих, тържествен неделен час е най-подходящ за четене на тия подтикващи човека към размишление беседи. Те се базират на Християнското учение и съдържат ценни мисли. Не липсват притчи и метафори с дълбоко проникване в нещата. Макар че беседите са държани в 1914 и 1915 години - обаче те не са свързани с определено време, тъй като възвишената философия, съдържаща се в тях, и днес е също така навременна, както вчера и утре".

В друг брой на "Херолдо де Есперанто" се казва: "Високият идеал" е лекция на Учителя Петър Дънов, беловлас философ и идеалист... Портрета на Дънов /в книгата/ показва очебийна прилика с Рабиндранат Тагоре. Констатирано е многократно, че подобни души раждат прилика и в телесните си форми. Сравнявайки думите на Петър Дънов с тия на Онисабро Дегучи, основателя на Осмото, аз намирам, че цялото трябва да се нарече "Духовен ренесанс".

Сп. "Литература Мондо", Будапешт, Унгария, казва за беседите "Духът и плътта":

"Тези беседи се държани преди повече от 20 години. Но тяхната ценност е непреходна. И днес тяхното съдържание е вярно и истинно и заслужава да се чете от тези, които обичат да размишляват".

ДО ВСИЧКИ БРАТА И СЕСТРИ В БЪЛГАРИЯ !

Братя и сестри !

Току що получих вестник "Братство". Много ми е приятно да чувам

14

ДО ВСИЧКИ БРАТА И СЕСТРИ В БЪЛГАРИЯ !

Братя и сестри !

Току що получих вестник "Братство". Много ми е приятно да чувам от време на време глас от обична България, затова аз с радост и благодарност го получавам.

О, как ми говори българският език, макар и не всичко да разбирам ! Аз бях в България само два месеца и след завръщането си учих руски език, но той недостатъчно ми открива спокойния живот при София - онаи живот, който братята и сестрите се стараят да уредят според законите на природата.

" И з г р е в а ! " - колко много обичам аз това заселище край София, където цари мир и дето говори Учителят.

Никога няма да забравя ранните часове, когато вземах участие в гимнастическите упражнения. Никога няма да забравя екскурзиите до Витоша, където разбрах чистата детска душа и честност на българина, в които естествената любезност на славянската душа се изявява. Не съм забравил също така братята и сестрите, с които се запознах там. Много съпни спомени имам от София. Две години вече откак бях в България, но често ме посещават в въображението ми приятните моменти...

И аз благодаря на Учителя, към когото чувствам най-голямо уважение и преданност.

Две години след това аз нося в сърдцето си голямото желание да чуя отново духовните песни, които говорят направо на душата с своята прекрасна простота. Да видя изгрева на слънцето, там, да намеря духа на братството и духовната атмосфера, която никак не се чувства в другите страни - в тях цари грубия интерес и егоизма.

Още по-силна е моята надежда да намеря мястото на "Изгрева" навсякъде и в целия свят да зацарува мира и да има аз всички достатъчно добри условия и щастие. Сега вече се запалва огънят на чистенето в гнилото общество.

Поздрав на братята и сестрите, които правят опит да живеят според Словото на Учителя, там край гората, в полите на красивата планина Витоша, далеч от грубите борби в живота, но работещи за просветление и освобождение на човечеството.

До виждане, приятели, живеете в братски отношения и мир.

Ваш Йозеф Доблер

Белгия

Ние се уверяваме в това, като констатираме от месеци насам - от
този изучаване на нашето Болшевишко Учение - източени големи проми
ФРАНЦИЯ

При Учителя идваха посетители от различни страни, при-
влечени от идеите му. В последните събори, особено след 1932 го-
дина насам, много гости са присъствували - особено в 1939 го-
дина. Една голяма група французи ни гостуваха на Изгрева и на
Рилските езера. Те казаха: Това, което видяхме и чухме в Бълга-
рия - на Изгрева и на Рила - надминава туй, което ни разказваха
в Франция. Братската среда, топлотата, новите отношения - всичко
това остави неизгладими впечатления в нас

ФРАНЦУЗИ ПРИ УЧИТЕЛЯ В РИЛА

Ето част от словото на Еми Валмант^Т о н и Б е л м е н, от Лион,
Франция, казано на при Езерото на чистотата, Рила, пред Учителя
и пред братята и сестрите:

Учителю !

Откакто сме дошли в България, първо на Изгрева, и сега тук, на
планината Рила, при Вас и при всички наши братя българи, ние чув-
ствуваме около нас такива добри мисли, благи думи и духовна ра-
дост, та имаме впечатлението, че сме станали вече жители на
небето.

И ние си спомняме за нашето детство, когато дните ни бяха свободни
ни и открити за радостта, игрите и учението сред природата. Ние
можехме да обичаме природата и да прекарваме сред нея от сутрин
до вечер, да дишаме нейните благоухания и нейния живот - без ог-
раничения и без страх. С такива мечти се пълнеха тогава душите
ни за възшебните богатства на планината и за красивите дарове,
които тя пази за нас !

Ние мечтаехме за една страна, дето царя истинско щастие, истин-
ски свободен живот - чистата радост на истинската младост. После,
когато порастнахме, ние трябваше да напуснем нежната природа и
да се приспособим към онова, което хората бяха организирали в
модерните градове. Тогава около нас ние срещнахме хора, които
ни дадоха пример на страх, на егоизъм, на подозрение, на лични
долни сметки интереси, и бяхме принудени да се подчиним на тех-
ните правила на цивилизацията и на техния неестествен живот.
Затова ний трябваше да пазим грижливо, тайно в душата си, нашия
дивен блян за рай на земята.

Но днес, бидейки тук, ние виждаме и чувствуваме, че нашите детски
мечти стават действителност.

Ние се уверяваме в това, като констатираме от месеци насам - от-
като изучаваме вашето Божествено Учение - неочаквани големи проме-
мени в нашата душа и в нашето физическо тяло, постепенно и в на-
шите семейства и в нашите приятели. Тези резултати са така важни,
че те не могат да се сравнят с малкия напредък, който правехме
по-рано, с голям труд и бавно, година след година. Ритъмът на
нашия живот се промени. Всичко приема за нас нов смисъл и сега
за нас започва нов живот.

Аз изказвам тия мисли от името на всички французи и от името на
всички приятели, които са останали в Франция, но които са свър-
зани с нас в този момент с всичката искреност на своето сърдце.
Мнозина ни натовариха да почерпим за тях от тук, от Извора на
Живота. И те очакват нашата помощ и подкрепа, когато се завърнем
там. Ние ще им кажем, че сме намерили тук своето истинско отече-
ство - страната на Любовта, на Светлината, и на истинската Радост.
И ще им занесем с отворени сърдца всички неочаквани богатства,
които получихме тук.

А л ф р е д Л о м о н и е, професор в Историко-филологическия
факултет на Университета в Тулуза, Франция, държа две слова пред
Учителя и учениците. Ето част от първото му слово, държано на
13 август, 1939 година, на Рила:

Учителю !

Изпитвам най-голямо съжаление, че не мога да говоря на вашия език,
за да мога направо да изразя чувствата, които преливат в нашите
души, и в душите на братята от Франция, които са сега тук и които
са далеч от нас. Трудно е човек да се изкаже дори на родния си
език ! Какви думи да намеря да изкажа крайната ми благодарност,
която изпитваме към Вас, за всичкото благословение, което ни из-
пратихте в нашата страна посредством един от вашите ученици !
Но нашето присъствие тук не е ли вече едно доказателство за на-
шата благодарност ? То е също така потвърждение за нашата добра
воля за в бъдеще.

Ние дойдохме да Ви благодарим от всичката си душа и от всичкия
си дух; но също така да Ви искаме нови благословения, съвети,
пример, физическа, морална и интелектуална сила, за да можем по-
добре да служим на Бога. Сега ние все повече и повече съзнаваме
нашата задача. Тя е още много малка, понеже сме много слаби. Ние
искаме да станем по-силни, за да могат да ни се възлагат по-го-
леми и по-трудни задачи.

Онова откровение на живо братство, което ни се даде чрез трогателния пример от страна на всички братя българи и чужденци, което ни се изяви в атмосферата, пълна с мир и мекота, в сред планини и езера, нашето присъствие и вашето Слово, разтърсиха цялото ни естество, за да го преустроят. Ето ни пред основите на един нов живот. Ние искаме да станем по-добри и по-възприемчиви за Божиата Любов и Мъдрост. Ние искаме да излъчваме все по-голяма и по-голяма светлина. Големият урок, който изучихме вече тук, между другото, е и съществената роля на музиката, на песните на Паневритмията, които могат да ни помогнат в изпълнението на нашата задача. В нашите неспокойни, механизирани страни, в нашите изкуствени и тъжни градове, музиката и Паневритмията са най-доброто средство за засилване на духа и за обединение на душите. Ние си поставяме за задача да ги изучим колкото се може по-добре, и след това да ги разпространим, за да може всеки един от нас да стане в своя град малко по малко живо огнище, един малък Изгрев, една малка Рила, съвсем малка, дребничка в началото, но дълбоко и завинаги свързана с големия Изгрев, с голямата Рила. Обещаваме пред вас, Учителю, пред всички братя българи, които вие вече отдавна сте обединили чрез толкова хубави връзки, пред величествената и чиста природа, която Вие превърнахте в източник на Любов, ние обещаваме да станем добри служители на Божественото. Ще ни трябва много, много време и търпение, но тъй като Божественото е слязло при нас, понеже Вие ни протягате ръка, ние се надяваме и вярваме, че ще можем да изкачим пътеката на духовния живот, тъй както се изкачихме днес с Вас при Езерото на чистотата. Ето част от приветствието на Французите към Учителя при изпращането им на 28 август, 1939 година, на Изгрева:

Скъпи Учителю !

Голямо възмущение ни изпълва при мисълта за нашето близко заминаване за Франция, защото ние виждаме големите промени, които ще станат с нашия живот, когато бъдем отдалечени от Вас и от всички наши български братя и сестри.

При нашето пребиваване ние бяхме приети и обичолени с толкова добротата и благосклонност, че не знаем вече как да изразим нашата признателност и симпатия.

Нашата радост не може да се предаде с думи. Думите са много безсилни да изкажат това, което нашите души са изпитвали всеки ден при общението с нашите братя, които са сега нашата истинска намерена фамилия.

рена фамилия. Ние намираме, че и нашето пребиваване в България бе много кратко. Едва можахме да се запознаем едни с други, но въпреки това, нашата радост е голяма, защото нов живот започва за нас сега.

Напред на хоризонта ние виждаме големите задачи, които трябва да изпълним между нашите братя-човеци, и естествено, пред нас изпъква слабостта на нашите лични, индивидуални средства.

В светлината на Истината, обаче, ние откриваме това, което в действителност е истинско братство. Това откритие ще бъде голям урок на живота, който ние ще занесем от нашето пътуване.

Ние знаем сега, че братството е една велика сила на новата култура, която иде. Без това братство ние сме само едни индивиди, малки и слаби, блъскайки се при най-малките пречки на живота, докато в братството всичко се нарежда и всичко става възможно. Иогато ние се съединяваме сърдечно едни с други, ние ставаме едно голямо тяло, живо, способно да предприема и разрешава най-трудните човешки задачи.

Ние Вървейки всички заедно, свободно и искрено съединени в истинско духовно братство, такова за каквото примерът ни е даден тук, ние ще можем да реализираме малко по малко тази велика цел за мира между човеците, - надежда на всички хора с добро желание във всички страни.

Ние ще се завърнем в Франция сега, сред общата загриженост, и ще бъдем първите пионери за великия Мир. После ние ще се стараем да бъдем работници за Светлината. Ще започнем работа с доверие - без да чакаме другите да почнат.

Каквито и да са времената, всеки ден, с всички сили ние ще работим, ще вършим добри дела - творчески и съграждащи. И достатъчно е да мислим за великите дни, изживяни тук, за да придобием кураж и вяра.

усилия

Ние ще си спомняме също за всекидневните постоянни на нашите братя българи, събрани тихо за 40 години под вашето светло ръководство. За да може един ден да се разлее върху земята Божиата Любов, тъй както Бог е казал.

Учителю ! С всичката си душа, с всичката си сила, ние, французите, Ви молим да ръководите и нас в пътя към Светлината и към Истината, за да можем да успеем в нашия живот и да станем от сега истински Божи работници на земята за доброто на всички хора

О Р Ф Е И С Е ЗА В Ъ Р Н А Н А З Е М Я Т А !

Двадесет души французи предприехме тая година едно пътуване до София, за да прекараме три седмици при Учителя Петър Дънов. Какво значи това ? - То значи че неговото учение представя за нас нещо ж и з н е н о, което създава занаяд една неразривна духовна връзка между България и нас. Достатъчно бе за нас да прочетем седемте книги, които са преведени вече на нашия език, и да чуем в Париж живото слово на Михаил Иванов, ученик на Учителя, за да бъдем спечелени и да почувствуваме несъпротивимия зов на тая Идност, която е з н а н и е и л ю б о в, която е к р а с о т а и д о б р о т а.

Преди години вече ние търсехме в самите нас и вън от нас тоя единичен и съществен синтез на сърдцето и ума, или на науката, религията и изкуството... Сега вече ние намерихме тоя синтез и искаме да изявим с висок глас пред всички българи нашата голяма радост и нашата дълбока признателност. Впечатленията и духовните уроци, които ние всички отнасяме с себе си от нашия кратък престой на Рила и на Изгрева, надминават всичко онова, което можехме да си представим по-рано; те са такива, че самият наш живот се е преобразил от тях завинаги, както и животът на всички ония, които ни окръжават в Франция и които ще изпитат, от своя страна, чудестото намагняване.

Учителят Дънов не проповядва теоритична и отвлечена философия, а излъчва пълната наука на живота, която почива на Л ю б о в-та: именно любовта и почитта към природата ни разкриват нейните най-съкровени тайни; именно любовта към ближния създава братството между хората, което горещо се желае от всички люде на добрата воля; а пък любовта към Бога ни свързва с всички сили на всемирния живот, дава ни здраве и радост, осмисля нашето съществуване и повишава неговата стойност.

Тая възвишена философия се предава чрез музиката и Паневритмията - отлични Божествени изкуства, чрез които човек се съобщава на истина с най-благородните скрити сили, които управляват света. Песните и ритмичните упражнения на Учителя Дънов са художествен творби, толкова прости и същевременно толкова мощни, че никой измежду нас, при величието на Рилските езера, не е могъл да противостои на оная трептяща магия, която образуваше от 400-те души участници дивно живо единство.

А във всекидневния живот като рядък урок ние можахме да почерпим от примера и допира с нашите братя българи ! Непринудената любезност и естествената топлина на българското сърдце, отгледани от дълги години чрез словото, влиянието и присъствието на Учителя, са създали образец на човешко братство. От това духовно братство, основано на най-възвишените форми на живота, ние дойдохме тук да вземем семе, за да го поседем в душите си и в родината си. Като изпълняваме това, ние съзнаваме, че работим за бъдещето, което ще бъде дело на живата любов, на живата наука, на живото изкуство, на живата религия.

Орфей се завърна на земята ! - не само да опитоми зверовете с звуковете на своята лира - а и да слее и обедини людете с песните, Паневритмията и примера на евангелската любов.

Следващите години ще стегнат и ще умножат тия връзки на топлина и светлина, ще обединяват заанапред Франция и България.

Нашата радост е безгранична, загдето ние имахме предимството да бъдем между първите звена на тая верига на Любовта. Тая верига от чисто злато ще се разпростре надлъж и нашир, напук на всички общи страдания, които ни чакат. Тя ще стане един ден мрежа, здрава тъкан, която ще покрие всички народи и най-после ще им донесе мир и щастие !

А л ф р е д Л о м о н и е
професор в Историко-Филологическия
факултет на Университета в Тулуза.

ИЗ ЕДНО ПИСМО:

... Магарийки на Божествения олтар всички мои лични желания, едно много по-могъщо, като феникс из пепелта, се роди в мен - желанието да служа на Всемирното Вяло Братство, което денонощно гори в мен.

... Аз вече правя това, доколкото мога, като превеждам, предимно на френски език, беседите на Учителя, за да ги разпространявам тук. Чрез радиостанцията в Лион аз се старая да заинтересувам слушателите за новия идеал. Прилагам тук съдържанието на последната ми малка д-вака, твърде смела, засягаща безбожието на днешната цивилизация.

М а р г а р и т а Б о р е л

Лион, Франция

А Р Ж Е Н Т И Н А

I. Буенос Айрес. ... Тук имаме добре посетено публично събрание, на което се чете беседата "Високият идеал" от Учителя. С тази задача бе нотоварена сестрата Магдалина де Пита, една от ревностните и неуморни ученички на тукашното Братство.

Преди да пристъпи към четенето на беседата, сестрата се обърна към присъстващите с няколко думи, между които и следните:

"И тъй, днес аз се язвам пред вас с настоящата беседа "Високият идеал", изпълнена с истина, светлина и красота, които вие трябва да откриете в самата себе си. Аз ще изпълня само това, да повтора пред вас онуй, което Учителят е говорил пред своите ученици и слушатели в България. И така, и ние днес всички днес сме ученици и слушатели, както тези наши братя и сестри в България или в която и да било друга страна на земята. Ний всички се намираме под едно и също небе, под едно и също слънце, което ни дава топлина, светлина и живот.

... Всичко що ни разделя ще падне пред сиянието на тази Вожествена светлина - Вожествена Любов, която ни свързва братски едни с други.

II. Санта Мария. ... Ние тук работим неуморно за разпространение на братското учение във все по-широки и широки кръгове. От ден на ден Учителят става все по-близък на хиляди сърдце, пръснати в различните ъглища на тази обширна земя. Ето защо ние трябва да бъдем винаги с будно съзнание и с сърдце изпълнено с любов, която да обгръща страдащите братя, които се блъскат в тъмнината и сенките на материалистическия и егоистически живот. Светли хоризонти се разстилат пред нас. Всичко наоколо се радва и пее, че човек е достигнал състоянието да разбере, че всички ние, без разлика на народност, сме братя, че цялото земно кълбо е наше отечество. Въобще, засега ние напредваме от ден на ден все повече и повече. Четат се беседите на Учителя и се печатат много от тях.

Сърдечен поздрав от всички тукашни братя и сестри.

Съобщава: Р а ш о Т о д о р о в

III. Розария де Санта Фе. Професор Хуго Церетти съобщава, че разпространява идеите и учението на Учителя чрез радиостанцията на този град, на който той е главен инженер.

БРАЗИЛИЯ. Бразилският вестник "Мундо еспирита" се отзовава много ласкаво за есперантските издания на Вълното Братство - "Нова Тултуро" и "Фратецо". Същият съобщава, че се започва издаването на беседите на португалски език.

Н О В О Т О Н Е Б Е И Н О В А Т А З Е М Я

Този, който е бил поне веднаж на планината Рила, който е виждал там красотата на Живата Природа и слушал живото Слово на Великия Учител, той е придобил неоценимо благо. И, сравнени с това благо, нищожни са богатствата, славата, разкоша и всички удобства на нашия обикновен земен живот.

И какво можем да видим на планината ? - Там ние ще видим Учителя и учениците на Великото Всемирно Бяло Братство, новите хора - истинските човеци. Там ще се срещнем с братя и сестри с всеобгръщаща душа, с светъл, прозорлив ум, с чисто, отзивчиво сърдце, с благородна воля, насочена към превене на добро. Това са Живи Души, пробудени, способни да живеят интензивен вътрешен живот. Ний ще почувствуваме че там, на висините, се разрешава една велика задача... създава се нов свят, изгражда се новото здание за това Ново, което ще се роди в близкото бъдеще.

Там ний ще влезем в съприкосновение с Източника на живота и ще възприемем трепета на други светове.

По тези висини минават токове в милиони и милиарди волта, и този, чиито нозе докоснат тези места, ще почувствава тяхното чудотворно влияние.

Там ний ще се слеем с Живата Разумна Природа, защото там всичко живее: и камъните, и водата, и въздуха и светлината - и всичко говори на своя език - дивния език на симаолите и образите.

На тези висини ний можем да разберем скритата разумна дейност на Живата Природа и да осъзнаем това Ново, което сега влиза в света.

И, слизайки от тия висоти, ние не можем да не възкликнем:

Да забравим старото и да заживеем по новому ! А по новому ние ще заживеем тогава, когато следваме Учението на Христа.

Учителят казва: "Проявете Любовта на Христа според разбирането на вашата личност, на вашата индивидуалност, на вашата душа и на вашия дух ! И тогава ще бъдат верни и истинни словата на Христа "Аз ще пребъда с вас до скончанието на века".

И казва още Учителят: "Всички хора живеят вече в скончанието на века, защото краят на века, това е краят на старите разбирания на човечеството и началото на новата ера на Любовта, краят на насилията и началото на мира и свободата, краят на старото и началото на Новото".

Н и к о л а й М а л л е р т

Латвия

Д-р И в о Х е н г с т е р

Председател на Вегетарианското д-во в Загреб.

М Е Ж Д У В Ъ Л Г А Р С К И Т Е П Р И Я Т Е Л И

На българската гара Драгоман, която ни зарадва с красиви цветя на перона, аз усетих нещо топло, благо, и то все повече растеше колкото повече приближаваше София. Първото впечатление от българската столица е извънредно добро. Аз съм приятно изненадан от чистия въздух, който за нас, вегетарианците, е половина здраве. Воя се по главните и широки улици, любувам се на новите и красиви сгради и се качвам с автобус през "Ворисовата градина" на "Нагрева".

Тук е колонията на Всемирното Братство, където всички са вегетарианци. От тук се отива прекрасен изглед на гордата Витоша, а още по-далече над нея се издига величествения планински гигант Мусала - толкова много възпяван в песните на Братството. Той с своите 3000 метра височина никак не отстъпва на гръцкия Олимп. Да оставим тези два колоса да се препират и по-нататък за първенство.

Ние сме в периферията на София, на която може и Загреб да завиди за чистия въздух. Тука ще спрем пред бялата сграда на Нагрева. Почиваме си на белите пейки, на дългибели маси. Нека прегледаме уредените градини и цветя, дървените къщици и по-големи сгради, където последователите на Учителя прекарват своя живот. Нека отидем сутрин рано малко около 6 часа на кръглата поляна, заобиколена от борова гора, където, съпроводени от музика, се извършват общите ритмични упражнения /Паневритмия/ и нека се потопим за малко в тайнствения град на хората, които доброволно са се отказали от обичновените наслаждения на този свят, за да може да бъдат колкото се можепо-близо до Бога и до природата.

И при все това, тези хора от двата пола извършват своите всекидневни задължения и живеят обичновения обществен и граждански живот, само че телесните им потребности са минимални, а духовните - максимални. В тяхната колония от няколко стотин души няма ни църква ни джамия, и при все това са чисти души, жадуващи за мъдри беседи, хубави песни и чести размишления за Бога и за света.

На Рилския лагер не се събират войниците на меча, но г е р о - и т е н а Д у х а, които са водени от стремежа към съвършенство. След едно изкачване на 2000 метра, когато забележихме

Вегетарианско /Вегетарианство/.

палатките, зашумяха езерните води, засвириха тънки цигулки, запяха братски гърла и ние след още 200 м. измачване се намерихме в топлите обятия на песните души.

След като посамних малко с живота на височината, аз слушах песента на вятъра като симфоничен концерт на Всемираната филхармония.

Учителят ме прие любезно, мъдро ме съветва и ободря за по-нататъшна работа. Неговото благо, интелигентно лице, неговият тих и отмерен говор, неговата мъдра реч и естественост вливаха сигурност и доверие, почит и любов и така спечелваха всеяко бег разлика. С личния си пример в всяка положителна работа за доброто на братята, на България и на целия свят, той върви пред всички и всички увлича. Три пъти седмично държи беседи на така наречения Молитвен връх, където се дочаква изгрева на слънцето като символ на живота. Освен това, в неделя Той говори върху въпросите на живота, които занимават всеки мислящ човек, прави упражнения /ритмична гимнастика/ всекидневно с братята и сестрите, носи дърва с тях заедно, приема и прави посещения, а често се намира сред групи от свои ученици, които разведрява с своя хумор и обсилва с съровища от знание. На обед и вечеря обикновено има концерти. При веберния огън се и декламира.

Учениците на Учителя заемат разни длъжности, но повечето са уиствени работници и братята взаимно си помагат, отваряйки курсове по езици, устройвайки сказки, упражнения по пение, дишане и пр.

Учителят работи повече от 40 години в България, издига Христовият морал и проповядва всемирно братство, и нищо не търси за своята работа, освен любов.

Общата снимка на тазигодишните гости от странство се вижда тук+, А втората снимка е добра реклама на вегетарианските деца. Тези свежи и радостни лица ни говорят за природосъобразния и нравствен, чист живот, който водят одухотворените родители.

Учителят е автор на много песни, с които се усажда задружния живот на Изгрева и в планината, а най-много ги изпълняват сестрите. Аз бих желал и ние да използваме дивната красота на паневритмичните упражнения, музиката на които е съета и на грамофонни плочи.

А когато две французойки и аз се разделихме от онези двадесет братя и сестри, които дойдоха да ни изпратят, и когато нашият бърз влак тръгна и мене почнаха да ме задушават съдаите на моята спътница, мисълта ми полети из света, в който виждам само

+/ Настоящето представлява извадки из загребското списание "Вегетаризам" /Вегетарианство/.

едно всемирно семейство, а просълаените очи гледат спътниците, с които сърцето се пообратимява. Да, наистина, само братската Любов между хората е сигурно поръчителство за общечовешкото щастие. Идеите за братството и за Божествената Любов са близки на вегетарианеца, който в здравите условия на обществения и личния живот вижда главните устои на народното благоденствие. Духовното и телесно оздравяване на личността сигурно води към оздравяване на колектива. Духовно и телесно здрави народи лесно ще се споразумеят, защото в тяхната щастлива земя владят Божествените начала на живота: Мъдрост, Истина и Любов.

"Политика", най-разпространеният и меродавен югославски вестник в броя си от 8 септ /1933 г./ дава една обширна статия за движението на Всемирното Братство в България, в което се излага биографията на Учителя, зараждането и развитието на движението, неговото разпространение в България и чужбина. Описват се също така живота на Изгрева, пеневеритмичните упражнения, екскурзиите, летуването на Рила. Изобщо, в статията, написана обективно, се хвърля широк поглед върху движението. Учителя се нарича в статията професор Дънов, а "Изгрева" - Свободния университет на Всемирното Братство. Статията е написана от С. Паунович, който лично е посетил "Изгрева". Тя е придружена с три снимки - портрета на Учителя от Борис Георгиев, една групова снимка от летуването в Рила и такава от "Изгрева".

"Узвишени идеал" /Високият идеал/ на сръбски език е отпечатан в Белград, с предговор от Мара Белчева и с портрета на Учителя от Борис Георгиев. Преводът е направен от Живоин Мостиц, уредник на Вегетарианска библиотека.

"Преди около една година, един брат вдъхновен от една идея, с сияйно лице идва при мене и ми повери една сума от 2000 лева, за първата книга на Учителя, която ще се печата на сръбски език. Отпосле той прибави още 1000 лева. Така, благодарение на готовността му да се отзове на вътрешния глас, който му е нашепнал, имаме вече началото на една велика просветна работа. Голяма е радостта на кръжача в Белград, който с енергия се е заел с разпространението на живото слово на Учителя.

"Ако българите знаеха каква привилегия им е дадена - да сеят живото Слово между славянството!"

"Абсолютна чистота" - Белград, 1938.

След книжки "Високият идеал" печатана на сръбски, излезе в Белград втора беседа на хърватски език "Абсолютна чистота", превод на Душан Богосавлевич, с предговор и портрет на Учителя.

Един брат, живущ в Белград, на свои разноси отпечата тази беседа след като се запозна с учението на Учителя. Идеята за това му идва, след като се научава, че и други братя и сестри са отпечатвали беседи на Учителя в България, Латвия и пр. и така са придобивали привилегията да бъдат сеятели на Божието Слово. Ето извадки из предговора към книгата:

"Докато в първата беседа Учителят ни отхвърча високият идеал в живота, а той е Любов към Бога и ближните, в втората беседа "Абсолютна чистота", Учителят ни указва на средството да се приближим към този идеал, а то е абсолютната чистота: чистота в мисли, чувства и постъпки, следователно, вътрешна и външна чистота.

"Великите хора, гениите, Учителите на човечеството, са светли слъчеви духове, които са дошли на земята да донесат светлина, любов и свобода за всички. Това носи и Учителят. Това, което най-силно въздейства на всички у него, е неговата чистота и святост, неговото пълно безкористие, неговата сила на духа, която Той е проявявал през целия си живот. В това е и тайната на неговата сила. И ако движението на Всемирното Вярно Братство в България Учителят е започнал само с един ученик, преди четиридесет години, сега Той има десетки хиляди въодушевени последователи, не само в България, а и в странство.

"Най-голямото чудо, което Учителят върши благодарение на своята чистота, е в това, че чрез него и неговите идеи са проявява сила, която лекува не само физически болести, но и всички душевни недъзи. На духовно слепите се отварят очите, глухи за мъдростта започват да чуват, хроми в добродетелите започват да вървят, прокажени в греха възкръсват в новия живот на Божиата Любов. И по този начин Той с силата на Доброто, Чистотата, Любовта и Светлината, изгонва из човешките души бесовете на злото, греха и лъжата. Много хора са оставили стария живот и са започнали нов живот - станали са трезвеници, вегетарианци, ученици на Божествено училище."

АВСТРАЛИЯ.

Тук отдавна работи за братското движение брат Тоаб Елиот. Той чет беседите на есперанто и на английски и с това обогатява своята дейност чрез печата и духовни сазани с нови творчески идеи.

В СТРАНАТА НА РОЗИТЕ - НА ГОСТИ У ВЕЛИКИЯ УЧИТЕЛ

Учителят Дънов ! - Това име не може да се предаде точно на руски език +/. Мнозина вече са чували за прекрасния, величествен човек, който от около 30 години учи хората в България на братски живот и ги зове към светлия идеал на Любовта.

Преди две години аз се запознах с това прекрасно духовно учение, обясняващо в мистическо осветление великите Божествени истини, и от тогава - да видя Учителя и да говоря с Него, стана моя мечта. Тази мечта се осъществи през настоящата година. Тук аз искам да споделя туй, което видях и лично преживях в Братството на Учителя. Преди всичко ще кажа, че то съвсем не е някаква секта, както някои мислят. То е свободна Школа за изучаване законите на природата и за хармониране на живота с новите изискувания на Духа. "Да живеем в съгласие с законите на природата, да живеем в хармония с Божествените закони" - такъв е идеала на учениците на Учителя.

"Изгрев" - така се нарича тяхното поселение, намираще се на няколко километра от София, на една височина, непосредствено зад градския парк "Борисова градина" ++/. Това са редица малки дървени къщици, чисти и необичайно привлекателни, както отвън, така и отвътре. До всяко жилище се намира градина с овощни дървета. Учениците на Братството обичат много природата. Съгласно учението на Учителя, за да бъдем напълно здрави физически и духовно, не е достатъчно само да правим разходки в природата, но трябва винаги да се намираме в пряк, непосредствен контакт с нея. И затова неговите ученици са устроили живота си така, че да имат възможност винаги да общуват с природата. И в тяхното заселище има винаги в изобилие чист въздух, светлина и прясна изворна вода. Целият "Изгрев" прилича на прекрасна градина, отдето се разкрива далечната картина на планината, начело с върховете на Витоша. Учителят живее в центъра на поселението, в бяла къщица, до която се издига голямо здание, дето три пъти седмично Учителят говори своите лекции. В сряда и петък лекциите са само за учениците, а в неделните дни те са достъпни за всички и тогава на тях идват от София много хора да слушат Учителя.

Учителят е човек с рядка красота, с дълги бели коси, в които обаче има доста черни нишки. Той е на повече от 70 години, но

+ / Оригиналът на статията е написан на руски език.

++ / По-късно преименуван в "Парк на свободата".

въпреки това, спирайки погледа си на Него, човек се очудва на неговата духовна и физическа свежест. Влестящите му очи излъчват ум и доброта. Във всичките си движения Учителят е мек и хармоничен.

Всички тия забележителни неща, които аз видях в Школата на Учителя, ни биха били възможни, ако неговите ученици и последователи не притежаваха високото съзнание за ценността на всяка отделна личност в обществото и ако нямаша любов и дружба помежду си. И действително, този факт очудва всеки нов човек и на първо време изглежда невъзможен.

Това е също едно велико дело на Учителя. Той не е само философ, писател, оратор, музикант, непресъхващ източник, от който изтича все нова и нова жива вода чрез неговото Слово, но още е и прекрасен реформатор на човека. Отличен познавач на човешката душа, проникателен дух, Той е намерил начин и възможност да обедини всички тия различни мъже и жени в едно голямо семейство. Наистина, Той е прав като казва, че никакви външни социални реформи не са възможни, докато човек преди това не реформира своята собствена душа.

На това, именно, е основано учението на Учителя. То не е само философия, но и практическа система, опитна Школа, в която се създава новия човешки дъх и новия човешки характер.

Любовта е основата на всичко. Тези думи са казани от Христа, но досега не са приложени. Любовта - това е огромно, широко понятие, обгръщащо в себе си всички неща и всички възможности за прогрес и еволюция.

Б л и с а в е т а Ч и д а л о в а

Белград - 1938 г.

ИЗГРЕВ - ГРАДЪТ НА СЛЪНЦЕТО

Във всички времена и на всички народи е било известно, че слънцето е извор на животворната топлина, която дава живот на всичко на земята. Слънчевата енергия, слизайки на земята, събужда заспалия дървета, разтваря пъпките им, покрива ги с листа, цветове и плодове. Тя прави същото и с всички други растения и тревя, с чиито стебла или плодове се хранят хората и животните.

Слънчевата енергия обновява и човешкия организъм, като го освобождава от различните отрови и вредни вещества, но хората дълго време не са знаели това и затуй даровете на слънцето са пренебрегвани до голяма степен от днешните хора. Всички религии, обаче, са облекли понятието за слънцето в символи, правейки го предмет на религиозен култ.

В древната Атлантида, която е прародителката на нашата култура, и от гдето е дошла до нас древната мъдрост, култът на слънцето е бил единствената религия и в храмовете на Атлантида, в епохата на нейния златен век. След потъването на Атлантида тази религия преминала в Мексико и Перу. В Египет тя се проявявала в култа на Озириса. Озирис, светлият слънчев Бог е убит от бога на тъмнината и после възкръсва. Митът за Озириса представлява очакване за идването на Христа на земята. Същото очакване се проявява и в Гърция, в култа на Адониса. Младият и красив Бог на Любовта и красотата, трябва да слезе в царството на тъмнината, в ада, отдето той после отново излиза, като прекарва част от живота си между хората на земята, а друга част - в ада. Мистерии на Адониса означават слънчевия цикъл, четирите годишни времена в природата и в същото време те са едно предзнаменование за живота, смъртта и възкресението на Христа.

Същите тези "езически" представи са преминали отчасти и в християнската религия. Фактически, древната мъдрост на Посветените съвсем не е "езическа". Езически са били само грубите схващания и представи на невежата тълпа, която се е борила с християнството за своите идоли и, в лицето на своите управници и императори е осъждала християните на страшна смърт, хвърляйки ги на дивите зверове в цирковете.

Наопъки, представителите на Посветените, в лицето на тримата Мъдреци от Изток, са дошли да се поклонят на младенеца - Исус, като му донесли своите дарове. Фактически, християнският праз-

ний Рождество Христово е празник на зимното слънцестоене, откогато става поврат в природата към пролетта, раждането, възхода на слънцето. Украсената с запалени свещи елха е символ, на радостта, че Христос-слънце ^{се е родил} ~~и възкръснал~~ Възкресение Христово пък е празника, ознаменуващ пълния разцвет, апогея на пролетта, когато Богът на Любовта - Христос, е възкръснал из гроба на материята.

По такъв начин, животът на природата и великата космична Реалност се явяват единни, взаимно включващи се. Четирите годишни времена в природата представляват също така отделни цикли в живота на човешката душа на земята. Пролетта е раждането на човешката душа на земята, нейното детство и младенчество; лятото е разцвет и пълнота на нейния живот и сили; есента е зрелост и постепенно увяхване, а зимата е старост и смърт. В същност, човешката душа, подобно на природата, подлежи на едно вечно обновление.

Деветнадесетият век, потънал в материализма, забрави даровете на слънцето. Но ето че в началото на двадесетия век в България се появи едно велико движение - движението на Всемирното Братство, основано и ръководено от Учителя Петър Дънов. То напомни на целия свят забравената стара истина, стояща в основата на слънчевия култ. Но то ни носи не само тия знания, които ни даваха древните мъдреци някога, но и нещо ново.

Светът почва вече да възприема тези схващания. Навсякъде лекарите препоръчват слънчеви бани. Лете, вместо да се крият в тъмните стаи, хората вече предпочитат да посещават плажове. Обгорелото от слънцето лице е станало вече модно, а предишната бледност - некрасива. Появиха се нови науки - хелиотерапия и хромотерапия, лекуващи болестите с помощта на слънцето и на светлинни лъчи, минаващи през различно оцветени стъкла, а също и други науки, предпочитащи, вместо предишните лекарства от аптеките, употребата на живите сили на природата - водата, електричеството, магнетизма, силата на мисълта и на лечебните билки, кондензатори на слънчевата енергия.

Христос, живият, възкръсналият Бог на Любовта изпраща обилно на земята своите блага и ний трябва да ги възприемем. Учителят ни разкрива тайната на силите, съдържащи се в слънчевата енергия. Тези знания са изложени в книгата "В царството на живата природа", но те се намират и на други места из неговите беседи. Науката за слънцето, науката за светлината, нова и величествена

постепенно се разкрива пред нас. Апотеоза на тази велика наука е онова велико свещенодействие, наречено Паневритмия.

В ПАНЕВРИТМИЯ

Думата Паневритмия означава универсален космичен ритъм. В значението, в което ние я употребяваме тук, тя се явява като един слънчев ритуал, като едно магическо действие с необичайна сила.

Тези, които наричат Паневритмията "езичество" и "поклонение на слънцето" са в същност подобни на езичниците, които преследваха някога учениците и последователите на Христа, хвърляйки ги в арената да ги разкъсат дивите зверове. Сега, макар да не хвърлят никого на зверовете, преследват с присмехи и с злобни клевети.

Паневритмията е един величествен обред на приобщаване човека към силите на живата Природа, тя е съединение на човешката душа с величието на Божеството. Всички сили на организма, скритите, непознати енергии вземат участие в тази хармония, състояща се от движения и музика, увенчана от зарите на изгряващото слънце. Към това се присъединява и значението на кръга, склучената верига, в която са свързани присъстващите в братско единение. Това е стройна система, завършена и съвършена, красива и пластична в всичките си прояви. Всяко движение от нея има своя скрит смисъл и всички заедно представляват символически път за посвещение на душата в мистериите на великата Любов.

Паневритмичните упражнения започват на 22 март, началото на астрономическата година, когато слънцето влиза в първия знак на Зодиака. Тогава на широката поляна на "Изгрева" - слънчевия град на Всемирното Братство - се отпразнува тържествено, в ранни зори, сред живописната природа, първият ден на пролетта.

Това велико по своята сила и по своя смисъл утринно тържество ни говори за мировите тайни, значението на които днешните хора са изгубили и забравили, за вечната сила и слава на Бога, за неизчерпаемите сили, съдържащи се в природата, в организма, и в душата на човека.

Вечното обновление, както природата се обновява всяка година, вечното осъвършенстване, вечният стремеж напред, към правдата, към светлината и към Бога, възкресението в Христа - това е значението на Паневритмията.

ГРАДЪТ НА СЛЪНЦЕТО

Аз наричам Изгрева Град на слънцето, защото той целият като жи-
че ли е проникнат от слънчевите лъчи и носи в себе си идеята
за слънцето. Миналата година, през месец август, аз прекарах
две седмици на Изгрева и тогава именно в моя ум се оформи
ясно тази идея - идеята, че Изгрева е наистина един малък
град на слънцето.

Малките дървени жилища на Изгрева са построени така, че слънче-
вите лъчи свободно проникват в тях и изпълват вътрешността на
стаяте с топлина, от която можете да се освободите само ако от-
ворите прозорците и вратите, т. е. пак да пуснете слънцето,
само че сега заедно с свежия въздух, който разрежда насъбра-
лата се в стаята топлина. На Изгрева има и големи, каменни зда-
ния, чиито стени са измазани с вар, но те са само едно изклю-
чение - почти всички жилища на Изгрева са построени от дебело
боядисано дърво, а има и бараки, направени от тънки дъски.

Тези жилища имат големи, широки прозорци и са подобни на тера-
си, напомнящи с своя стил ония модни сега тераси, предназначени
за слънчеви бани. Разбира се, не всички жилища на Изгрева имат
този вид, но той преобладава.

"Изгревът" съвсем не прилича на град. Той цял е потънал в зе-
ленина. В него няма улици в обичновения смисъл на тази дума,
а само алеи, пътеки и проходи между домовете. Човек, който е
привикнал към ^{живота} шума на големия град, в сред шумните площади, ма-
газини и тълпи, на първо време трудно се ориентира в тази ти-
шина и зеленина, защото къщичките на Изгрева си много приличат
едни на други и не са отбелязани с номера. Неволно ти се струва,
че се движаш сред гора от вишневи, сливови, кайсиеви, крушеви
и други дървета, които простират към тебе клоните си, отрупани
с зрели плодове, като че ли предлагайки своя дар. Това се чув-
ствува особено вечер, когато животът на Изгрева тайнствено за-
мира и всичко потъва в сън.

Сутрин, на зазоряване, пред очите на непосветения се представя
друга, също така необикновена картина. Още е полумрак и небе-
сата са слабо осветени от догарищите звезди. София, долу, в ни-
зините, спи. Из жилищата на Изгрева почват да излизат една
след друга редица фигури, които се отправят по едно направле-
ние - към широката поляна, намираща се в центъра на Изгрева,
близо до жилището на Учителя, и до салона за събрания, обгра-
дена с млади борови дървета. На алеята, пред поляната, са вече

застанали мълчаливи, съсредоточени мъже и жени. Всички като че ли очакват нещо. Постепенно хоризонта на изток пламва с ярка червенина и красавицата зора се появява като прекрасна фея, съобщавайки ни за пристигането на слънцето. Ето че и то се показва. Огромното червено кълбо бавно и тържествено изплува из зад хоризонта. Мълчаливите и съсредоточени фигури на братята и сестрите са застанали неподвижни, в беззвучна молитва.

Нужно е мълчание и спокойствие. Нужно е трепетно прислушване към пулса на Великия Живот, за да може душата да се отвори и да възприеме неговите блага. Така тези, които наистина са разбрали, че животът иде от слънцето, се приобщават към духа на великото Светило.

В ранните пролетни утрини, паневритмичните упражнения почват още преди изгреването на слънцето. През лятото, когато слънцето изгрява много рано, те стават след неговия изгрев. След свършването на молитвата братята и сестрите се нареждат в успоредни редици, обърнати на изток и започват редица движени упражнения, които предшествуват Паневритмията. Тия упражнения са шест и се правят без музика. При всяко от тях, обаче, се произнася една определена формула. Тези упражнения регулират електромагнитните течения в организма. Те могат да се правят и от отделен човек, всред природата или в стаята, според условията.

След свършването на тези упражнения се започва истинската Паневритмия. В средата на широката поляна, обрасла с меча зелена трева, застава оркестър. Наочоло се образува двоен затворен кръг. Тогава, под звуците на музиката се започва първото упражнение, което се казва Пробуждане:

"Първият ден на пролетта,
първият ден на радостта,
първият ден на Любовта
носят сила и живот"

Първото упражнение символизира пробуждането на съзнанието в човека, в който се е появил стремеж към духовното. В същото време, то означава и пробуждането на природата, първия ден на пролетта, началото на радостта, на любовта, на живота и силата. Това съдържание се изразява чрез плавни, красиви движения, стъгане на ръцете към гърдите и разгъване в страни на с разтворени пръсти, което изразява идеята за даване, навлизането в по-широката област на колективния дух и началните проявления на човешката

Душа. Следващите движения са продължение на първото. Душата расте, разширява се, примирява в себе си противоречията, става жив извор на енергия и сила. Пред нея се възправя пътя на живота: двата процеса в природата - слизване и качване. В нея се проявява стремежа към Висшето. Духовният свят я зове. Тя започва да побеждава препятствията, да овладява и ръководи правилно своите чувства и мисли и най-сетне разкъсва оковите на старото, излиза из тъмницата на материята и се радва на изгрева на своята свобода. Тя сее Словото Божие, научава закона за придобиване на светлина и знание.

В нея почват да действуват двата принципа - мъжки и женски, Любов и Мъдрост, които водят към творчество и към Истината. С радост тя се отдава на Великото в света и познава закона за циркулацията на електричните и магнетични сили. Тогаваш настъпва великия момент на приближаването на слънцето, радостта на живота и пълнотата на светлината. За да се подготвим за това, трябва да внесем в организма си ритъм, който идва от света на правилната и възвишена мисъл. Това действие се символизира с упражнението "Мисли".

"Мисли, право мисли !

Свещени мисли за живота ти крепи ! "

което се явява като тържествено встъпление към посрещане на слънцето.

Следващото упражнение е "Аум" - свещеното Божествено Слово на древните мъдреци. Всички го повтарят с издигнати нагоре ръце, възприемайки теченията, които идват от слънцето. Тихо, бавно, тържествено и плавно, като величава молитва, като хода на самата Вечност, се издигат звуците на музиката и ето че Слънцето се показва:

"Изгрява Слънцето,

праща светлина,

носи радост за живота ти".

Всички издигат ръце над главите си и с плавни, кръгообразни движения, като че ли разпространявайки наоколо си светлината, отново ги събират към гърдите си, събирайки слънчевата енергия. Това упражнение е необикновено красиво. То ни напомня как слънцето изплува иззад хоризонта и описва своя кръг, като разпраща врадам светлина. То е подобно на движението на слънцето и музиката, която го придружава, има дълбоко вътрешно значение. Нейните звуци са израз на това, което побеждава тъмнината. Божественото слънце изгрява в душата, побеждавайки всички препят-

ствия, всички затруднения и създава красива окръжаваща среда за човека, давайки му импулс за работа.

Следва упражнението: "Сила жива".

То изразява мощната сила, която блика от слънцето и се разпространява на всички страни.

"Вадратът" е красиво упражнение, с също така красива музика, свързано с понятието за четирите страни на света - изток, запад, север, юг, към които последователно се обръщат участващите в упражненията. Звуците на музиката изразяват радостта на природата, че слънцето е изгряло и е осветило всичко.

В света действуват две сили - електричеството, мъжкия принцип, и магнетизма, женския принцип. Овластяването на всичко получено съставлява победа на душата над смъртта и материята.

Полученото трябва да се използва, да се приложи, а приложението внася единство в нашия вътрешен живот. Това единство означава съединение на двете начала в човека, на двата полкса, - мъжки и женски. Докато в човека съществуват противоречия, той не може да бъде истински човек и да се радва на безсмъртие.

Двете половини на човешката душа трябва да се съединят, да се слеят. Това е изразено символически с упражнението "Запознаване", което се извършва на двойки: двамата съседи ту се хващат за ръка, обърнати един към друг, ту се пускат и обръщат назад, с плавни, ритмични движения на ръцете.

Следващото упражнение закалява нервната система, като я магнетизира и дава правилен ход на енергиите. То се състои от движение в въздуха, ту на единия ту на другия крак, ритмически, под такта на музиката. Тези движения дават устойчивост и равновесие. Душата е достигнала до Посвещение и е научила тайните на живота. Тя е способна да владее и правилно да оценява богатата на природата.

По такъв начин Паневритмията се явява символическо изражение на свещения път на душата към Посвещението и в мистериите на живота. Тя го изразява с външните си действия, с музиката си и с вътрешния си смисъл. Този, който е поне отчасти готов за посвещение в тайните на ^{ствата} Духа, ще намери в Паневритмията неизчерпаем източник за мистическа поддръжка и сила, а физически тя укрепва, заздравява и облагородява организма, правейки го по-духовен, по-изтънчен, по-красив, по-хармоничен и способен към възприемане на висшите енергии.

Паневритмията завършва с музикални дихателни упражнения, които свързват човека с хармонията на природата и с символично обливане на тялото, което означава приемане на всички Божии блага и методи за влизане в връзка с Идеалния свят на Духа.

Казах, че на Изгрева всички жилища се къпят денем в слънчевите лъчи. На Изгрева всички са обгорени от слънцето, всички са здрави и устойчиви, невъзприемчиви към болестите. Учителят казва, че бактериите не могат да живеят в чистата кръв. Вегетарианската храна, правилният начин на живот в хармония с природните закони, чистият въздух и дълбокото дишане, светлината и отпразненето на мислите към възвишеното, пречистват кръвта.

Учителят препоръчва също де се стои на слънце гърбом, за да се улесни проникването на слънчевата енергия в гръбначния стълб, в който функционира симпатичната нервна система, която управлява храненето, кръвообращението, дишането и живота на клетките в организма. Аз изпитах на практика този метод през време на моето пребиваване на Изгрева. Седейки, обърната гърбом към слънцето, аз чувствах как животворната сила се влива в моя организъм, и, цяла пропита от слънце, обголеда в неговите лъчи, аз разбрах че сега живея истински живот, който Творецът е отредил за своите създания. Обаче последните тъй много са го извратили, поставили са го при такива ненормални, неестествени форми, че та не е чудно че постоянно боледуват и преждевременно остаряват. Остава да кажа няколко думи и за създателя на Слънчевия град, за Учителя Петър Дънов. Известно е, че Учителите не принадле-

жат в същност към една определена нация - тяхното учение принадлежи на цялото човечество, а тяхната Родина е онази възвишен свят, от който те са дошли като посланници тук, на земята. Но в физическото си ниво Учителят има образа на величествен мъдрец с одухотворено лице и меки, благородни движения. Той не прилича на нито един друг човек, върху него лежи отпечатък на нещо неземно на някаква висша духовна красота. Това се открива и в дълбочината на неговото учение и в силата на неговото слово и в онова благоговейно уважение и преданност, които чувствуват към него неговите ученици и последователи. В разговор с Него се чувствуват дълбочината на неговата мисъл и проникването му в мисълта на събеседника, а също и неговата необичайна доброта. Явно е, че Учителят е дошел от друг свят, гдето отношенията са съвсем други, в сравнение с тези на земята, гдето любовта и доброта са естествени състояния на душата, а мъдростта и знанието са качества на Духа.

Пишейки тия редове, аз отново виждам в мисълта си белия дом на казяина на Изгрева, неговата приветлива усмивка и мечата светлина на неговото лице, през което като че ли гледа друго лице, лицето на неговия велик, мощен Дух, пратеник на Слънцето, чието значение и величие само бъдещето ще разкрие.

П О Л Ш А

В Полша се развива и нараства духовно движение, основано от ясновидката А г н и П и л ш о в а, чийто месечен печатен орган, списание "Х е й н а л" дава в превод на полски език беседи от Учителя. Ето част от писмото на ръководителката на движението до редакцията на в "Фратецо":

"Аз се радвам, че вестник "Фратецо" е достигнал до вълна, която води човечеството към по-щастливо утре. "Фратецо" е музиката на бъдещето, от него ще се излива духовния повей. Засега животът на този вестник тече в тясно корито, но той ще достигне широкото море и ще плува леко над разпенените вълни на океана на живота. Стремете се само Бог да бъде вашата пътеводна звезда и компаса ви да сочи пътя към Христа, който е едно с Бога - и вий не ще сбъркате пътя, макар че трябва да преминете през нощта на най-различни затруднения и страдания.

ПАНЕВРИТМИЯ В ВАРШАВА

Прекрасен слънчев ден. Един от тези дни, когато цялото небе говори и излива благословието Божие изобилно. Рано сутринта ние сме вече в парка, при красивата статуя "Танцюрка", знаменитата скулптурна работа, изобразяваща млада и красива танцюрка, пълна с радост и живот. Около статуята - рози, само рози. Едно от най-привлекателните кътчета на парка. На определения час, всички събрани, тръгваме за "нашия салон" - хубава слънчева полянка на източния край на парка, която служи за игрище, сега обаче е съвсем свободна, на наше разположение.

Денят е Божествен, слънчев, топъл. Ние почваме нашите упражнения. Чува се българското слово, българските песни - свещените песни за Любовта, за новия ден, за слънцето, за радостта и братството, за правата мисъл и чистото сърдце. Танците - това е стихията на полската мистична, музикална и игрива природа. Паневритмията се харесва на нашите братя и сестри - славяни, и българският език, - както и преди хиляда години - отново става свещен носител на Христовите, възвишени, святи и чисти идеи за Божествен живот.

Една сестра е в възторг и казва: "Това аз търсех отдавна !"

Ние чувствуваме прилив на сили, радост и щастие. Завършваме с обща братска закуска и благодарност за великата Божия Любов, която се излива всеки миг върху нас.

И з е д н о п и с м о :

... Брат П. ни показа паневритмичните упражнения и ни научи на тях. Много ни се харесват вашите хубави песни. Ние разбираме значението на сутринните часове и когато можем, посрещаме изгрева на слънцето. Ние знаем, че наближава новата епоха, че трябва да бъдем пионери и да сочим на хората истинския път в живота. Друга важна задача е тази за обединението на славяните. Ние трябва да ратуваме за осъществяването на тази идея. Нашият меч трябва да е Любовта, нашият дълг трябва да е Истината, и нашата броня трябва да е правдата. Аз имам намерение да науча български език. Моето постоянно желание е да ви посетя през лятото в планината.

Моля ви, мислете понякога за нас.

Верен ученик: **М а р л Ш о б о т о в и ч**

И з д р у г о п и с м о :

Аз съм ви много благодарен за вашите издания "Фратецо" и "Нова културо", които са не само интересни, но и не обхождат и за мен и за моите шестима колеги, на които чета веднага след получаването на неща от вас. Темите на съчиненията на нашия велик Учител и на неговите последователи са сродни на тия души, които търсят да пият жива вода, които искат да се приблизят до децата на Светлината. С нетърпение аз винаги очаквам нова книга от библиотека "Нова културо" и вестник "Фратецо".

С съдейнически и искрен поздрав:

В. Д о р о ш е н к о

Д р у г а п и с м о :

Д р у г о п и с м о :

... Четем беседите на Учителя и ги превеждаме на полски. Пеем песните на Братството на есперанто и на български. Мнозина учиха Есперанто, а сега учат и български език - заради беседите.

Тука се създава още един кръжок на Всемирното Братство - по-активен. Бог ще благослови посятото. Всички ние работим, кой колкото може. Вие бодри стоите на своя пост. "Братство" има велико бъдеще. Ще израстне в бъдеще като орган на Всемирното Братство за цялото славянство. Тъй го виждам. Великото започва с малкото.

П. Г. П.

УЧИТЕЛЯТ

Виждайки за пръв път Учителя Дънов, той изглежда стар, с сива, почти бяла коса, надвесена над снежнобяла брада. Нежни кафяви очи, с дълбоко проникващ поглед, гледат спокойно изпод сивите вежди. Челото му е израз на неговата мисъл. Правилен, добре оформен нос разкрива деликатни ноздри. Вихте казали, че тази бляскава живот, фигура одухотворена фигура, е послужила някога за модел на бронзовия Омир, който се пази в Флорентинския музей между най-прочутите произведения на изкуството.

Когато Учителят заговори, старецът изчезава. Музиката на неговото слово - ту бърз поток, слизащ надолу от величествените планински върхове, ту тихо разливаща се върху равнините - отнася върху крилата на своята симфония зародишите на злото. "Къде сте сега вие - страдание, скръб, униние, старост, смърт? Едва са минали няколко минути откато Той е заговорил, и ти си вече далеч някъде, отвъд пространство и време, в сферата на своята душа.

И ето, Той замлъква. От катедрата слиза човек с среден ръст, с хармонични движения. Ето го че застава край вас с своето тъмно-синьо, сиво или бяло облекло. И вие се питате: Той ли е наистина? Това ли е Той, Учителят?

Неколцина от учениците му го последват до неговото скромно бяло жилище, с хубава градина, украсена с алени рози, в която се намират и няколко пчелни кошери.

Мъже, жени, стари, млади, богати и бедни, от всички класи - неговите ученици - непрекъснато посещават жилището му, като някои достигат само до прага и, получавайки мъдъчлив отговор на всички свои въпроси, доволни се връщат дома. Други, по-смели, очакват своя ред и когато се вече влезли, те забравят защо са дошли, отхвърляйки далеч зад себе си дребнавите въпроси, които са ги измъчвали у дома им ден и нощ. Там, отнесени в друг живот един свят, тия въпроси един след друг отпадат - всички те са вече разрешени. Посетителите са сега високо над мислите, които ги измъчваха у дома им.

Учителят лекува тялото чрез духа. Той препоръчва много ранните утринни слънчеви лъчи, а също и чистата вегетарианска храна. Такава вий ще видите и на неговата трапеза, край която винаги има гости, дошли от близо и далече. След обедата Той разговаря с тях, разпитва ги за живота им и им дава необходимите съвети.

когато е сам в своята стая, Учителят свири на цигулка, а понякога и пее. Често Той прави това и пред своите ученици.

Винаги бадър, Учителят обича екскурсиите и по всяко време води своите ученици ^{из} планината. Зиме те посещават Витоша, а лете веднаж в годината се качват на Мусала /най-високия връх на Балканския полуостров, в планината Рила, висок над 3000 метра/. Чрез тези чести екскурсии, както и чрез дълбокото дишане на чист въздух слабите закъват, болните оадравяват, мускулите на старите се засилват и те се подмладяват.

Влизай до София Братството притежава, върху едно възвишение, своето имение - градина, заобиколена от три страни с борови дървета, отдето се разкрива величествената гледка на планините: Витоша, Рила и Лилин. Наоколо са построени множество малки къщици, в които живеят учениците. Сам Учителят има подобна къщица, в която Той живее. Наоколо житните полета са потънали в своите блянове.

През цялата пролет тук идват пред изгрев слънце всички ученици. Те правят там своите ритмични упражнения, пеят своите песни, песни на Окултната школа, свирят на цигулка или на други инструменти, копаят обработваемата земя, насадена с различни растения, поливат цветните лехи. Някои седят на слънце, четат, учат, рисуват. Някои от песните са композирани от самият Учител, като образци, а някои от учениците-музиканти, върху основите на тези образци. Част от тези песни-образци са дадени от Учителя на някакъв древен, непознат език. Някои от учениците на Учителя - музиканти, поети, художници - възплотяват неговите идеи в музика, поезия и художество. Учителят преравява времето сред своите ученици, както е правилния Сократ. Задават му въпроси и Той отговаря. Учителят внася хармония в душите, отнасяйки ги върху крилата на своята Любов в най-възвишените сфери на Духа. Задават му най-разнообразни въпроси и Той отговаря с компетентност и дълбоко разбиране на нещата. Всички в Братството са жадни за знания и светлина.

Освен беседите в неделните дни, които са достъпни за всички, един път в седмицата Учителят държи своите лекции пред Общия Окултен клас, а също и пред Специалния или младежки клас, в който участвуват главно студенти и изобщо учещи се. Първите Учителят учи да използват опитността, своята опитност, за реализиране на доброто, а вторите - да използват опитността на първите без да я повтарят и така да вървят напред.

Учителят не се стреми към известност, не търси популярност. И въпреки това числото на неговите ученици е голямо, само в България те са около 40,000 души. А ученици на Учителя има и в много други страни на света.

Ето няколко изказани от Него мисли:

Изучи първо човешката душа, и тогава влез в Божествената Школа. Освободи се от еготоизма.

Огласяният се мъчи, веруещият бива изпитван, а ученикът винаги и навсякъде учи.

Когато се откажете от себе си, тогава ще намерите своето истинско "Аз". Когато обикнете Бога, ще намерите своето "Аз". Само когато заживеете в космичната Любов, вие ще разберете тайната на тайните - истинската поезия и истинското изкуство.

От Любовта произтича живота, от Мъдростта - светлината, а от Истината - свободата.

Слънцето е най-добрият лекар и учител. Излъчвайте също така и вие светлина навсякъде.

Вселената представлява едно цяло.

Даже и животното е твой брат.

Не лъжи, бъди смел, не убивай, вярвай !

Учи се от природата

Душата, излязла чиста от ръцете на Твореца, след дълго странствуване, ще застане гола пред Него, облечена само в своите добродетели.

Бъди верен на Бога, на себе си и на своите близки.

Вярвай само в това, което си опитал.

Няма нищо скрито.

Животът трябва да се подобри първо в самия човек, а после отвън. Сигурността в живота ни се състои в това, да бъдем в постоянна връзка с Бога.

Връзката ни с Бога, служенето на Бога, това е реализирането на добродетелите.

Така говори Мъдрецът, Революционерът, Учителят на новия живот - Петър Дънов, когото привържениците на старото ненавиждат, и когото неговите ученици, хората на новото, обожават.

М а р а Б е л ч е в а

София, 1928.

КОИ И КАКВИ СА ВЕЛИТЕ БРАТЯ +/

/ Наблюдения и опит за преценка /

1. МОЕТО ГОСТУВАНЕ И ПЛЕН У ВЕЛИТЕ БРАТЯ.

От година на година все повече се говори и пише за новото и бързо растящо у нас религиозно движение, последователите на което се наричат от народа "дъновисти", а от самите тях и от съчувствениците им - окултисти или ученици на Вълното Братство.

Говори се и не може да се не говори. То е интересно, знаменателно, и, в някои отношения загадъчно явление. Интересно защото е оригинално, българско: основано и предвождано от българин, то проявява голяма жизнеспособност и клони да стане интернационално. Знаменателно, защото макар съвсем младо, едва 25 годишно, то вече брои по всички краища на България десетки хиляди ревностни последователи, които постоянно и с усилен темп се умножават. Семето е прозябнало дори и отвъд пределите на малка България. А загадъчно го нарекох, защото увлечените в това движение предизвикват спрямо себе си между нас, българите, най-малко три различни становища и настроения: едни ги посрещат с зачудено любопитство; други с подозрение, страх и умраза; а трети - с надежда за удовлетворение гладе и жаждата си за Богопознание. Първите смятат дъновистите за странни, непонятни и, може би, смахнати; вторите - за "опасни сектанти", "нови богомили" /в калугерско разбиране/; а третите - за съвремените Божи люде, истински християни, носители на здраве и спасение за днешния погиващ свят.

Днес за днес най-активни и гласовити са в случая са хората от второто становище. Насъсквани и предвождани от официалното духовенство, те прогласяват новото учение за деморализуеще и гибелно. Че то подкопавало устоите на народността, държавата, семейството, и особено на черквата...

Кои и какви са тези загадъчни хора? Кое от трите спрямо тях становища е право? Как трябва да се отнасяме и справяме с тях? Да им се радваме ли или да им се боим? Да им съдействуваме ли или да им се противопоставяме? Длъжност на българската публицистика е да отговори искрено и вечно на тези въпроси. Длъжност

+/ Настоящото изложение е извлечение от три последователни статии от г. Стоян Ватражски, поместени в в-к "Зорница", орган на Евангелските църкви в България, през 1926 година.

на всеки писател и общественник е да знае къде стои досежно тия хора и тяхното предизвикателно движение.

Ето защо и аз пожелах да се запозная с тези наши странни сънародници. Исках да видя и да чуя също и особено техния Учител Дънов; и да схвана с какви идеи той борави и с какви учения вдъхновява своите последователи.

И тъй, въоръжен с Христовия клкч или душемер: "От плодовете /делата/ им ще ги познаете", аз отидох на събора ~~им~~ им +/ без всяко предубеждение, да видя, да чуя и да науча ако е възможно самата истина.

Е, научих ли я? Това ще си отговорите вие, моите четци, Аз само ще ви кажа какво видях и чух и как аз разбирам виденото и чуто.

Беше август 26, къде 17 часа, когато, поизпотени под силното слънце, стигнахме на "Баучер", където, по случай годишния му събор, беше разположен лагера на Бялото Братство. Те наричат местността не "Баучер", а "Изгрев".

Мястото, състоящо се от 14 декара, бе обградено с бодлив тел. Иавън оградата, двама книжари разпрострели като на панаир за показ своите книги. По натам навалица любопитни нагъртат навътре и споделят своите впечатления. Двама конни стражари, разположени под сянка, срещу входа, стоят готови за възможна длъжност. А при входа, отвътре, един човек прецежда влизащите. За пускане вътре трябвало парол или ходатайство на някой брат. Тъмо когато един младеж протестираше че го не пускали вътре, приближихме се и ние.

- какво желаете, моля?

- Искаме да влезем, канени сме.

- кой брат ви е канил? Имате ли тук някой познат?

Казахме кой. Изпратиха да го повикат. В пет минути, ето го, бърза. Прие ни приветно. Последвахме го навътре.

В миг се намерихме в една от природата-украсена, а от хората твърде оживена местност. Вяхме на широка поляна, заобиколена, освен откъм юг, с иглолистна гора. Из бориките имаше пътеки и скамейки за сядане. Близо откъм изток и югоизток се прозираха през гората множество палатки. Далече откъм юг теглеха погледа величествените върхове на Витоша, дето се белееше последна останка сняг. А в полите на планината, из зелени ниви, нагъртах село Драгалевци и Драгалевския манастир; още по-към изток селата Симеоново, Дървеница, Горубляне, Герман и Искърския просек ~~придн~~

+/ Думата е за събора в София - 22 - 29 август, 1926 година.

при Панчарево. Но кой ти гледа сега тия природни омайности ? Ние смеждали дошли да видим тия приказни хора, тия странни или страшни хора, дъновистите.

А те бяха пред нас или около нас. Казаха ни, че на събора им имало 1400 души. Едни седяха по пейките или под дърветата на сянка. Едни четяха, други с молив в ръка пишяха, трети спойно разговаряха. Една голяма група слушаше разискванията на не-
знам що си от общ. засягащ ги интерес. Други се занимаваха или почиваха из палатките. А още други, където се намирахме и ние, било единично било на двойки или тройки, се разхождаха, приказ-
вайки си по широката поляна. Поведоха ни да ни запознаят: "Брат В.", "Сестра Х." Срегнахме и познати.

По външен изглед, хора като хора, граждани и селяни. Но пак имаше очевиден разлик. У жените липсваха къси рокли, рязани коси, деколтирани гърди, напудрени и боядисани лица. Като че...
ли модната мода тук бе обгорели от слънцето лица. Вместо ~~модни~~ шапки, всякъде личаха бели пребрадки. А у много мъже липсваха колосани яки - тези модни халки на западната цивилизация. Голя-
мо множество бяха облечени в бели дрехи, внушаващи и оправда-
вайки идеята Бяло Братство. Хубаво име. Хубав символ и лесно изразим - външно, ала не тъй лесно осъществим вътрешно. Как мо-
жем позна бяла ли е ~~духата~~ ^{не} ~~духата~~ ^{духата} еди кого си душата ? Отчасти по носи-
ята и думите; повече по лицето и очите; а най-вече по обноските и по делата /при условие че са искрени/.

Срегнахме и двама познати, бивши евангелисти. Между тях "сестра Х. С.", една американка. И тя носеше бяла пребрадка. Щастлива в новата си аяра, тя изведнаж почна на английски да ми широповядва както всички, тя с особена жар говореше за Учителя. Дънов между тях няма друго име, освен "Учителя".

- Ах, господин Ватрашки, вие трябва да го чуете как говори. Аз съм американка. Слушала съм велики проповедници. Но като Учителя - никого, никъде. Аз му дължа живота си. Неговото уче-
ние ме спаси и телесно и душевно.

Удари час за вечеря. Поканиха ни на трапезата. По-право, на една от трапезите. Защото, разбира се, хиляда души не могат да се хранят на една трапеца. Та имаше /не броях колко са/: варненска, за варненци, търновска за търновци и пр... Нас настаниха на плов-
дивската. Поканени любезно, седнахме, както всички, на постлани черджета. Свири тръба за молитва. Всички стават на крака. Ста-
нахме и ние. И хилядното множество като един човек изрече:

- Няма Любов като Божиата Любов. Само Божиата Любов е Любов !

С това се свърши тази паметна за нас вечеря с Велике братя.

След вечерята полковник В. ме разведе да разгледам лагера. Всякъде, из палатки и дворища, владееше чуден ред и образцова чистота. Да не вярваш на очите си, че си в България. Тези повече от хиляда души, от всички възрасти и класи, живели денонощно тук близо седмица, а нигде нямаше ни мирис, ни смет, ни хвърлена помия, ни луспа нито кара от плод; нигде нсче хартия.

Който е виждал български лагер или дружина по екскурзия само един ден, мъчно ще повярва възможността на това, което в лагера на дъновистите е кубав факт. Тоя ред и чистота свидетелствуваха, както ми казваше брат В., за присъствието не само на дисциплина, но че в тия хора имаше и високо съзнание. Съзнание тъй желано и тъй рядко у нас...

Мръкваше се и аз тръгнах с своя другар да си ида. Но приятелите дъновисти ме поканиха да преношувам с тях, та да видя на другия ден упражненията им при изгрев слънце. Още по-лесно ме склониха като уаках, че цяло да има беседа и от Учителя им, когато аз нитога не бях слушал в публична реч.

А Петър Дънов, създател, водител и душа на това оригинално и грандиозно движение, струваше си да бъде слушан и, ако е възможно, преценен. Аз ще се опитам да предам впечатленията си за него по-после. А сега ще кажа само следнотож. Аз най-първо го съгледах пред една от трапезите, нещо пет метра отъдето ^{седях} ~~бях~~. Дънов заемаше тихо, недемонстративно своя авторитетен трон. Той седеше въз бяла възглавничка на бяло столче, когато всички ние седяхме на тревата или на послани черджета. Макар безгласен, той бе средоточие на всички погледи и внимание. Възалтирани жени стоят около него и с тихо благоговение и нежни ръце му услужват с умиление и страхопочитание. Те не искат да знаят кой ги гледа и какво мисли за тях. Те смятат това не труд, а висока и свещена привилегия.

Мъже и жени говорят за Учителя с фанатична преданност и сляпа вяра, и гледат на него като властна сила, свърхчовешка и свърхземна. По негова заповед или позволение, или заради него, половина от Велике братя и сестри биха отишли на мъченичество, като първите християни; и биха отишли с песни.

Всички за всичко се допитват до него. И като го питат или се сбогуват с него, благоговейно му целуват десницата. Според "Църковен вестник" в България имало 15,000 дъновисти. Според други,

от 40 хиляди нагоре. Тъй щото подир Св. Синод г. Дънов брой най-много последователи в България. И то с авторитет, какъвто Синодът никога не е имал...

II. МОЛИТВЕНО ТЪРЖЕСТВО ПРЕД ИЗГРЕВ СЛЪНЦЕ

Моите любезни гостоприемци бяха семейства Вал. полковник В. и инженер С., наричани в това общество: брат В и брат С. Те и мен тук наричаха и третираха като брат.

Званията "брат" и "сестра", докато са нови и пресни, са наистина мили и топят сърдцето. Сладка е мисълта, че сме деца на Бога; следователно, братя и сестри. Помня колко хубаво ми се видя това когато, преди години, за първи път чух методистите да се здрависват и наричат така. Но уви, аз доживях да науча, че кога изфиряса чувството, когато изчезне братствеността на дело, същите думи стават баят, банални и нещо по-грозно от гавра. Дано Великите братя и сестри никога не изпитат това душевно огорчение и разочарование.

Както ми бяха известили още от вечерта, всички станахме рано, още 4 часа. Набързо се облякохме, поизмихме се и се отправихме за сборището сред лагера. Беше хубава нощ, обещаваща ясен летен ден. Месечината грееше приветно, звездите потваха да бледнеят пред пулващата се зора, която бе обявена от Зорницата, блестяща една копраля над хоризонта.

Когато малко подир 4.30 ч. стигтахме голямата сред лагера поляна, аз бях изненадан от неочаквана гледка. Може би по-право е да кажа: моите изненади започнаха усилено да се нижат. Там ние заварихме може би до 500 мъже и жени, а други едновременно с нас прииждаха на групи и тихичко заемаха местата си в стройни редове и то без никакъв видим или гласен разпоредител; и че там владееше невъобразима за такова множество, пълна, тайнствена тишина. Сякаш че това множество стоеше с страхопочитание пред живо някое божество в тайнствен някакъв храм. Тук личеа набожно благоговение, безупречна дисциплина и чуден ред, на който един соколски вожд, един параден генерал би завидел. Редът беше тъй правилен, щото от дете и да погледне човек, виждаха се прави редици от човеци, поединично отстоящи равномерно на два метра един от друг. Мъжете, гологлави, стсяха отдусно; а жените, в пребралките си, побеляваха лявата половина на поляната. Всички с лица към изток, стояха прави, неподвижни и безмълвни като статуи.

Изненадан и трогнат пред грандиозната пред мене гледка, аз напразно търсех с око оня, който е пружина и душа на тоя народ. Затова попитах тихо на английски брат С.:
- Къде е г-н Дънов?

- Той още не е тук, отговори С., но е вече време да пристигне. Той идва точно на време, излизащ измежду борозетите пред нас.

Натам именно, бяха обърнати в сериозен възр всички лица. Пред нас с потайна тържественост се издигаха възмъглени в утринната дрезгавина стройните борички. Над тях трепетно бледнееше Зорницата, готова да избяга от ослепителния рефлексор на Аврора - когато един невидим спокоен глас отпред наруши получасовата тишина. /както разбрах сетне, това било гласът на неусетно пристигналия вожд./ Минутно гласа на брат С. /гърмогласно, за да се чуе от цялата фаланга/ повтори произнесените от Учителя думи:

- Благославяй, душе моя, Господа !

Тогаваше се разигра една част от драматичната, навъзможна за описване не сцена, която не се подава на изказване; но която може да разплаче от радостно умиление единарахангел. Дължимо може би на ранното утро, на горската под небесния свод обстановка, на хилядогласния хор от клеветени и угрожавани люди - не зная на какво се дължи: но ефекта на изпитият псалом бе за мен несравним, освен с апокалиптичните сцени на Откровението на Исаия. Никатва тържествена литургия не може да се сравни за минута с това тържество в неръководения храм в подножието на Витоша...

В миг песента се поде от хиляди гърла с такава трогателна ревност и хармонични повторения, докато се разляха гората и душата на всеки духовно неатрофиран човек.

А думите, които тъй тържествено се пееха, бяха следните:

Благославяй, душе моя, Господа !

Не забравяй всичките Мумилости,

Не забравяй всичките Му благости,

Не забравяй всичките Му добрини !

Не забравяй милостта Му,

Не забравяй благостта Му,

Не забравяй обичта Му,

Не забравяй Любовта Му !

Последните четири реда се повтаряха три пъти: първият път силно, втория път тихо, третият път много тихо.

След това почнаха седемте физически упражнения, които се изразяваха с разни телесни пози и движения: с главата, ръцете, краката,

но и с цялото тяло, като следваха сякаш автоматично Учителя, който стоеше пред тях и сам, с чудна ловкост за възрастта му, правеше едновременно същите движения...

След шестото упражнение се зададе слънцето. С появата на крайчеца на светлото кръжило, множеството се раздвижи, заловиха се за ръцете като на хоро, та образуваха седем хармонични или концентрични кръга: петте вътрешни кръга ^{от} жените, а двата външни от мъжете. И всички заедно запяха:

"Изгрива слънцето,
праща светлина,
носи радост за живота тя".

От друга песен, която пяха, схванах тия думи:

"Мисли, право мисли,
Свещени мисли за живота ти крепи..."

"

Аз имах случай, доколкото е възможно за един ден, да се запозная с членовете на това загадъчно братствено движение...

От гледище религиозно, те проимахадат от тоlstоисти и протестантски среди; ала най-много измежду православните; от гледище народностно, както и самият им Учител, те са чисти българи. Има по един или двама от други народности: евреи, руси, един италианец, една американка; но подавяващото мнозинство са българи от всички части на България, Тракия и Македония. От гледище съсловно и обществено това са наши съграждани и съселяни: учени и прости, учители и студенти, адвокати и чиновници, търговци и военни. Има и висшисти, както и от всяка степен на култура. Ала болшинството ми се видяха като хора от средната класа: еснафлии или "малоимотни", както ги биха нарекли социалистите. А от гледище психично и характерно:

Те са съзнателни, дисциплинирани, любознателни, набожни и, както всички новоперци, високоправствени. Ето, това е най-ценното, може би трябва да кажа най-бялото нещо, което видях у белите братя.

Аз говорих с мнозина от тях частно и внимателно ги наблюдавах на беседите, които заедно слушахме на "Изгрева".

След закуска, на която се повториха сцените на вечерята, аз с нетърпение очаквах беседата, където можех да видя и да чуя Дънов в по-непосредствени обръщения към неговите последователи.

Към 10 часа, към източната страна на поляната, се появи подвижна дъсчена платформа или площадка, издигната около метър и половина над земята. Платформата бе добре засенчена и постлана с килимче. На килима имаше стол, пред стола маса, а на масата - Библия.

Всички се стехохме там и насядахме пред естрадата на тревата в полумесец. Жените, както обикновено, носеха белите си пребрадки. А мъжете, макар слънцето да печеше силно, почти всички бяха без шапки. Всички с очакване гледаме празната пред нас платформа. Изведнаж всички се изправят на крака. Значи - Учителят иде. И всички стоят, докато той бавно стига стъпалата, изкачва се на естрадата и сяда. Тогава едва седат и те.

Г-н Дънов чете и проповядва седнешком, беа какви и да е писменни бележки; и чете с увеличително стъкло /леща или лупа/. Оная утринна той говори повече от час, но макар слънцето да печеше силно, та мнозина бяхме в пот, никой не се помръдна от мястото си. Преди да почне да говори, както и след като свърши, имаше песен и молитва, в които участваха всички. Музиката им е особена, за качества на която не съм компетентен да дам мнение...

Хорнямаше, нито музикален инструмент да води пението. Но те пееха въодушевено, с победна вяра и радостен екстаз. Техния особен начин да преповтарят части от строфите въздейства упойтелно и увеличава заразителността на новата вяра.

Интересни бяха тези новозерци да ги наблюдава човек по-отблизо и като слушателство. Мнозина от възрастните хора имаха бледи, делични лица, тъй да кажа. Това бяха усърдни, решителни лица, лица на духовни подвижници. Тяхната пълна вяра и преданост към Учителя се четеше по лицата им.

Две са отличителните черти на Белите братя: дюлна, беззаветна преданост, заедно с благоговейно доверие към Учителя им и братствени, любовни обноси помежду им. Първото, по своята голяма сила, изненадва. Второто, по своята морална хубост, плени.

Гибон и всички историци свидетелствуват, че това бяха отличителните черти на първите християни; и че тези именно качества им дадоха победата над всякакви неприятели от тогавашния свят и култура. Императорят, билоседин, биле римлянини, гледаше на тях отвисоко с презрение или насмешка. Ала обществото, изморено от себеубийствените екзи и урази, при вида на християните, казваше:

- Я вижте как се обичат помежду си ! - И един по един се прилепваха към тях.

Вие, които се чудите или питате защо дъновистите напредват, по-добре се запитайте: днес няма ли нужда или жажда за братствен живот ?

Ето, това са в бегли черти белите братя, дъновистите. Хора усърдни, които гладуват и жадуват за правдата, които копнеят за "брат-

ство-единство². Пластични души, които са пияни с виното на едно ново - старо-ново учение на братолюбие.

За дънов този хиляден свят, както и хиляди други из България, които не са могли да дойдат, на събора, са пластични души, гъвкава глина в ръцете на Грънчаря-Учител да прави с нея какъвто си ще съсъд. И той изглежда че не е злоупотребил с своя небесен мандат. Създал е от тях честни люде. Искате пример? Ето го. В лагера "Изгрев" имаше до едно дърво поставен сандък или долап, наричан "пощата". Всеки изгубен предмет, от игла до часовник, се подирваше и намираще там. Защото който намерваше нещо чуждо, там на пощата го оставяше. И нищо, казаха ми, през всичкото време на събора не се загуби. Е, четецо мой, така ли е на вашия събор, пазар, панаир? Така ли е на вашето село? ... Тези хорица, невероятни българи, не само не крадат, но си дават труд да търсят стопанина на каквото намерят чуждо. Това не е ли чудо?

Честни люде, честни българи! Това е чудо и истинско благодеяние. "Честният човек - казва английският поет - е най-благородното, излязло от ръката на Бога създание". А човекът, който посредничи да създава от крадеца честен човек; от паразита - производител; от алкохолика трезвеник; от кръвника - братолюбец; от бюрократа - служител, е велик обществен благодетел.

Прочие, кой и какъв е този чудотворец на двадесетия век?

Днес, след 25 годишен просветителски труд, се родил новостичен човек, който в най-успешният му старанията вече да познани.

III. Д Ъ Н О В

Кой човек е велик? Как се мери величието на човека? И как се знае размера на една планина? - По висотата, ширината и простора и. Как се определя величината на една река? - По дълбочината, ширината и дължината и. Как се мери величието на човека? - По обема на постиженията му, по обсега по време и пространство на идеите му, по простора в света на влиянието му.

А по мярката по този мащаб, кой е най-великият в историята българин? - "рум? Симеон? Асен II? Св. Кирил? Отец Паисий? Водев? Стамболов? Иван Вазов? - Не, нито един от тези!

Най-великият българин е бил и е поп Богомил. Той единствен между нашето племе с къаса на своето жизнено учение е внесал ценен принос в съкровищницата на световната култура. Като реформатор, поп Богомил беше предтеча, беше Йоан Кръстител на всички велики реформатори, с които цивилизацията се гордее днес.

От своя народ, благодарение на злочестото византийско влияние, тоя великан е нещо по-зали от отречен. Нещо по-срамно от забравен. Англосаксите величаят Уйклифа, Швейцария славя Калвина, Германия се гордее с Лутера, Чехия, макар католичка, милее и славослови Ян Хуса. А България - като еврейството по отношение на Исуса - продължава да клеими и да се срамува от великия си роден реформатор - поп Богомила.

Господа български историци и патриоти - към истинските се обръщам - до кога ще се водите по черните раса? До кога ще се държите за тях като сополиви деца за полата на майка си?

Поп Богомил трябва да се възкреси от гроба на забвението. Той трябва един ден да има паметник по-великолепен и от оня на Цар-Освободителя. Защото поп Богомил, тоя наш Ян Хус, изгорен върху кладата на византийските клевети, е чест и слава на българското име.

Най-чудното и най-интересното у Белите братя е техният Учител Дънов, основател, глава, душа и живот на това загадъчно и интересно движение.

Отдето и да го гледаш, това е бележит човек. Един единствен, с празни ръце, без приятели, без богатство, без издръжка, без звънко име, без високо положение, без обществено влияние, той днес, след 25 годишен проповеднически труд, се радва на постижения, на които и най-успешният му съвременник може да позавиди. Днес Дънов има и приятели, и средства, и завидно име и е обожаваният вожд на десетки хиляди хора от всяка възраст и съсловие. И при това, бъдещето му обещава несравнено повече. Защото делото му има някои изгледи на дълговечност и да е сега в самото си начало. Сигурно това е българин от рода на необикновените; а може би и от размера на великаните. Това е човек, и нещо плъс. Дънов, по всичко изглежда, е от ония редки исторични личности, които, поради изненадните си постижения, още приживе стават легендарни; изпърво за своите приближени, после почти за всички.

Като съдим апостериорно, от размера на неговите удивителни постижения: не само числеността на неговите обожатели и жизнеността на движението му, но и силата му да изменява благотворно човешкия характер, от една страна; а от друга: обаянието на личността му върху неговите последователи: Дънов е религиозен гений. Един от историчните духовни, може би мирови Учители. Един от ония полуисторични, полулегендарни личности, които на верски език се на-

ричат Вожии Пратеници: пророк, ясновидец, Тришна, Махатма, Баб и пр., а на съвременен научен език - религиозен гений.

Дънов аз видях, както казах, най-първо на вечерята, а после го видях като слушател на две негови беседи. Той е човек среден на ръст, на около 63 години, с пълна бяла брада, прошарени вежди, сединая, изобилна и подрязана до раменете коса. Изпито мургаво лице, внушаваше средновековния отшелник или индийския йога, върху постройката на калено, здраво тяло. Лицето му внушава силна воля и железни нерви, а изпод дългите вежди, полуприкрито, гледат две уж равнодушни очи; но в същност теж те гледат изпитателно, за да те теглят на тънка терезия. Наметни му една индуска туника, а той е цял факир. Ала г. Дънов не ходи бос и полугол като факирите. Напротив, с изключение на яката и връзката, той е добре облечен по европейски.

Като събеседник Дънов се съжи с думите си. Говори късо, мудро и отмерено. Ала в публична реч той се съживява и далече не е тежкоезичен. Като оратор той не е блестящ, лиричен ум. Не е красноречив, не е академичен. Ала той е оригинален; добре начетен в индийските и християнски писания, та притежава голям склад на мисли и легенди на религиозната книжнина и философия. И, както видяхме, владее общелюдието с голяма сила. С почти неотразим авторитет. Никой папа, никой Демостен в това не го е надминал. За последователите му буквално: "Никой човек не е говорил както този човек говори", с власт и сила; "а не като книжниците и фари-сеите". Не като кардиналите, владиците и пасторите, с зазубрени по угодата на времето легалности...

Петър Дънов е по плът син на варненския поп Костадин Дъновски; а по дух потомък на скандинавеца Сведенборг и брат или братовчед на индуса Ганди. С изключение на околоседем години, прекарани в Америка, той е прекарал живота си в България. Той е учил в варненските училища и гимназия, свършил Американското в Свищов училище, следвал ала не свършил по медицина и богословие в Бостонския университет, Съединените държави, и продължил самообразованието си в великия Университет на живота, В него той и учи и преподава до ден днешен. И в тоя университет той е сега професор с небесна диплома, според някои, на няколко десетки хиляди мъже, жени и деца. Ала каквото и да мислим за дипломата на професор Дънов, никой нигде не е имал по-прилежни, по-предани на уроците си ученици.

Аз обаче няма да пиша биографията на Учителя на Вялото Братство
Неговият биограф не е още роден. Той ще пише за живота, дейно-
стта и учението му в няколко тома, някога през двадесет и пър-
вия век, когато България ще отпразнува стогодишнината от смърт-
та на великия български реформатор.

Не е още време да се рисуват душевния му и историчния му портрети. Аз виждам и драсвам само няколко ясни контури на чудатия Учител; контури, на които нашето сприхаво поколение може или само гузно да се усмихва или жлъчно да се ядосва. Макар и да не може предпазно да се говори с конкретни подробности, аз в перспектива виждам /или ако щете струва ми се че виждам/ няколко грандиозни постижения и отлики на тоя дивен българин, на чиято слава и величие славни царе и велики завоеватели в бъдеще ще завиждат. Аз рискувам предсказанието, с други думи, че мястото на Учителя Дънов в историчната Валхала и е много по-почтено и по-сигурно от тяхното.

Две неща, създадени от самия него, издигат Учителя на Белите братя до български фактор от исторично значение: първо, неговото силно прехватливо учение; второ, неговите добри и преданни нему ученици.

За мирогледа и учението на Дънов аз сравнително малко зная. Ала от това, което чух и узнах, няма нищо, което да е непримиримо с Христовото учение. В същност, аз го намирам много по-християнско, отколкото, поради слухове, очаквах. Ядрата на системата е Л ю б о в, М ъ д р о с т и И с т и н а. Това "ново учение" е древно-като планините и чисто като светлината - а при това не по-малко християнско. И от тоя център извират чудесно възвишени морални наставления. Той свещеник, запример, на коя черква, е дал на своето паство по-възвишен и по-християнски лозунг от тазгодишния на белобратчиците, който вече цитувах:

"Верен, истинен, чист и благ всякога бъди ! "

Друго съображение, което го прави фактор от исторично и обществено значение е: плода на влиянието и учението му: характера на неговите умножаващи се последователи. Това са, както вече ги описах, съзнателни и дисциплинирани граждани, по-морални и братствени от всяко в нашата страна общество. Това са хора, които аз бих обичал да имам за съседи; пасторът за свое паство; владиката за енорияши; властника за управляем; държавата за ^{ника} сънародници; търговеца, лекаря и адвокатата за клиенти; и всеки

добър българин за съграждани и съседи. Само глупавият невежа би бил на противно мнение и само престъпният би ги мразил, преследвал и наричал "опасни".

Все таки, това е убеждението на неговите преданни последователи, че той е епохална и исторична личност. Затова те не го наричат "дядо Дънов" или "господин Дънов", а Учителя. Учителя с главно "У" - един и несравним на земята. И с право. Защото, доколкото знаем, той е несравним с никой свой съвременник, освен с Махатма Ганди...

Нито е потребно човек да бъде дъновист, за да види, че Дънов е вече човек историчен; издигнат до недосегаема неувредимост. От света, от когото и да било, той е вече неуязвим. Гонение от пътя му няма да го отклони. Смърт делото му няма да спре. Насилствена смърт само би го засилила и ускорила. Българинът, господин Петър Дънов, не е вече ни "Петър" ни "господин". Той е Дънов - предмет на историята за критика и славословие. /А той ще вгуси изобилно и от двете/.

И неговото велико дело, което като пристигаща Пролет, в сърдцето си носи пътищата на живота, а на челото си зората на утрешния ден - историчното братско движение, на което той е родител, глава и душа, ще отнесе името му зад всяко българско име, до краищата на света !

България е дала досега, както казах, един само друг велик реформатор, чието дело, отхвърлено у дома му, преобрази и издигна до първенствующи в света сили Германия, Англия и Америка: страните, които го възприеха и доразвиха. Ако днешната реформа вземе същия ход, същия път, тя ще има на по-висок етап подобни последици и постижения. Такова е последствието на всяка жизнена истина. Народ, който я приеме и доразвие, ще се издигне; народ, който я отхвърли, ще изпадне на долно стъпало - и ще лае на месечина против "великите сили": т. е. против издигнатите чрез истината.

Вялото Братство е пиле, излупено из черупката на християнските догми, и с освободените си и засилени крила, то негли ще ускори хода на България към Божието на земята Царство.

"

Обвиняват го, че Дънов казал че е превъплотен Христос. Аз не чух нито съм чел той да твърди подобно нещо. Ала ако аз вярвах в прераждане, щях да кажа, че той е превъплотен поп Богомил,

оня религиозен гений, от преди хиляда години, чийто живот чрез учението му пробуди и прероди, въпреки кървави гонения, Западния свят.

Враговете на Великите братя, наричайки ги "новите богомили", безсъзнателно пророчествуват за тяхното велико и благотворно исторично предназначение. Защото древните богомили - наричани в Германия катарии, в Италия патарени, в Англия доларди, в Франция албигойци и "българска вяра" - бидейки будители преди Ренесанса и реформатори преди Реформацията, дадоха най-големия в историята тласък на света към култура и възход. Прочее, ако това неми съзнателно пророчество се изпълни, България, чрез Великите братя, ще има голям дял в реализирането на Божието Царство.

Доказателство, че Дънов, както и сам изрично заявява, служи на Божието Царство; ей, на Христовото Царство, е за мен това че: той "изпъжда бесове". От това доказателство по-добро не може да бъде. Той сигурно изпъжда бесове. Освен женските бесовчета, за които писах - измежду неговите последователи той е изгонил бесовете на злобата, умразата, хищността, отмъщението, алкохола, никотина, атеизма, недоверието, материализма и други от същия легион бесове.

Господа черковници, макар и да не следва вас, недейте му запрещава. На добрите от вас той е мощен сътрудник за възобновление и изправление на живота. А на злите и невежите той несъмнено пречи. Но напусто ще си хабите барута и едните и другите. Не можете го увреди. Ако го убие, само ще го увенчае с мъченичество; ще отървавите себе си и ще засилите делото му. Но няма да го спрете. Затова аз казвам с думите на Оногоси, с чието име обичаме всички да се качим: "Недейте му запрещава. Понеже всеки който не е против нас, е откъм нас".

Стоян В. Ватрапски
София, Красно село

В о я н В о е в

МИСИЯТА НА УЧИТЕЛЯ

Учителят ни донесе една велика наука, която има за основа Любвта, Мъдростта и Истината.

Бащата на Учителя - свещеникът Константин Дъновски - е роден в Родопите, с Устово. Още като малък той поискал да живее за един висок идеал и тръгнал за Св. Гора, там да се посвети на монашески живот. На път за Света Гора той се отбива в Солун и отива в една стара църква "Св. Димитър". Там, при този момък, който идел от Варна, заедно с няколко свои другари, се явява един старец, който ги разпитва за какво са дошли и после казва на Константин: "Утре ела пак при мен, но сам". На другия ден, като отишел момъка в същата църква, пак му се явява старецът и му казва така: "Недей отива в Св. Гора, а се върни във Варна". Казал му още, че славянството ще изиграе важна роля в изграждането на новата култура. Този старец му дал един свитък и се изгубил. Тогава момъкът разбрал, че този старец не е илюзия, защото в ръката му останал този свитък, който и сега е запазен като документ в църквата "Арахангел Михаил" във Варна. Този документ се нарича "Антимис" и представлява картини от живота на Христа.

Учителят е роден на 12-юли 1864 година, в с. Николаевка, Варненско. След като е изкарал средното си образование във Варна и Свищов, той отива в село Хотница, Русенско, като народен учител през учебната 1887/1888 година.

През м. септември 1888 г. той отива в Америка, Съедин. Държави. Там стоял 6 години изследвал медицина и богословие. Той изучава тези науки, ^{не} за да черпи материал за бъдещата духовна наука, която знаем от Словото му, а за да се запознае с днешното състояние на науката. За Словото си Той черпи знания направо от Бога и го предава на нас.

През м. февруарий 1895 година Той се завърнал от Америка. В 1896 година Учителят е написал своята първа книга "Наука и възпитание". В тази книга човек ще види основните идеи, които Той разработва в своите беседи и лекции по-късно. Който иска да се запознае с идеите на Учителя, той трябва да прочете тази книга. От 1895 г. до 1900 г. - пет години - Той прекарал във уединение, във вътрешна работа, за да добие прозрение за делото, което ще работи

работи - да получи едно откровение за своята работа, за методите и целите на тая работа. И тогава Той получава нареждане от горе, от Бога, - да почне работа във връзка с новата култура.

В 1900 година Той вече встъпва в обществена дейност и тогава свиква първия събор на учениците от Вълото Братство във Варна. На този събор Той поканва само трима души. Те са Д-р Миркович от Сливен, Пеню Киров от Бургас и Тодор Стоименов, също от Бургас. На този събор Учителят казал какво велика работа предстои на новото общество, на което Той туря основа. Тодор Стоименов, очуден от думите му, запитал: "Учителю, Вие казвате, че на това общество, на което сега туряте основа, му предстои да извърши една велика работа. Аз не мога да разбера това. Ето, д-р Миркович е стар, Пеню Киров е на средна възраст, а аз съм на 25 години. Как тогава ще сложите основата на такова велико общество?" Учителят му отговорил:

"Сега сте трима, но в бъдеще ще бъдете хиляди".

От тогава съборът ставаше всяка година във Варна, а после в Бургас, а след и 1909 година съборът се премести в Търново до 1925 година вилучително. От 1926 г. съборът се премести в София, а движението се превърна в международно. В продължение на 50 годишната си дейност Учителят е държал около 4000 беседи. Може да се каже, че Той има най-голямото творчество в света. Освен това Учителят е оставил много разговори, било след беседа, било частни, било по екскурзии в планината.

От 1900 г. до 1911 год. Учителят е предприел едно ^{пътуване из} ~~пътуване~~ България, ~~и~~ не е оставил нито една паланка, която да не е посетил със сказки по френология. Каква беше целта на тези негови сказки? - Първо, да изучи главите на българите, за да изучи характера им и да знае как да работи между тях. При това Той правеше връзка с по-събудените души, с които поддържаше кореспонденция. Така се създадоха кръжоците в България. Значи, в тази работа Учителят имаше двойна задача.

Веднаж, през 1937 година, Учителят с една малка група братя отиде на Мусала. Вяхме 7 души. На връщане от върха седнахме при най-голямото езеро "Охото". Стана дума за нашето Братство. Учителят каза тогава, че членовете на нашето Братство се прераждат заедно, както ято птици, което прехвърля от дърво на дърво. Той каза, че ние в Братството имаме два вида прераждане. В епохи, когато нямаме важна работа, се разпръсваме в разни страни. А когато ни предстои важна работа, тогава ние се раждаме едновременно

менно и събрани в една страна и с общи усилия изпълняваме задачата, която ни е дадена.

Учителят казва: "Защо ви събрах в тази Школа ? За да образувам от вас една група от души, между които да има велика Любов. И тогава тая група да привлече, да снеме Любовта, която е в Божествения свят, и от тук тази Любов да завладее света".

Защо Учителят постави тази задача ? Защото Божествената наука казва: "Мисията на земята в сегашната фаза на нейното развитие е Любовта". От следващото изложение ще се види важноста на тази задача, ще се види как постепенно човешкото съзнание се подготвя за влизане в света на Любовта.

Защо Учителят говори най-много за Любовта в своите беседи ? Защото новата култура ще бъде култура на сърдцето. Учителят казва: "Сърдцето ще създаде новата култура". Учителят говори най-много за Любовта, защото мисията на Учителя е да подготви новата култура - културата на Любовта.

С влизането в света на Любовта, човечеството ще влезе в една велика фаза на своето развитие, в която ще се осъществят копнежите на човешката душа за възвишеното. С влизането в света на Любовта човечеството ще има най-благоприятни условия да се разцъвят в него всички заложи, вложени в човешката душа. Когато човечеството влезе в този свят, всички други неща, нужни на човечеството, ще се реализират от само себе си. Защото Любовта носи всичко с себе си: тя носи изобилие. При нея всичко пониква, цъфти, възрава и дава плод. При нея всички въпроси, които възбудят човешкия дух, намират своето разрешение.

Еволюцията на човечеството представлява постепенното му изкачване от по-долните стъпала на любовта към по-горните. В същност, Любовта е една, но тя се проявява различно според степените на развитието на дадено същество. Най-долната степен на любовта има тъмночервен цвят. По-горната степен има червен цвят. Пособвършената любов има розов цвят. Възвишената любов - син цвят. А висшата има бял цвят.

Тъмночервеният и червеният цвят се отнасят до любовта като стремеж; розовият цвят до любовта като чувство; синият цвят до любовта като сила, а белият цвят - до любовта като принцип.

Новата любов, която иде, е любовта като принцип. Новият човек ще счита, че във всички същества има един и същ живот, ще вижда и ще обича във всички същества Великото Разумно Начало, което работи в света. Тво е Любовта като принцип. Ученикът на Окулт-

ната Школа, за да изпълни своето предназначение, трябва да се издигне до Любовта като принцип. ~~Когато човек живее в света~~
През 1923 година Съборът не се състоя. През септември същата година Учителят свика ръководителите от цялата страна в София и им говори... В една от беседите Той каза: "От по-дълбоко гледище, любов към ближния не съществува. Има любов само към Бога. Защото когато човек обича кое и да е същество, той обича Бога в него. Той долавя в него присъствието на Беличното, на вечната красота, която лежи в основата на света. Човек през целия си живот търси само Бога. Когато човек обича кое да е същество, това е търсене на Бога. Когато човек обича цветето, тревичката, дървото, птичката, човека, това е търсене на Бога".

Един том беседи от Учителя носи заглавието "красотата на душата". В душата на всеки човек има неизказана красота, но кой я вижда? - Само Любовта има очи да види красивото в човека. Учителят казва: "когато обичаш един човек, за другите той може да е обикновен, но ти казваш че у него има нещо добро, нещо ценно и велико, което другите не виждат".

Един пример: един брат ми разправи своята опитност. Няколко пъти през живота си той е имал едно просветление, едно озарение, при което той е чувствувал любов към всички хора. И това го изпълвало с радост. Той ми каза: "В това състояние аз бях безкрайно щастлив. То беше едно небесно, ангелско състояние, което траеше някой път няколко дена, а някой път няколко часа".

Някой ще каже: "как да познаем Бога?" Ето как: когато си в това празнично настроение, ти имаш крила. Когато искаш да прегърнеш всички, когато обичаш всички, когато си готов да простиш на всички, тогава ти си посетен от висшата си душа - посетен си от Бога, понеже в висшата душа е Бог. В това висше състояние е Бог. Тогава си най-близо до Бога, понеже Той се проявява чрез теб. Да познаеш Любовта, това значи да познаеш Бога.

Това пробуждане чака всеки човек, когато дойде до една по-висока степен на развитие. И то идва по естествен начин, понеже възвишеното е вложено в дълбините на всеки човек. Нещо повече: то образува неговото истинско естество. Обикновеният човешки живот, в сравнение с това ново съзнание, е като полубудно, сънно състояние.

Защо тези, които имат това състояние, имат радост, защо те са щастливи? - Защото са в света на Любовта. Това показва, че Любовта е именно път към истинското щастие, към пълния живот. Това

състояние е предвкусване живота на Шестата раса. Ето защо, Учителят казва: "Щастието произтича от Любовта. Първото условие за щастието е Любовта. Когато я придобиете, щастието ще дойде. Когато я изгубите, ще изгубите и щастието. Ако някой каже, че няма щастие в света, подразбирам, че в хората няма любов. Хората исчат без любов да бъдат щастливи. Това е невъзможно. Вие може да имате знание, богатство, сила, но ако нямате любов, не можете да бъдете щастливи. Мъдростта не прави човека щастлив. Мъдрецът може да бъде доволен от знанието си, но и той не е щастлив, ако няма любов. В щастието човек изпитва пълнота, разширение, благодарение на любовта, която го е посетила". Учителят казва още: "Достатъчно е човек да възприеме една минимална част от любовта, за да почувствува радост в душата си и подем в духа си".

Ето няколко примера из литературата за новия тип човек, който иде на земята. Добър пример представлява героят на романа "Глупец" от Целерман. Наричат го глупец, защото той се жертвува за другите.

Същият тип е и княз Мишкин в романа "Идиот" от Достоевски. Наричат го идиот по същата причина. Може да вземем за пример Альоша в романа "Братя Карамазови" от Достоевски. После Ваня от "Унижените и остърбените" от същия автор. Ваня обича Наташа, но Наташа обича друг. Ваня носи писма от Наташа до другия, урежда срещи между тях. Защо? - Защото той пренебрегва себе си, не иска нищо за себе си, а иска Наталия да бъде щастлива.

В повестта "Разказ за седемте обесени" от Леонид Андреев се разказва следното: седем души революционери били осъдени на смърт при царския режим. Автора описва какво става в душата на всеки един от тях през нощта срещу изпълнение на присъдата. Интересно е какво е преживял седмият от осъдените. Той мисли за тези, които го осъдиха, и в него става вътрешен преврат. Той изпитва към тях не злоба, но жал. Той вижда тъмнината, в която живеят, вижда ограничението на тяхното съзнание. После той вижда как голяма част от човечеството живее в невежество, в слепота, заблуждения. Към своите палачи и към цялото човечество той изпитва състрадание, прощава на всички, изпраща им своята любов, понеже съзнава, че тези, които ги осъдиха, имат нужда не от умраза, а от помощ. И сутринта той с просветлено съзнание, примирен, спокоен, с вътрешна хармония, отива към мястото на наказанието. Ако всички съчинения на Леонид Андреев биха се изгубили, и останеше само тази повест, той пак би бил ценен писател на руската земя.

69

В един провинциален град в България един ученик счупва прозоречно стъкло в класната стая. Учителят разпитва всички ученици. Те мълчат. Мълчи и онзи, който го е счупил. Става един ученик и казва: "Аа...счупих стъклото" И него наказват. А той не го е счупил. Той иска да бъде запази другаряси. И целият този ден бил радостен, щастлив. Този ученик проявява вече качествата на Шестата раса.

Учителят дава следният пример: един турчин в Търговище през летните горещини обикалял с пълна стомна центъра на града, гдето работили занаятчиите: обущари, саращи, железари, шивачи, абаджии, медници и пр. и им поднасял по чаша вода, без да иска възнаграждение. Той правел това за Бога, от любов. Този турчин представлява новия тип човек, който иде на земята.

В 1924 година направихме екскурзия до Мусалла през месец юли. Вяхме около 150 души. Останахме да нощуваме на една полянка край средното, най-голямото езеро. Запалихме много огънове. Имаше гъста мъгла. Въм 3 часа след полунощ потеглихме към върха. Като го наближихме, всички мъгли се пръснаха, цялото небе беше синьо, ясно... И от върха имаше хубав изглед. Циркусът около двете маришки езера Учителят нарече "Олтарят". Там обядвахме. Въм четири часа потеглихме надолу по долината на Марица. Запъркнахме до двореца "Саръ гьол". Там накладохме огънове. Всички налягаха около огньовете за нощна почивка. Само един млад брат не легна. Той цяла нощ до разсъмване обикаляше огньовете и ги поддържаше с нови дърва. Никой не го караше да прави това. Той го правеше по свой начин.

От тези примери се вижда, как постепенно се събужда в човешката душа това, което ще бъде характерно за утрешния ден - духът на Любовта. Хората, за които се говори в тези примери, представляват ранни цветя, които говорят за бъдещата пролет, която иде. Това, което виждаме в тези примери, живее като залогба във всяка човешка душа, то чака времето, за да се изяви. Тези примери са гаранция за красивото бъдеще, което иде на земята - културата на Любовта.

Новият тип човек, който иде на земята, ще бъде човек на любовта. Той няма да стъпва мравка или червей, понеже не иска да им причини страдание. Няма да къса цветя, защото не иска да отнема живот. Новият тип учител, като извежда децата на разходка, ще ги учи, че цветята са наши малки братчета и те сами ще решат да не ги късат.

Смисълът на живота е в любовта. Човек, който няма любов, животът му е празен, беамислен, понеже той е още в спящо състояние, той живее в илюзиите на живота, не е влязал в реалния живот, а реалният живот е в любовта.

Учителят казва: "Ще дойде ден, когато хората ще разберат любовта и ще влезат в Царството Божие. То е влизане в новия живот. Такаъв човек има вече състояние на човека от Шестата раса."

И сега има представители на Шестата раса, разпръснати из различните народи. Всеки, който проповядва Божиата Любов, той е вече представител на Шестата раса. Той има любов и към врага. Не му желае злото. Прощава му. Любовта към враговете е висша проява на Любовта. Тя е достойствие на силните души. В лекцията "Великите хора" от Младешкия клас, Учителят казва: "Гои хора са велики...? има едно качество, което ги отличава и което ги прави велики. Това е любовта към враговете".

В частен разговор, Учителят веднаж ми каза: "ВСИЧКО Е ЛЮБОВ !" Но още хората не са достатъчно развити да за да чувствуват това. Само в редки случаи на просветление като че една превръзка пада от очите им и съзнават това.

Светлината, която възприемаме, ни носи любов. Светлината на слъцето ни казва, че ни обича. Любовта, която иде от слънчевите лъчи, съдействува за събуждане на любовта у нас. С въздуха заедно приемаме Любовта на Бога. С водата, с плодовете, с хляба - също. Ние живеем в Любовта. Ние сме потопени в нея. Ние дишаме Любов. Тя лежи в основата на цялото Битие и ни води към велика цел.

Който дълбоко преживява тази идея на Учителя, той вече вижда света по нов начин. Гледа с нов поглед на всичко около себе си. Той вече разбира свещения характер на живота. За него животът е свещенодействие. Изпълва го мир, който с нищо не може да се наруши. Той вижда красота там, дето никой не я вижда. В най-дребните неща той вижда велика цел, велико предназначение. Такава идея на Учителя отваря пред човека нови хоризонти и дава материал за дълбоко размишление.

Когато се изпълни мисията на земята при сегашната фаза на нейното развитие, а именно идването на Любовта, тогава всичко ще ни изпраща своята любов. Всяко цвете, всяка тревичка, всяко дърво, като минаваш край него, ще ти казва, че те обича. Когато човек влезе в света на Любовта, тогава Разумната Природа ще измени своето отношение към него. И човекът на новата култура от

своя страна ще изпраща своята любов към всичко, което среща. Това е рай. Рай не трябва да схващаме като специално място. Това е механическо схващане на рай. Учителят казва: "Рай е всяко място, гдето съществата се обичат и живеят един за друг". Божественият свят е рай, понеже там царува Любовта. И когато на земята започне да царува Любовта, рай ще дойде на земята.

Апостол Павел казва: "Когато се издигнах на третото небе, там видях неща, които ухо не е чуло и око не е видяло". Попитах Учителя: "Какво е то?" Той каза: "Това е Любовта".

Един брат попита Учителя: "Онзи, който намери пътя към Бога, какво трябва да прави?" Учителят отговори: "Да спасява души, т. е. да съдействува на делото Христово. Това значи следното: като намериш пътя към Бога, ти си щастлив и ще искаш и другите да влязат в тоя красив свят, в който живееш; да излязат от тъмните подземия на светлина и свобода, да влязат в света на любовта.

Школата на Вярното Братство, на Учителя, работи и с трите метода: с Любовта, Мъдростта и Истината, но Любовта е условие за проява на Мъдростта и на Истината, т. е. само ^{за} онзи, който има любов, се отварят вратите на храма на Мъдростта и само той има силата да се изкачи на върха на Истината. Затова Учителят казва: "който има Любов, има всичко". Значи, който има любов, ще има и мъдрост, ще има и истина и всичко друго.

Учителят каза един път в разговор: "Защо съм дошел на земята? Дошел съм да донеса Любовта и тя да залее земята".

Това е мисията на Учителя. Същевременно тая мисия може да се нарече и подготовка за идването на Шестата раса - расата на Любовта. Задачата на ученика е да съдействува на мисията на Учителя. Това ще стане, когато Братството стане огнище, мощен център на Любовта. Това ученикът трябва да счита като първостепенна своя задача.

Ученикът, който проявява Любовта, който все повече разширява кръга на Любовта си, който все повече разширява своето сърдце, за да побере то все повече същества в себе си, той съдействува на мисията на Учителя. Той трябва да достигне до там, че неговото сърдце да обхваща всички същества в себе си.

Учителят казва: "Чолото е по-голям броя на душите, с които сте свързани, толкова съзнанието ви е по-неуязвимо и паметта ви по-силна. Успехът на човека зависи от броя на душите, с които е

свързан чрез Любовта". Когато обичаш всичко, има постоянен прилив на изобилен живот в тебе, понеже си в хармонична връзка с целия всемир и от целия всемир се влива в тебе живот. Тогава ти ще бъдеш постоянно в музикално състояние, понеже ще бъдеш в съзвучие с всички същества.

Любовта има своите корени във Вечността. Учителят ми поясни тази мисъл в частен разговор. Той каза: "Преди създаването на света, когато душите са били вътре в Бога, между всички тях е имало отношение на любов. Имало е любов на всички към всички. Любовта на всяка душа към всяка друга душа е имала била от особен характер, имала е особена окраска. Всяка душа е обичала всички други души, но всяка една от тях по особен начин. В това разнообразие стои красотата на Битието. И сега развитието носи постепенното възстановяване в проявления свят именно на същите тези първоначални отношения между душите, които те са имали една към друга преди създаването на света. Това е великата задача, която предстои."

Този велик закон на Любовта за пръв път става достояние на човечеството чрез Учителя. От тази идея на Учителя разбираме величието на Любовта. Чрез нея ни става ясно направлението, в което ще се развива човечеството и тенденцията в развитието на Любовта. От този закон на Любовта става ясно, че бъдещето носи любов на всички към всички. Например, един човек, когато е в пътя на съвършенството, като дойде до всеобщата любов, ще обича всички същества, обаче няма да обича две същества по един и същ начин. Той ще обича всяко същество по особен начин. Учителят каза, че Любовта има милиони и милиони форми. Значи, тези форми ще се осъществят в живота на човечеството. Тук виждаме красотата на Божествения план. Виждаме красотата на живота, който иде на земята, виждаме и премъдростта на Великата Разумност, която ръководи света.

Учителят каза: "Любовта трябва да се разраства в човека, да се разширява непрекъснато и да се приближава до великата всеобемаша Любов. И за да дойде до тази Любов, той трябва да започне с малкото и да върви към голямото. В случая и ученикът на Окултната Школа трябва да направи същото - да върви от малкото към голямото. За да дойде до Любовта към всичко, той трябва да започне с следното: Преди всичко в Школата да има велика любов между всички. И след това ученикът ще отива по-нататък."

Как ученикът може да изпълни тази задача - да съдействува на мисията на Учителя? Учителят е дал методи за това. Те са да-

дени в изложението "Методи за развитието на Любовта в човека". Тяхното приложение ще помогне на ученика да изпълни своята задача.

За новото, което иде, Учителят казва: "Новата епоха, която иде, можем да наречем епоха на възкресението. Отделните индивиди, общества и народи трябва да се съзнаят като части на едно велико цяло, за да внесат коренен преврат в формите на живота". Това е новото разбиране, това е слънцето, което изгрява днес в човешкото съзнание. Това е новата вълна, която е започнала да действа в живота. При новото разбиране на живота, човек ще вижда, че неговото благо е благо на всички. Новото съзнание, новото разбиране, ще внесе коренно преобразование в целия строй на живота. Тогаваше се създаде ново направление на труда. Пътят при новите форми на труда ще бъде Любовта.

Учителят казва: Някои ме обвиняват. Виновен ли съм аз, че съм първата пролетна птица, дошла тук? След мене ще дойдат хиляди и милиони.

Като се издига до мистични висини, Учителят едновременно е и голям реалист. Той казва: "Давам ви едно учение, с което ще подобрите живота си. Ако с него не подобрите своето здравословно състояние, своето благополучие и обществения живот, защо ви е това учение? Хвърлете го!"

Друг път казва: "Този е пътят! Няма друг път! Пребродил съм всички пътища на вселената и съм намерил, че това е единственият път и, кога да е, човек ще бъде заставен да тръгне по този път - да даде първо място на Бога в себе си".

II.

Учителят казва веднаж така: "Има велики души в човечеството и тези свършени Същества ръководят човечеството". Един важен център са Хималаите. Учителят нарече този център Агарта. След това Учителят каза, че има по-голям център от Агарта и че центърът Агарта се е местил три пъти. Първо бил в Атлантида, после в Египет и най-сетне - в Хималаите. В Египет те са построили пирамидите. Целта на пирамидите е тази: От високите планини ръководителите на човечеството изпращат Божествени течения към човечеството. Понеже в Египет няма планини, пирамидите са построени да заместят планините. Това е една от службите на пирамидите. Агарта има два клона в Европа: в Рила и в Алпите. Там висшите Същества живеят в етерни тела.

който иска да знае повече по този въпрос, нека чете Посланието към евреите, гл. 12, стихове 22, 24: "Но пристъпихте до гората Сион и до града на Живия Бог, небесния Ерусалим и до безчетни ангели. При тържеството ни в църквата на първородените, които са написани на небесата и при Бога, Съдникът на всичките, и при духовете на праведните, които са стигнали съвършенство".

В 1912 година, в един частен разговор на ул. Опълченска 66, попитах Учителя защо е избрал България за център на Вълото Братство и за център на своята дейност. Аз мислех, че ще ми каже така: "България е избрана за център, понеже има много планини". Действително, България е избрана за център, понеже е близо до Рила, където е клонът от Агарта. Но аз запитам: Защо не бе избрана Швейцария, която е близо до Алпите? Учителят ми отговори: "Защото България е едновременно славянска страна, а Нибето е решило да възложи на славянството велика мисия - изграждането на новата култура".

Трябва да се каже, че първият, който е говорил подробно за мисиите на славянството, е Учителят. Вярно е, че и Достоевски и Вл. Соловьев и други са говорили за мисиите на славянството, но те само са загатвали бегло за тази мисия в своите творения. А Учителят е говорил съзнателно, въз основа на своите изследвания. Още в 1898 година Учителят е говорил за славянството. В тази важна година Учителят е дал Посланието към българския народ и към славянството. Това Послание много добре пояснява мисиите на Учителя, задачата, която му се възлага отгоре - от Нибето. В това послание се говори и за мисиите на славянството. Учителят казва в това Послание: "На вас, славянското семейство, се отрежда една свята длъжност в царството на мира, който идва и приближава. Вас ви чака едно славно бъдеще".

В един частен разговор Учителят казва: "Българският народ е приготвяван от 5400 години насам от невидимия свят, за да може в днешния век да изпълни задачата, която му се възлага."

За мисиите на българския народ има и други факти. За видния окулист д-р Рудолф Шайнер Учителят казва, че го познава. Той казва това в 1911 година. Запитам Учителя: къде сте се срещали с него? Той ми отговори: Не на физическото поле.

Преди Балканската война бях студент в Мюнхен. Шайнер като ме видя за първи път, ме запита откъде идва. Казах му, че идва от България. Тогава той каза: "От България ли идете? Знаете ли, че България е важна страна?" Тогава аз разбрах, че Шайнер говори

за Учителя и за неговата мисия. Доктор Щайнер каза, че славянството е шастата подраса, която иде в света. Тогава на нас, студентите славяни, се ukazваше голямо внимание, защото д-р Щайнербе казал, че славянството ще играе голяма роля в новата култура на света.

В 1932 година, когато бяхме при Седемте рилски езера, една група чехски студенти посети езерата и Учителя. Учителят ги прие с голямо внимание и любов. Тогава Учителят каза следното: "След няколко десетки години ще почне търсенето на Бога в Русия. Русия има важна мисия в света. Защо Бог е допуснал Русия да мине през материализма? - Материализмът дойде да измете много стари предразсъдъци и по този начин се създава почва за идването на новото учение на Любовта, братството и свободата". Учението на Вялото Братство се стреми да разбере нещата, не да ги критикува.

В с. Мърчаево Учителят каза: "Славянството е олтарят на новата култура. Славянството е майката, която ще роди Царството Божи на земята". През 1943 г. в един частен разговор между двамата ни, Учителят каза: "Тези идеи, които аз говоря тук, ще бъдат приети в Русия и там ще се играе Паневритмията".

Вл Мърчаево Учителят каза това, което се каза и в Търново на един един събор; а именно, че славянството ще напредва и ще има велико бъдеще. Седем хиляди напреднали същества - адепти - ще се родят в славянските страни до края на XX век и те ще образуват една голяма вълна на подем. Освен това, в славянството ще се роди елитът на човечеството. Занапред ще се прераждат в славянството по-напреднали души от Англия, Франция и др. Най-умните и най-добрите ще се родят в славянството. Някой може да каже - не е ли това расизъм в друга форма? Разликата е голяма. В основата на германския расизъм лежеше идеята: всички народи да служат на избрания германски народ. А мисията на славянството е братство и любов към всички народи по лицето на земята, без разлика на раса, народност и религия. Както виждаме, съвсем друга е мисията на славянството - това е обединението на цялото човечество.

Веднаж на Витоша през 1927 година Учителят каза в частен разговор между няколко души, че Вялото Братство, което ръководи съдбините на човечеството, ще предприеме една важна акция за идването на новата култура след 1975 година. Тогава ще има нужда от много работници на Божиата нива. Затова тогава нашите заминали братя и сестри ще дойдат в плът на земята. Чака ги много важна работа във връзка с акцията на Вялото Братство.

Веднаж Учителят прие един наш брат селянин. В разговора Учителят каза: "Българското село има да изиграе голяма роля в новата култура. От българското село ще излезе една нова вълна, едно ново движение. Ето защо, във всяко село трябва да има една запалена свещ". По градове и села ще има грамадна работа. Грамадна работа предстои пред човечеството. Това движение трябва да стане международно.

В един търновски събор Учителя бе запитан защо невидимият свят допусна големите хули по адрес на Братството, поради което се създаде много лошо мнение в обществото за нас. Учителят отговори: "Ако при първите стъпки на нашето движение, на нашето Братство имаше един път послан с цветя, ако нямаше препятствия, щяха да дойдат в Братството много хора повече от любопитство, отколкото от идеализъм... А сега в Братството останаха само най-силните души, готовите хора, а страхливите, от страх пред общественото мнение, ще напуснат Братството".

Ние, учениците на Вълното Братство, след физическото заминаване на Учителя, имаме важна работа - да продължим неговото дело и то да върви с успех, да върви по пътя, който Той е начертал. Братството, образуващо здрава ядка от смели хора, лесно ще популяризира идеите на Учителя в света.

Веднаж Учителят каза на един наш брат следното: "Когато отиваш в провинцията, живо си представи моето лице, и аз ще дойда да ти помогна." Същото нещо Учителят каза и на една наша сестра от Рига /Латвия/ когато ги изпращахме... Същото е и сега, след неговото заминаване. Основната идея тук е в това, че между нас и Учителя има голяма връзка.

Мисията на Учителя е подготвянето на славянството за новата култура и подготвянето условията за идването на Шестата раса, която ще е в своя разцвет след няколко хиляди години.

Иде една велика пролет в живота на човечеството.

Нека помним думите на Учителя, те високо да звучат в нашето съзнание когато имаме препятствия. Тези думи са:

ПЪТЯТ НА ВЪДЕЩЕТО Е СВЕТЪЛ !

Нека тези думи ни дават вдъхновение в живота.

С Л О В О З А У Ч И Т Е Л Я

от сестра Паша Теодорова, на Братската вечеря - 27.XII. 1954 г.

Драги братя и сестри и драги гости,

Тази вечер ще изнеса живи и светли спомени от живота и делото на нашия любим Учител, по случай десет годишнината от неговото заминаване - деня 27 декември 1944 година - статична дата, която не расте, не цъфти и плод не дава.

Обаче тази дата е неразривно свързана с друга една велика дата - 12 юли 1864 година - раждането на Учителя - изгряването звезда на великото дело, делото за освобождение на човечеството от материалния и духовен гнет, от материалното и духовно робство. Тази дата е написана със слънчеви букви на необятния небосвод, от дето човешка ръка не може да я заличи, нито тъмнината може да я обземе. На същото място и с същите букви е написан един от великите методи, с които Учителят си служеше за постигането на ценни неща, а именно: С любов и със светлина - към мир, прогрес и свобода !

От тази дата - 1864 г. до 1954, са се изминали 90 години - цяла епоха, която може да се раздели на три неравни периода, на три големи дълги дни: вчера, днес и утре.

Вчерашният ден е недалечното минало, когато виждахме Учителя, още млад човек, тогава познат с фамилното си име г-н Петър Дънов, с факела на истината в една ръка и с куфарче в другата, да обикаля България от град на град, от село на село, проникнат от великата идея да посочи на човечеството един от пътищата за себе-познаването, а именно изучаването на човешката глава, дарявае човек с какъв капитал разполага и в какви предприятия да се хвърля. Така обикаляше по своя неравен, негладък път, сам, от никого не подпомогнат, с безкористно усилие и труд. Този период, вчерашния ден, може да се нарече "период на подготовка и труд".

Един от учителите на Сливенската гимназия разказваше:

Един пролетен ден дойде директорът в учителската стая с един млад господин, препоръча ни го - г-н Петър Дънов, голям френолог, който изучава и проверява своите знания върху черепите, иска да направи няколко измерения със своите инструменти върху главите на някои ученици. Ние погледнахме с недоверие, казва нашият брат. Извикахме няколко ученици, способни и посредством

Г-н Дънов седна на стола и, без да вади своите инструменти, започна да казва: Този ученик има математически способности. Веднага ние бързахме да извадим тевтерчетата си да видим, вярно ли е. Да, наистина, шесторка има. - Този пък има исторически способности, добра и силна памет. Пак поглеждаме тевтерчетата. Да, шесторка има. Значи, той познава способностите на учениците без да приложи своите инструменти, а ние гледахме в тевтерчетата и проверявахме истинността на думите му. След това пристъпи към измерванията си. Изпращането на Г-н Дънов беше придружено с пълно доверие и приятелски чувства към него.

Така работи Г-н Дънов цели единадесет години, след което беше приет и признат от всички ни под името Учител по вътрешно прозрение. Около него се събраха много хора, жадни за духовна наука и за нещо по-велико от всекидневното. Така се създаде духовното общество под името "Всемирно-Вяло Братство", глава на което е Словото, а негов ореол - великите добродетели, вечните принципи на живота - любовта, мъдростта и истината, от една страна, и правдата и добродетелта - от друга страна. Съработници на това велико дело станаха тъй наречените бели братя.

Кои са белите братя? - Това са всички добри и разумни хора по лицето на земята, хора със светли и широки умове, с благородни и възвишени сърдца, с гранитна и диамантена воля, която не отстъпва пред никакви мъчности и препятствия.

Този период е периодът на днешния ден, на настоящето, наречен период на усилена, безкористна и неуморна работа. Така се работеше до годината 1944 - 27 декември. От този ден почва началото на третия, на утрешния ден - периода на жетва, когато Любовта иде да бере своите плодове. Началото на "утрешния ден" - жетвата, е 1944 г., крайт не се вижда. Той върви успоредно с Вечността, най-дългия период... Интересно е, че всички, които го познаваха като Г. Дънов или които го познаваха като Учител, и тия на утрешния ден, които го приемат също като Учител, казват: Това беше една и съща личност, един и същ образ, една и съща въплотена идея, един и същ служител на великите принципи. "Към Него пристъпвахме, посещавахме Го, влизахме и излизахме от стаята мус едно и също благоговение. Защо? Дали това не е увлечение? Всеки знае силата и трайността на увлечението. То е слама, която очаква една кибритена клечка, да драсне, да пламне и да изгори.

Спомням си думите на някои посетители на големите художествени галерии в Москва, Париж, Лондон, Италия, да казват: "Влизаме в

тези галерии с благоговение и излизаме с още по-голямо благоговение, защото виждаме художествени картини в оригинал. Всеки търси оригинала. В оригинала е Божествената искра, в оригинала е Божествената светлина. Така и ние при Учителя влизаме и излизаме със същото благоговение. Там слушахме в художествено слово да ни се говори за живота в оригинал. Всеки е недоволен от отклонението, което е направил в своя живот. Ние слушахме да ни се говори за живот без примеси, без утайки, за живота като наука и изкуство, като музика и песен, като хармония и мелодия, живот като принцип и сила, живот като съзнателно движение, живот като разумност. И още много слушахме за живота като оригинал, всичко чисто, без примеси, без утайки. Не ще ли влезеш с благоговение, не ще ли слушаш с благоговение?

В каква форма се изливаше Словото на Учителя? Съществуват много форми на речта. Учителят не избра формата на пропаганда, която задължава човека. Той не избра и ораторската реч, която стряска човека. Той не избра и философската отвлечена мисъл, която понякога замайва главата на човека. Той не си послужи с строгата реч на моралиста, която изобличава и настройва слушателя срещу себе си. Той избра най-естествената форма на предаване на Словото - беседата при най-задушевна и приятелска обстановка. Така Той поставяше съзнанието на слушателите на по-високо ниво. Там предварително с песен и молитва Той започваше беседата. Една беседа, това е словесна екскурзия, в която Учителят имаше крайната цел да стигне високите върхове на Словото. В тази словесна екскурзия Той ни посочваше всички забележителни места от ляво и от дясно и казваше по нещо за тях, но целта беше високите върхове. Стигнем ли там, там ни оставяше и всеки, според степента на своето съзнание, постепенно слизаше. Не е чудно, че когато братя и сестри от провинцията, от цяла България идваха да слушат Словото, само един път в годината, по нямане възможност, казваха: "Чухме една беседа, но тя ще ни държи влага за цяла година". Значи, така са се качили, че докато слезят от високите върхове, има какво да учат.

Често Учителят казваше: Учете се от всичко, но доброто дръжте. Учете се от външния свят. Учете се от светските хора. Учете се от децата. Учете се от простите хора. По този случай си спомням една хубава опитност към края на Общоевропейската война. През един ноемврийски ден имаше беседа, когато всички братя и сестри, всички посетители почнаха да се разотиват, една про-

45

ста, скромна на вид жена се приближи до Учителя и каза: Минавах случайно по вашата улица и видях, че в една малка бяла къщичка влизат, влизат много хора и никой не излиза. Питам се: да е учреждение, днес е неделен ден - не се работи. Казах си: И аз ще вляза. Влязох и чух. Много доволна останах. Сега не знам как да се обърна към тебе. Господин докторе ли да ти кажа, господин Професоре ли да те зова, сине мой ли да ти река? Учителю ли да ти кажа? Господи ли да те нарека - тук тя се спря. Нямаше къде повече мисълта и да се издига. - Чух и разбрах че много неща знаеш, моля те кажи ни кога ще свърши войната? Учителят я погледна и тихо и отговори: Скоро ще свърши войната. Жената продължи: Да, но положението от ден на ден става по-тежко. - Едно знам, каза Учителят, когато нещата стават тежки, когато положението се сгъстява, когато болестта идва към своята криза, настъпва краят. Скоро ще свърши войната. - Много ти благодаря, каза жената и излезе.

И наистина, войната скоро свърши. Аз се заинтересовах и проследих жената. Тя се загърна хубаво в своята дреха и закрачи към пътните врата. Тя не се спря да пита кой е този човек, от каква нация произхожда, кой го кара да говори. Тогава си спомних един велик закон, казан от Учителя: "който търси Истината, той никога не се интересува от дребните неща". Това научих от тази проста жена.

Учителят много говореше за живота. Питаме се: За кой живот? Друг един хубав пример ще отговори на въпроса. Учителят сам отговори. Беше 1920 година. Весела. Учителят говори. Отваря се вратата и една неканена гостенка застава сред стаята. С негодувание и протест се обърна тя към Учителя. - Домога ти ще заблуждаваш тия хора? Докога ще ги отклоняваш от пътя им? Докога ще объркваш техните умове? Навярно доволна че изля своя гняв, нямаше какво повече да каже. Някои от нашите братя със силни и здрави мисли може би се ханеха да хванат и изведат гостенката под ръка. Обаче погледът на Учителя се отправи към нас, а после се обърна към жената и каза: Сестра, аз имам една вина, аз съм първата пролетна птичка, рано подранила и дошла най-рано от всички дружки и със своята песен оповестява на целия свят: Иде пролетта на живота! Иде новото в света! Иде новия живот! Иде новия ден! След мен ще дойдат хиляди и безброй пролетни птици и със своето чуруликане и те ще оповестят същото: Иде новият

ден на живота и успя да развее мракът на човечеството. И

живот ! Иде новото в света !" Неканената гостенка погледна, разбра нищо, поклони се и излезе мълчаливо.

Сега идвам към последните дни на Учителското пребиваване между нас на земята. Това бяха дните около 24 - 25 декември 1944 год. Учителят тихо шепнейки нещо на себе си, но остро ухо чу следните думи: "Завърши се една малка работа". Пет думи: "Завърши се една малка работа". Това са за нас не пет сухи думи, които стенограф не хвана, а вековете на бъдещето ги отпечатаха. То е ребус, загадка, то е отирование. Ние усилено забродихме в нашата мисъл - какво означават тези думи ? И тогава, спомням си едно хубаво писмо, в което Учителят до един от своите ученици разказва една легенда:

В древността, в далечното минало, съществувало някакви царство, наречено царството на Адитите. Единственият и възлюбен син на тогавашния цар пожелал от своя баща да има вечно горяща свещ. Бащата решил да задоволи желанието на своя син. Събрал всички мъдреци, всички адепти, всички философи на царството си да намерят такава свещ вечно горяща свещ. Замислили се адептите и мъдреците. Един от големите адепти съобщил на царя, че може да се намери такава свещ, като се превърне сърдцето на една чиста, проста любяща овчарка в такава вечна светлина. И наистина, сърдцето на една чиста, проста и любяща овчарка се превърнало в такава вечно горяща свещ. Царският син се зарадва на своята придобивка. Ден и нощ той чел на тази светлина. Ден и нощ придобивал все повече знания, с които радвал себе си, своите близки и своя народ. Това е легенда. Но днес и в миналото ние сме свидетели на една действителност, на една опитност. Пред нас бе тази вечно горяща свещ. Всеки, който се докосне до тази свещ, той се ползува. Той запалва от нея своята малка или голяма загаснала свещ и продължава като царския син да се радва на тази хубава светлина.

И наистина, завърши се една малка работа. Всеки видя тази вечно горяща свещ, дали отвън или отвътре, но във всеки случай тази вечно горяща свещ е нашият пътеводител. Какво получи и разбра всеки от светлината на тази вечно горяща свещ ? - Жената разбра своето велико предназначение и застана сред човечеството като равноправен член. Ученият разшири своя умствен хоризонт, пое нова насока на своята мисъл. Алхимикът осъществи своя древен блян - превръщането на материята. Новият химик се домогна до една от тайните на живота и успя да раздробя материята на безброй малки частици, което днес обещава на човечеството не разруше-

ние, а вечно благоденствие, обещава материални и духовни чудеса. Лекарят обърна нова страница на своята работа. Той разбра че човек се лекува не като е болен, ^{но когато} ~~като~~ е здрав. Той разбра че бъдещата медицина е медицината на здравите хора. Социологът намери безболезнено разрешение на всички социални въпроси. Педагогът откри ония вечни методи, които водят първо към себеизпитание, и после към възпитание на своя ближия. Музикантът при тази светлина на вечно горящата свещ промени всички струни на своя инструмент и запя нова песен за благодарност към Онзи, който го е дарил с тоя Божествен дар. Поетът и писателят настроиха своята лира на нов глас и потопиха своето златно перо не в черното мастило, но в нектара на великата любов. Туристът се свърза с живата разумна природа и разбра, че от нея черпи истинска обнова за една благородна и съзнателна работа в живота. Младият пое пътеката на вечно зазоряване, а възрастният и старият разбраха, че тяхната работа е към мъдростта и вечното осъвършенстване. Болният осмисли своята болест и разбра, че само със смирение ще се излекува. Здравият разбра че задачата му е да помага на слабите и болните. Бедният разбра смисъла на бедността, богатият - на богатството. Така се заличи вековната вражда между тях и те си подадоха ръка за взаимопомощ. И още много, много хора и същества се ползват от светлината на тази вечно горяща свещ - наследство за целия свят.

До тук бих свършила да говоря, ако в този момент не виждам въпросителния поглед на българския народ и на България. Те питат: Ако това богато наследство е за целия свят, за нас нищо ли няма? Обръщам се към българския народ с думите: И за тебе има дял и то богат дял. Този, който донесе вечногорящата свещ, Той издигна нивото на твоя духовен живот. Назвам: Радвай се, че от твоята среда излезе Онзи, когото не познаваш, но който работи за тебе. С тази светлина Той изброди всички кътчета на твоята земя, и дето намери целина, изора я, обработи я, патори я, превърна я в чернозем и пося в нея семето на новия живот. Българският народ ще ме попита: Голям ли бе този човек? - Не го знам колко бе голям, но ръстът му трудно се определя. Аз ще кажа: За мене Той е Учител, за мене Той е големият работник в света. За мене Той е строител на новата духовна мисъл.

48

Сега се обръщам към България и казвам: Малка и велика България !
Ти имаш голям дял в това богато наследство. Назвам малка, защото ти сама измерваш своите граници. Назвам: велика си, но ти не знаеш защо си велика. В тебе се роди, живя и работи на твоята почва и условия Онеи, който посади семето на истинното Дърво на Живота. Той намери най-здравата почва да го посади, отдето нитой не може да го изкорени и нитой не може да злоупотреби с неговите плодове.

Около това дърво се създаде велик оазис. Там идат и ще дохождат страдащи да утоляват жаждата си и да лекуват болките си. - Какво от това, едно дърво ? България е пълна с дървета. - Но това са плодове, които не гният, които остават във вечността. И си мисля, ако ти, България, си определена да изиграеш ролята на Иосифа от Египет, при когото идваха гладни да вземат жито за цяла Египет, не е ли велика твоята мисия ? Да бъде благословено това дело !

Сега завършвам пак с великите думи на Учителя, тихо ^{изречени} ~~изречени~~ 1-2 дни преди заминаването му, които стенограф не хвана, но ехото отнесе далеч във Вечността. Това бяха думите, в които ясно се чете за кого и за чия слава работи Учителят.

"ДА СЕ ПРОСЛАВИ БОГ В ВЯЛОТО ВРАТСТВО И ДА СЕ ПРОСЛАВИ ВЕЛИКИТЕ ВРАТА В БОЖИЯТА ЛЮБОВ !"

СПОМЕНИ ЗА УЧИТЕЛЯ

МЪРЧАЕВО - 1944 г. /откъс/

От пожарищата и пепелта изхвърля като феникс вечно живата идея, която отново придоби въплъщение в малкото планинско селце Мърчаево.

"ВОЖЕСТВЕННОТО СЕ ПРОЯВЯВА С СИЛА ПРИ НАЙ-ЛОШИТЕ УСЛОВИЯ" и блясъкът на красотата му се откроява най-ярко върху тъмния фон на човешкото безумие и разрушителната стихия.

Млада давойка предупреждаваше родителите си, седмици по-рано от случката, че иде Учителят в дома им. Но бащата не можеше да си представи, че скромното му жилище ще бъде избрано за жив убежище на Вожествения Пратеник, когото той дълбоко уважаваше и следваше в живота си.

"Тате, иде Учителят", повтаряше девоичката, "пригответе му стаята", но нито тя не се вслушваше в думите и, както някога Христос бе влязал в Йерусалим възседнал на ослица и се бе приютил с учениците си в скромната горница на предаен брат, където сподели последния закусък с своите си и им предсказа страшната съдба, която Го очакваше, като им изля величното си благословение, изразено в гл. 17 от Йоана, така и в този горестен ден на страдания и бедствия Учителят бе приютен в скромен селски дом в МЪРЧАЕВО, където остави двесте пещата на делото си в гранитен камък - края и началото, но този път станаха едно.

Студен зимен ден - 14 януари 1944 г. Четири дни след страшната бомбардировка на София. Учителят с група ученици пристига в дома на брат Темелчо Стефанов, който изумен Го посреща. Той мигом дълбоко съжелява, че не се е вслушал в предупрежденията на малката си дъщеря "осена и не е приготвил стаята за Великия гост. Учителят го бе предупредил чрез това чисто дете, но каменоделецът е станал твърд от дългогодишната си близост с гранита и трудно се вслушва в невинното муруликане на младото усмихнато момиче.

"Та аз ли съм най-достоиния за тази висока чест?" си мисли той до момента на неочакваното посещение. Учителят с група ученици пристига в дома на брат Темелчо Стефанов, който изумен не сме ли и ние Темелчовци, който не външава, че Великият Гост е изпратил за свои съсъди и ще ги посети когато най-малко Го очакват? Не намери ли обаче Светлият Жених светилниците

ни западени и напълнени с масло ? Ще намери ли дома ни подреден за Него ?

Домът оживява. Всички са на крак - приготвят стаята за Учителя. Вечерта газената лампа виси на стената в широката стая, изпълнена с братя и сестри, насаждали на дълга трапеза за вечеря с очи отправени към Учителя. Всички се чувствуват като удавници стъпили на спасителния бряг, и топла благодарност се разлива в сърдцата към Спасителя.

Под блядата лампена светлина Учителят говори:

"Не са страшни външните бомбардировки, но вътрешните. Те нанасят опасни поражения. Трябва да намерите безопасното място в живота. Сега ще видите Божи Промисъл. Бомби ще падат край хора, които ще останат незредими, защото невидими пазители ги ограждат. Нищо не става без Божията Воля. Безопасното място е Божията Любов. "Когато ястреб подгони веднаж една птица, тя се скри в навата ми. В най-усилните времена най-ясно може да се види Божията ръка в живота на хората. Нито косъм няма да падне от главата ви без Божията намеса. Сега ще разберете силата на молитвата и на вярата".

Смирено наведи глава, синеокият висок и силен мъж и съпругата му Софиянка, напълнени с благоговение, слушат словото на Великия. Техният голям син е на фронта. Сърдцата им горят при мисълта за опасността, която го ^агрози всеки миг. Те търсят утеша. На голямото легло лежи няколко месечно момиченце - първото им внуше - Божи дарче. "Де ли е в този миг баща му ? Значи, Бог ще го запази, щом Учителят е в неговия дом. И скрита надежда озарява очите им изпълнени с благоговение в този миг. Те не вярват още, че Учителят е с тях, пред тях, под скромния им покрив! Малката стая, в която са спали, отстъпват на Учителя, а седемте братя и сестри с Него остават да живеят в голямата стая заедно с тях. Печката бумти. Лампата примигва, а по стените трептят отраженията на гостите. Пълен, препълен дом с души, поели пътя към Великия, пълни, препълнени сърдце с Любов към Невидимия Баща, станал роден и близък чрез присъствието на благия си Син на земята. Голямата светлина дойде в най-неуютното мрачно селце, над което като бдяща стража се извисяват стръмните планински склонове - тогава голи и безводни, а днес облечени в величествената дреха на борови гори. Селцето спи под дебелия снежна покривка, приютило десетки бежанци, от разрушения град, изминали дългия заleden 24 километър път от града пеша: кои повлекли пружини от легла, като шейни

върху които седят свити на кълбо измръзнали деца, кои с огромен товар на плещи, задъхани, отчаяни, изплашени, бягат от прокобения град, като бегълците след изригването на вулкан Везувий. Преживеният ужас на 10 януари прогони останалите там жители във всички посоки и старият град напълно запустя, обрива бело-власа глава над мрачните си развалини в печална размисъл.

Ти, граде, който носиш името Мъдрост, къде се дяна твоята Мъдрост, та те сполетя това нещастие? Дали вината ти не е в това, че десетилетия наред в тебе отседнал Вожи Пратеник възвестяваше Вечната Мъдрост, чийто глас остана глас в пустиня? Дали запустението ти не дойде като резултат на това, че Той при своите си дойде, и своите Го не приеха, не познаха, а Той остана сам, отхвърлен от власт и църква, отлъчен, като последен отстъпник от вярата, от светата православна църква, разкарган като посиден престъпник по Обществаната безопасност за разпит, интерниран, поругаван от пресата като антихристи самозванец, който минава за Христос, чието име стана прозвище сред културното българско общество...

Ти, нещастни граде на самозабравените, падна под огъня на справедливото възмездие за глупостта и жестокостта си, а ето, бягането ти става зиме, както Христос бе предсказал. Такава е съдбата на всеки град и всеки народ, който не приеме Вожествения Пратеник. Христос каза на учениците си: "А където не ви приемат, когато напускате този град, изтърсете праха от обувките си за свидетелство срещу него!" Не се ли сбъднаха сега тези думи на Великия Пророк? Плачеше градът и бягаше в мрака на нощта под ледения небесен саван, който смръщено го гледаше под надвисналите си черни завеси. Ударите върху него се силеха на вълни, като че ли силите на разрушението се бяха зарекли да не оставят в него камък върху камък. Тресеше се земята и като картонени кутии рухваха напети високи сгради - гордостта на града - в миг превърнати в куп пепелища. Висеха тут-таме поостанали полурухнали стени, димеци, завивки, дрехи и похъщнина, разголени пред смаяния поглед на някой бягащ зрител.

Ти, народе, който преживя нечуваните страдания на петстотингодишното робство, не смежи сърдцето си чрез милостта и обичта към братя си, чрез състраданието и копнежа да подадеш ръка на всеки страдащ, да се вслушаш смирено в гласа на всяка истина и мъдрост, ти, народе, за когото толкоз светли апостоли пожертвуваха

буваха живота си, не разбра коя ръка те избави и ти се притече на помощ в страданието ти и не се научи от тях да вършиш същото, а в самозабрава потъпка всичко свято и презря ръката на Спасителя си, отхвърли я, и ето, ново страдание те сполетя, за да се опомниш, но ако това не сториш и този път, тежка участ те очаква ! "Горко ти, Хоразине" - плачеше Христос над забравилите се град и оплакваше съдбините му. И ето, днес пророкът е пак сред тебе, граде избран, но ти го прогонваш. Горко ти, София !

Сгушеният бял дом в подножието на стръмен планински рид е приютил Небесния пратеник, преживяващ тежката съдба на непохорен, твърд народ. Но Той вижда в всичко светлата страна, великото невидимо благо, и е дошел сред хоравия, упорит български народ, защото му трябват най-твърдите камъни, върху които да построи НОВИЯ ХРАМ НА НОВОТО ЧОВЕЧЕСТВО. Той е в дома на Темелко - твърд темел, здрава канара, която е поставил в основите на храма си. "Този същият Темелко - казва Учителят - е онзи брат в Иерусалим, който прикрити Христа и учениците Му" в последните дни на Спасителя на земята. В дома му Христос яде последната пасха и произнесе последната молитва за единението на човечеството и за сливането му с своя Създател - Ваща през бъдещата епоха, когато ще се реализира Царството Божие на земята. При същия този предан брат сега отседна Учителят през последните дни на пребиваването си на земята, където изля последното си благословение и сизамина завинаги от земните ни очи. Девет месеца Учителят остана в малкото селце, които месеци бяха бременния период на новото мистично раждане, което се извърши там. За девет месеца Той завърши делото си на физическото поле и си замина, за да започне великата работа в духовния свят.

Воспитан расте и народи,
големите да поберателе Великите, което днес !
Този път те не да бъде раждането на Христа !
Този път те не да бъде изтърсено на "железото на диктаторства-
ното лицемерие",
Този път те не да бъде да обгърне, да залузи, да затвори сво-
тачането на Доброто и на Любовта !

Ний минахме по пътя на страданието !
Ний минахме по пътя на кръста !
Ний минахме по пътя на Христа !

По всички вървици на Европа - от "Християнския до Атеистическия
възглед" - сме живи и горещи на полето Истина, за Великата Любов,
за Доброто, за истинската свобода, за истинската човешност.

Ч Е С Т И Т А П Р О Л Е Т !

"Тоя път - ще победим !"

У ч и т е л я т

Идва новата Пролет ! Идва великата Пролет !

Идва Вожествената Пролет !

Идва тази необикновена, космична Пролет, която човешката душа очаква, за която човешката душа жадува от хиляди, от десетки хиляди, от милиони години !

Пролет за душите, пролет за сърцата, пролет за умовете !
Вечната, Вожествената, всемогъщата Пролет, която ще стопи ледовете на умразата, ще строши оковите на робството, ще прогони тъмнината на безверието, ще направи всички хора на земята братя и сестри !

"Тоя път - ще победим !"

Ще победи Доброто ! Ще победи Истината ! Ще победи Любовта !

"Гъсно са се родили тези, които мислят занаяпред да вършат зло" - казва пак Учителят.

Да ! Мина времето на злото - на тъмнината, на жестокостта, на насилието и робството, на умразата и братоубийството !

Ние присъствуваме на последните издихания на злото !

Нека никой не мисли, че на злото са останали много сили, че на злото е останало много време да живее :

двехилядната година е неговият край !

Будни души от всички краища на земята, от всички раси и народи, гответе се да посрещнете Великото, което идва !

Този път то не ще бъде разпънато на кръста !

Този път то не ще бъде изгорено на кладите на лъжехристиянското лицемерие.

Този път тъмнината няма да обгърне, да задуши, да загаси светилниците на Доброто и на Любовта !

Ний минахме по пътя на страданието !

Ний минахме по пътя на кръста !

Ний минахме по пътя на Христа !

По всички кътища на Европа - от Константинопол до Атлантическия океан - сме живи изгаряни за великата Истина, за великата Любов, за Доброто, за истинската свобода, за истинската човешина.

По цялата земя се е ширило и тържествувало злото, но близък,
много близък е вече неговият край:

края на умразата, края на жестокостта, края на братоубийството,
края на безумието човешко.

Днес няма сила в света, която може да победи Доброто !

Минаха вече ония времена !

Идва всечовешкото Братство !

Идва всечовешкото Единство !

Идва Великата Любов, която единствена ще преобрази човека
и света, която ще премахне границите между народите, която ще
заличи завинаги от човешкия речник думата "враг", която ще до-
несе истинска свобода, истинска човешина, истински живот за
всички хора на земята !

Още малко остава !

Преди да издъхне окончателно, световното зло ще се разрази
в своята последна, яростна, предсмъртна битка...

И това ще мине ! - То ще бъде неговият край !

Честита Пролет ! Идва великата Пролет /

Март, 1971.

ВЕЛИКАТА ПРОЛЕТ

Всеки, който се е опитал да живее само за себе си, е свършвал катастрофално. Всички страдания в света произтичат от това, че хората искат да живеят само за себе си.

Всеки народ, който търси правото само за себе си, греша. Когато всички народи се кооперират, те вървят в Божествения ред на нещата.

Всички народи трябва да се обединят и да заживеят братски помежду си. Има едно Отечество, за което трябва да се живее. Човек е дошел на земята да стане гражданин на Божието Царство, на което всички царства и държави са клончета.

Молете се за обединението на Европа !

У ч и т е л я т

Великата Пролет за човечеството идва с велики дела - велики мисли, велики чувства, велики идеали, велики стремежи.

Тя идва с Любовта ! Тя идва с Единството !

Тя идва с Разумността !

Днес светлите Сили работят за разрешаването на един велик въпрос - да се изведе човечеството из хаоса, в който се намира. Да тръгне по пътя на Братството, на Единството, на Любовта. Да се сложи край на умразата, на разединението, на егоизма.

В течение на стотици и хиляди години от Европа, главно, произтичаха потиците за големите световни конфликти, за братоубийствените войни - за дележа на света.

Все още Европа е ядрата на света, главата на човечеството, от която трябва да дойде разумният потик, както досега е идвал потика на безумието, на разединението, на разрушението.

Затова Учителят казва да се молим - да работим за обединението на Европа.

За да пресъхне извора на злото !

За да тръгне цялото човечество по пътя към обединението.

За да дойдат мира, любовта, свободата.

Съдбоносни дни, съдбоносни часове, съдбоносни мигове за човечеството !...

На къде ще катежат везните ?

Всяка човешка личност - всяка човешка мисъл, всяко човешко желание тук имат значение. Може би именно ти си - твоята мисъл, твоята воля - които ще дадат превес на едната или на другата страна: на доброто или на злото...

когато светлите Небесни Сили работят за разрешението на един велик въпрос, отнасящ се до съдбата на човечеството, нито човешко съзнание не е без значение. Ний, хората, не можем да оставаме безучастни, не може, не трябва да очакваме всичко на готово. Нашите мисли, Нашите желания, нашите стремежи са фактори в живота, в света.

Всяка пробудена човешка душа трябва да вземе участие, да присъедини своите сили - да стане проводник на Божествените идеи и сили, които идват да обновят света.

Да се обедини Европа !

Дръжте тази мисъл в съзнанието си !

Тук е ключът към новото - към доброто, към мира, към свободата, към общото добруване.

Да се приближат, да си подадат ръка враждуващите досега крайности. Да се направят необходимите жертви, отстъпки - и от двете страни - без което е абсолютно невъзможно истинско, трайно и плодотворно разбирателство.

За да изчезнат насилието, разделението, подозрението, робството, подготовката и възможността за нови войни.

За да заживеем всички в едно общо, велико и свято Отечество - новата земя, обединената земя, възкръсналата за нов живот земя ! Това, което се иска, това, което се желае, това, за което си мисли - става !

Мислете за обединението на Европа !

За да дойде то естествено и свободно, по пътя на съзнанието, по пътя на доброто, а не - под натиска и пред заплахата на една страшна идваща катастрофа.

Защото само то ще разреши, правилно и окончателно, всички "неразрешими" досега въпроси и противоречия между европейските народи.

Всяко пробудено съзнание да даде своя принос !

Да направим това, което от нас се иска, да направим това, което ний можем, с пълна вяра в доброто, без съмнение и колебание.

А това, което ний, хората, не можем, ще бъде направено от Силите, които стоят високо над нас и над всичко земно !

И тогава, навред в света, ще прозвучи Марша на Светлите Сили !
Честита Великата Пролет !

Март, 1972.

КЪМ ОБЕДИНЕНА ЕВРОПА !

Друг път няма !

Всеки друг път води към тъмното, жестоко, братоубийствено и разрушително минало - към кръвопролития, насилия и разрушения. Един единствен път остава, един единствен път има за европейските народи към мир, истинско благоденствие, към истинска култура и свобода - това е пътят към Обединена Европа, към Европейски съединени държави.

Някои ще кажат, че при съвременната политическа обстановка това е нещо много трудно. Някои ще кажат, че то е невъзможно.

Възможното и невъзможното са в ръцете на хората. От нас, хората, зависи това или онова да бъде възможно или невъзможно.

От нас, хората, зависи - да се мразим, да се убиваме и да разрушаваме или - да си подадем братски ръка, да си помагаме, да заживеем в мир и любов.

Как е възможно един народ от просветени, културни хора, народ с мощен дух и големи заложби - германския народ - да тръгне след един полулуд водач, който заведе и него и хвърли цялото човечество в страшната всеунищожителна масанница на втората световна война ? Ако народите досега са се подчинявали на зова на безумието, защо сега да не се вслушат в гласа на разума ?

Защо безумието - братоубийството, умразата, разделението, разрушението - да са възможни, а разумността - единението, мира, братската обич и взаимопомощ между ^{хората} народите и народите да не са възможни ?

Злото иде от злите мисли - от злите хора.

Доброто иде от добрите мисли - от добрите хора.

Не трябва ли да бъдат вързани - т. е. да бъдат обезвредени, да бъдат поставени в невъзможност да вършат зло тия, които с леко сърдце биха хвърлили Европа и света в нова, още по-страшна, още по-жестока и по-разрушителна трета световна война..?

Защо народите вървят след водачи, които ги водят към бездната ? И защо да не се вземат мерки навреме, докато не е станало късно. Но идва края на злото. Един мощен глас се надига по всички части на света - гласът на всички, които желаят доброто, гласът на добрите хора, и този глас ще прозвучи с непобедима сила:

С Т И Г А !

Стига братоубийство, стига кръвопролития, стига разрушения, стига насилия и робство, стига умраза и разделение !

който се противи на този глас на Разума ще бъде отхвърлен, ще бъде обезвреден, ще се отнеме силата му, властта му.

Народи на Европа, народи на цялата земя, не позволявайте безумци да ви управляват, безумци да ви водят към бездната на всеунищожението. Дайте път на разума, дайте път на човешината, на доброто, на свободата. Дайте път на Любовта !

Трябва да бъдат неутрализирани, трябва да бъдат обезвредени разрушителните сили - адските сили на разединението, жестокостта, насилието, на лъжата и умразата.

Как ще стане това ?

Нима докато има царува правото на силния, може да има мир в света
Нима докато царува неправдата, може да се постигне обединение на Европа, като първа стъпка към обединението на ^{света} живота ?

Нима докато не се поправят извършените грешки - несправедливости, насилия - в взаимоотношенията на народите, може да се заживее в мир и в братска хармония ?

Не трябва да се лъжем !

Обединена Европа може да почива само върху правдата, свободата и равенството между народите, а не върху неправдата, насилието и лъжата.

Великата задача иска велики жертви.

Обединението на Европа няма да дойде, докато всеки народ мисли егоистично само за себе си. Ново съзнание трябва да се роди в човешките умове - съзнанието за единството на живота, за единството на интересите, за единството на идеала, към който трябва да се стремим и който трябва да реализираме:..

Обединена Европа, Съединени европейски държави, като първа стъпка към обединението на света.

За това са необходими жертви - истински жертви пред величието и в името на поставената цел, а не търговски пазарлъци и стремеж към надхитряне. Чрез тия жертви могъщият човешки дух ще направи "невъзможното" - възможно.

В същност, какво трябва да пожертвуваме ние, какво трябва да пожертвуват народите, за да стане възможно обединението на Европа и света ? - Те трябва да пожертвуват туй, което винаги е било извора на техните страдания, извора на всички злини в техния досегашен живот - те трябва да пожертвуват националния егоизъм, който винаги досега ги е подтиквал към умраза, войни и разрушения, който отнема огромна част от националния доход за целите на разрушението, и това, разбира се, за сметка на недоимъка и

мизерията на широките народни слоеве. Трябва да се откажем от това, което ни разделя, трябва да се приближим. Трябва да се откажем от всяко насилие на един народ върху друг, от всяко ограничение. Трябва да отхвърлим "правото на силния". Нека, вътре в границите на свободна Обединена Европа всеки отделен народ се самоуправлява напълно свободно - сам да избира политико-обществения строй на своя живот, на своето развитие. Никакво насилие, никакво принуждение, никакво ограничение ! Държавен или частен капитализъм, социализъм от всякакъв вид - всеки народ сам свободно да решава и избира формите на своя обществен и стопански живот.

Възможно е това в границите на една Обединена Европа, без митнически и паспортни бариери, в която всеки народ е пълен господар на своя собствен дом и в която никой народ не мисли, не се стреми да налага това или онова на другите. В едно свободно съревнование, в едно свободно състезание между отделните народи, без насилие, без войни, без налагане от която и да било страна, в края на краищата ще вземе надмощие по мирен, безболезнен начин тази форма на управление и този политико-обществен строй, които дават най-големи резултати за всеобщото благоденствие, които дават най-голяма свобода, най-пълни възможности за проява на човешката индивидуалност и на творческите сили на даден народ, и които най-добре съответствуват на неговия национален характер.

Защото народите не са глина, от която да се правят еднакви по вид и по форма тухли. Всеки народ представлява една отделна духовна самобитност, с свои собствени възможности, национален характер и особености, и затова трябва да се остави свободно да се развива, без упражняване на каквото и да било насилие върху него.

Само върху този принцип може да се постигне мир и обединение в Европа и в света. Само при тези условия може да се сложи край на войните и началото на истинско всеобщо благоденствие и на истинска свобода. Не се ли приеме този принцип, не се ли ръководим от него в мислите и в постъпките си, всякакви усилия, и всякакви опити за постигане на "колективна сигурност" и за мир в Европа и в света ще бъдат палиативни.

От друга страна, безспорно е, че светът - целият свят - се движи към социализъм. Не само страните на Социалистическия блок, но също така почти всички арабски страни, Индия, Бангладеш, голямо число от новообразуваните африкански държави, някои държави в Латинска Америка, заявяват че ще изградят социал

лизъм. В Швеция, Дания, Зап. Германия управляват социалисти. В Англия десетки години са управлявали и утре пак може да дойдат на власт английските социалисти - лейбъристите. В Франция, Италия има мощни комунистически и социалистически партии. Светът се движи към социализъм. Това е безспорно. "Религията на труда" ще вземе надмощие, ще завладее света. Въпросът е как да дойде този социализъм - по пътя на насилието и кръвопролитие то ли, или по пътя на разума - по пътя на мирното и спокойно развитие. Много страни вече се определиха - те изграждат своя социализъм по мирен начин, без кръвави революции, без главоламни политикостопански сътресения.

Защо да не се откажем заанапред от употребата на насилието, от употребата на оръжието, от кръвавите жертви и разрушения при промяната на обществения строй? Защо да не се откажем, изобщо, от всяко насилие?

Нека всеки народ се остави свободно да си избира и да си изгражда да такъв вид социализъм, такъв вид политикообществен строй, който отговаря на неговите стремежи, на неговото духовно, културно и стопанско ниво, на неговата национална самобитност.

Свобода навсякъде и във всичко! Свобода на отделните народи. Свобода на отделната личност. Свобода на словото, на печата, на убежденията, на вярванията. Свобода на труда. Свобода на обществената, идейната и стопанската дейност. Свободен социализъм, свободен, мирен, ненасилствен комунизъм!

Няма друг път към мира и сигурността. Няма друг път към обединението на Европа и света. Няма друг път към истинско, всеобщо благоденствие! Няма друг път за избягване на надвисналата над Европа и над целия свят опасност за трета, всеразрушителна и всеунищожителна световна война.

Нека Разумът преодолее!

Иначе - страшна е съдбата на човечеството!

Пълна свобода на народите и на индивида - като първо и абсолютно необходимо условие за мир и за обединение на Европа, което ще бъде първата и необходима стъпка към обединението на света и към всеобщия мир.

Обединена Европа - Европейски съединени държави, в които всички народи и всеки човек са свободни, Европа без митнически и паспортни граници, без въоръжения и взаимна умраза, подозрения и ежби - ето целта, към която трябва да се стремим, ето задачата, разрешението на която днес се налага на всички европейски народи и за чието разрешение всички разумни и добри хора трябва да работят всеотдайно и безкористно.

ХИМИ НА ОБЕДИНЕНИТЕ НАРОДИ

Дойде денят всички земни народи
да се обединят,
бялото знаме Христово да вдигнат
за братство в света.

Братя избрани, ръка си подайте,
вожд вам е Любовта;
вашто високо призвание съзнайте
за Божия хвала.

Бражески сили вий вред ще сразите,
братя на Любовта,
и бѣдници светли ще изградите
где властва мира.

Братя, родени в нов дух и смирение,
победата е вам;
и свободата на светло съзнание
и Новият Храм.

Мощна обнова в света ще внесете
с братски приветен зов;
знаме на новото знание вдигнете
с достоен надслов.

Синове светли, в едно вси сплотени,
Божият нов народ,
в дух на любов и за братство роден е
човешкият род.

А днес казва си ти? - Избраници в света!
Където криварите ти влиза със злото,
Речи им за дадох гонения със се лют.
А царството Слънце високо над теб грее
и Божият ти слънчев път.

Б Ъ Л Г А Р И Я

Малка, прикътана и скрита
между височи планини,
с мантия обвита от девствени гори,
от изток полъха на ширното море я освежава -
България - девица скромна -
сирак пострадал тя от векове -
телото и разяние познава.

Ръцете и нозете и са с гвоздеи ковани
от нейните жестоки врагове.
Но тя от кръста черен днес е слязала -
победна, но смирена.

От тъмна гробница излязала,
възкръснала по чудо,
за нов живот призована -
Българию ! Чуй как те днес зове
върховний глас:

- Девица си избрана
да сложиш белия венец на своята глава.
Ръка си кротко да издигнеш към Небето,
и мир да молиш за света !

Робиня ти изстрадала през вековете,
наноно изправи се !
Вдигни високо своята глава и виж богатствата,
с които те дарява Небесният Дарител.

И радвай се ! Лигувай !
Майко свята, дълбоките ти рани
изцери Любящият Лечител,
който от смърт те възкреси.
И днес какво си ти ? - Избранница в света !
Пръщят хамбарите ти пълни със злато.
Реки от сладък гроздов сок се леят.
А царственото Слънце високо над теб грее
и бъднини ти слънчеви чертае.

Българию ! От Бога ти благословена,
живей, цъвти, ухай !
От таз земя, обилно надарена, от своите плодове
на целий свят раздай !
Жив Хляб се в тебе ражда !
И сладък плодот сок е Любовта на твоя благ Баща.
Призвана в днешний първав век с велика цел -
Божествена Обител - дом на велик Христов Учител,
живей, цъвти, ухай !
И Словото безсмъртно на целий свят раздай !
Българию, обичам те !
Велика Майко, що в плът си ме родила -
в нов дух ме пресъздай !
Богата, щедра Майко, над теб Божествен Дух витай,
и те напътва към върховната ти цел -
към слънчевия Върх,
кой чака тебе първа да възлезеш,
та целий земен род от мрака да излезе !
О, съсна Майко, води ни ти, води ни
към девствения Върх на новия живот -
живот на доброта и благост,
на мир, любов и светлина.
Живот за който разпнаха Христа,
но който в тебе днес е въплотен.
Ти първа си избрана
да вижнеш възродена:
- О, братя мои, дойде очакваният Ден !
Българию, бъди благословена !

Весела Несторова

Създай в себе примес на влакна духовна -
когато са чисти те твои до са всички.
настрой ги да неут задружно неут итн.
И нивна от Твоя да се не отдели,
доя като стигнат в живота предела.

КЪМ БЕИНСА ДУНО

Велик е мира, в който сам с Бога живееш.

Велико, безкрайно е твоето Царство.

Но движим се с нас - с нас тъгуваш и нееш,
за всяка душа като майка милееш.

О, Беинса Дуно ! Син Божествен, всемирен !

За душите ни жадни - чист извор, безспирен,
живот ни даряваш, с любов ни обливаш,

като малки цветя - сутрин рано поливаш.

За съзнанията наши си най-вещ Градинар,

а в духовния мир на душите си Цар !

При Тебе сме, все пак далеч сме от Тебе !

Та кой от нас сам би понесал туй жребие, което е твое ?

Тез жертви, несподи ?

Самотен Гигант, Ти Всемира преброди.

без страх, без съмнение, с вяра безкрайна,

в духа на Божията дума най-трайна,

че който Син Негов избран е да стане,

с любов към дълга си докрай ще остане.

Пред твоя лик скромен вси благоговеем -

да можехме само кат Теб да живеем,

във мъдрост и истина - вечно свободни -

в едно с най-великите сили природни.

В мира на хармониите дивни, разумни,

кат Тебе да бяхме и благи, безшумни,

кат изгрева слънчев - с живот изобилни,

безспир да работим, с добро да сме сили !

Учителю, ето, вземи ни сърдцата !

Стопи всеки примес на зло във душата -

когато са чисти те твои ще са всички.

настрой ги да пеят заедно кат птички.

И нивга от Тебе да се не отделят,

дори като стигнат в живота предела.

УЧИТЕЛЯТ

По стръмен път Той кара земните си дни,
с железни мишници подхванал им кларя.
Очите му - световните везни.

С незнайни плуцове законите отваря.
Памшик му са в ръката алите ветрове.
С вулкани, мълнии се разговаря.

И по земята, наторена с трупове,
чертае пътища за нови поколения.
Минути му са всички векове.

От други мир денят му с викрени трептения,
към тоя светъл мир в сърдцата мост гради
от мрамора на своето търпение.

Прекарал е Той път през светлите звезди,
през озарените недра на тишината. -
Ще мине който се от Дух роди,

и който се не заслепи от светлината
и в пламъците и не изгори.
И той ще хване тъй с ръце съдбата
като възкръсналият своите зори.

М а р а В е л ч е в а
през вихри и бодани, уязвен напред !

Н О Р М Ч И Я

Гърми океанът и грива след грива
през борда връхлитат със рев разярен,
а как се извива и буйно разлива
следата зад кораба, в бяг устремен !

Потайният шепот на мрак виолетов
обгръща телото на мъж мъдчалив;
кормилото здраво задостил в ръцете,
той гледа напред в океана пенлив:

Гърдите небесни ту в миг ще проблеснат,
ту в багри обляни ще пламнат във гръм;
гърдите небесни - кипящи и бесни
ще бъдат в морето вода и огън.

Ту синчав, ту ален, ще трепва запален
на пламъци странни зловещият рой...
Довян отдалече, ще глъхне печален
гласът на Холандеца, дирещ покой.

И корабът чуден ще стене, прокуден
в прегръдките диви на диви вълни,
но светлият дух на нормчията буден
глава пред вълните не ще преклони !

Невидим нормчио на острови звездни !
Владетелю светъл на огън и лед !
И нашето корабче с длани железни,
през вихри и бездни, упътвай напред !

Г.

УЧИТЕЛЯТ ГОВОРИ

УЧИТЕЛЯТ

Аз вечен Пастир съм и паая своето стадо.
За него Аз полагам живота си всегда.
С него съм когато то радва се и страда.
Зашитник съм му пръв при всякоя беда.

Душата си полагам и стадото си паая.
Над него Аз простирам спасителна ръка.
Не давам хищник зъл в кошарата да влазя,
повалям го веднага щом Слово изрека.

Над мен демони вият, желаят да погина...
Напразно се стремят те мен да победят !
Ще стъпча злото аз и в ада ще го срина,
на прах и дим ще станат и демони и ад !

Във моето сърдце Великий Дух живее.
И Той е победител на злото в света.
Благословено Слънце, що над земята грее !
Създател на живота - Божествений Баща.

Дори и да умра - веднага ще възкръсна !
От гроба ще вдигна покрушено тело.
И смъртните вериги с ръце си ще разкъна,
и пак нагоре смело ще вдигна аз чело.

О л г а С л а в ч е в а

Р. Чанкова

УЧИТЕЛЯТ ГОВОРИ

В белия салон от малката катедра говори
Учителят на Любовта.
Гласът Му тихо, равномерно там разлива
елексир от Вечността...
Поглъщат жадно учениците Му елексира
на Словото,
до днеска неизречено от никъде и никой друг,
за новото,
за бъдното, което е копняла и нашата земя
от векове...
Душата слуша с трепет как Учителят говори
и зове:
- Не съм дошъл да спасявам целий земен свят -
дошъл съм за душата.
Защото само ней Божествената Мъдрост свята
е добре позната.
И запомнете - Мъдростта е мълк, който
мъртви възкресява...
За вашата изстрадала душа дошъл съм
между вас,
Душата ви Ме знае преди векове,
познава Моя глас.
Защото знайте, Светлина от Светлина съм аз
и грех,
навсякъде прониквам, всичко виждам, чувам
и вечно живея...
А моят Дух - на всички Духове небесни носи
в Себе Светлината.
Аз съм в тяло, понякога и вън от тяло. Познавам
всичко в небесата.
Закон съм и на Мъдростта - Божествената,
съвършената.
И в живота ваш съм аз Божествената Любов =
проявената.
И чуйте всички - вам говоря със Духът, изхождащ
от Отца.
С този Дух подпалвам животворен, вечен плам
в човешките сърца...
Затуй от Слънцето дойдох във образ на Човек
сред вас -
за вашите души, родени от Отца. Те любят
Моя глас...
На тез души припомням пътя свят към тяхната
Божествена Родина...
И нека тъй пребъдем със нашия Отец во веки
и до Амина !...

Р. Ч а м е н о в а

Д В Е Д У М И

Две думи ще звучат кат песен над земята.
Две думи: "брат", "сестра" !
Пред нов живот сме ний, бледнее тъмнината.
Разискря се зора !

На изток руменей. Ще съмне веч най-после.
И слънце ще изгрей.
И ден ще дойде нов за творчество и радост.
О, нека слънце грей !
Кат нежен цвят на пролет в красота ще блесне
човешката душа.
Прозрачна и кристална, езеро планинско,
ще грее в чистота !

И в нея своя лик оглеждат ще звездите,
и чудни върхове.
Под слънцето-Любов там лед не ще остане.
Ще цъвнат цветовете.
О, слънце ще изгрей на всички ни в сърдцата
след новата зора.
Две думи ще звучат на път към върховете,
две думи: брат, сестра !

Д и м . А н т о н о в а

НОВАТА ЕВА

Послушна черта на волята върховна
изтъква Ева на сцената световна,
призвана родя завидна да играй.
Засвятка чиста, пламтяща диадема,
от Бога нявга дарена и в Едема.
В гърдите нежни отново днес сияй.

На стара клетва веригите разкъсва.
Свободна крица за нов живот възкръсва.
Поема смело трънливия път, в спирал,
що вий се ярко на вечността в развоя
към живия център. Простила се с покоя
издига с трепет природния скрижал.

За любовта и предел не съществува.
Една идея душата и вълнува:
от егоизма сърдцата да спаси,
при Вечний Извор наново да ги върне.
В таз себехертва тя знай, че хлад и тръни
без жал ще милват сърдцето и в гърди.

Навлиза крешко във Вавилон великий,
на пир кой свикал, в съблазни многолики,
чедата нейни с ласкателен резик.

Поклонници са днес нему те нещастни,
пои ги с сома на налящите страсти,
и тъй приспива духа им всеки миг.

Но таз, която от милост ^{ги} ~~им~~ обична,
кат лъч целебен в душите им проникна,
сърдца ранени обгърна в топлота.
Разлива нежност гласът и там в душата.
Зеници светват и виждат през мъглата
любящата ги във нова красота.

Закон Божествен на братство и сестринство
тя внесе мълком чрез своето материнство
в душите - рози на пролетен цъвтеж.
За празник дивен сърдцата им приготвя,
где мир и правда ще хвърлят своята котва,
за служба свята в космичния летех.

С Духа Господен там ангели двукрили
ще спрат тогава. Олтаря осветили,
ще пак отлитнат да носят радостта
за героизма на майката, сестрата,
чиято обич разпалила искрата
на вечний пламък да озари света.

Пред жертвеника на таз богиня свята,
чедата бдени ще свият колената...
И грени кротко от огнени топлик
на жертвата и, що ярко там светлее,
Умилно в ежък трепет през сълзи ще възпеят
безсмъртний блясък на подвига и велик.

А в р о р а

А в р о р а

КЪМ СЛАВЯНСКАТА ЖЕНА

Славяно, чуй !

Достойна щерка бъди на своя род.

Стани ! Настъпи твоят час. -

От века за теб мечтаният звъни.

В пурпурен блясък е възтока.

Без спир стрелката се върти

на времето.

Нима посока върве / не найдваш само ти ?

За мисията си висока,

смълчи малинни труфила !

И с образ чист, познала Бога,

ще чуеш зова му : "Ела !"

На тебе суромност е труфило

от памети века и до днес.

Нази туй девствено венчило,

въз него крий се твойта чест.

И маски тебе не приличат.

Те стягат своята душа,

но знай да пее, да обича

и плаче с полската роса.

Без тях не ще се в нас изгуби

лицът ти с кротост озарен.

Не ще престанем да те любим,

о, верен страж на дълг свещен.

Кат крица е песен и молитва

свещенодействай в своя дом.

Да не пресекне вече нивга

единственият там посалом.

Вдъхни в сърцата ни сиротки

могъщият плам на Любовта.

Тогаз, искрици ний Господни,

ще хвърнем с Него по света.

А в р о р а

НА ВЕСЕДА

Училищата наше се белее
подобно кораб с вдигнати платна.
Зелената и жиннада вълна
се сили сякаш веч да го залее...

Затуй че всъде ней зелена пролет
дори от всеки разцъвтял се клон...
От синия бездънен небосклон
люлей се бяло облаче отколе...

Следим го ний от светлите прозорци,
че сякаш то е верният ни знак
за хубавото, що с поглед благ
Учителят сега ни заговори.

Проблесват искри в детските ни взори.
Изграва във душите ни добро.
И сякаш заразпята от сребро
невидимите нишки във простора.

Отнадат дигли пред душевни взори:
проглеждаме в безкрайни светове;
слухът дозима тихи гласове,
че сякаш нам ангели говорят...

Училището, сякаш бели кораб,
ни носи над зеленото море.
И сякаш няма никъде да спре
под сините разписани простори.

- Носи ни, бели корабе, спокойно.
Води ни Ти, Учител сръп и благ!
Да минем всички към желаний бряг,
където сочим радости безбройни !...

С а ш а С в е т л и н о в

УЧИТЕЛЮ

Когда мир к гибели стремится,
и все в нем ценное рушится,
тогда Ты сходишь свыше,
С Тобой возвышенные души.

Ты сходишь во славе своей,
Ты сходишь могуч и велик:
и Словом вечным нам даришь
Истину, Мудрост, Любовь.

Разжигаешь священное пламя
во всякой готовою душе,
И всех с "каменным сердцем" существ
превращаешь в невинных детей.

Вся бомб, пулеметов и стрел
волет Небесное войнство,
Любовью и братским единством
сражаешь свирепых врагов.

В восторге земля пламенеет,
Ликуют народы и звезды,
в братском объятии забвенью предав
страдания, войну и зловещие беды.

Боевую планету мятежную
Ты превращаешь в братства страну,
где носится эстафета:
Света, Правды и Любви.

Да, для бессмертных нет смерти!
Ты вечно живешь и на страже стоишь.
И свою веру великую
разжигаешь и в нашей души.

Привет Тебе, Учитель наш благий!
Милый привет от всех нас!
Ты вдохновил нас Божественным Словом
и своим пламенным Духом всех спас.

ПЕТУНИИ НА "МЯСТОТО НА УЧИТЕЛЯ" *

Дойдох да Ти се поклоня,
Дойдох да Ти целуна мислено ръка,
Дойдох да Ти благодаря,
Да благодаря за безкрайно многото, което си ми дал,
Да благодаря за безграничната светлина, за свещеното знание,
за Божественото озарение, което даде на нас, на всички хора,
на цялото човечество, на всяка душа.
Неоценимото, несравнимото, върховното Благо :
да се отворят очите ти.
Да прогледаш и да видиш Истината.
Да видиш света, да видиш живота в тяхната истинска,
Божествена светлина.
Да видиш Любовта - да видиш истинския смисъл,
да видиш истинското съдържание на живота.

Вяхме вл тъмнина, и светлина ни озари !
Вяхме слепи - и прогледахме...
Вяхме духовно мъртви - и възкръснахме.
Влязохме в живота на вечната радост, на вечната светлица,
на безграничната Любов.
Влязохме в истинския живот.
Научихме се да благодарим. Научихме се да се молим.
Научихме се да реем свещените пасни, които свързват душата с Бога,
които са тихи стъпки на душата към олтаря на Бога.
които окрилят Духа - да лети в Безкрайността.

Дойдох да Ти благодаря !
И ето: в градинката, на "Твоето място": +/
чудна феерия от бяло-синкаво-виолетово-розови цветове.
Някакъв необикновен, огромен шлим от сладостни тонове.
Чудна музика, чуден аромат - лек, нежен, фин - на фуниеобразните
цветове: петунии, петунии, петунии !
Облак от петунии, водопад от петунии, океан от петунии !...

+/ "Мястото на Учителя" - така някои от учениците на Всемирното
Бяло Братство наричат мястото, дето е положено тялото на
Учителя.

Вслушай се: дивна песен пеят петуниите !

Тих, но мощен, назабравим, проникващ, обземащ, издигащ душата хор
се носи надлъж и на шир, кръжи над мястото на Учителя,
и се издига в небесата.

Вгледай се: на фона на тъмнозелените дървета,
в обкръжението на светлосиньото небе и на тъмносинята Витоша,
нежни елфи - душите на цветята - се носят:

пеят, танцуват, прегръщат се, издигат се, летят в небесата...

Светли Ангели с тихи стъпки бдят над Мястото на Учителя,

Светли Ангели слизат и възлизат и тяхната песен, техния благослов
се сливат с хора на цветята ! ...

И свещен трепет обзема, изпълва, отнася душата
към висините на неземното.

София.- Изгрева - Мястото на Учителя !

От тук светлината озарява света !

От тук се разливат по всички посоки, навред по земята,
навред в пространството, могъщите трепети на Новото,
на великото и красивото, на могъщето, на Божественото.

От тук се разпространяват по всички страни, сред всички народи,
достигайки до всяка душа, могъщите вибрации на това,
което ще обнови света.

Тук е Извора, от който бликат идеите, които ще превърнат в свет-
лина, в музика, в хармония живота на човека, на човечеството.
Който ще донесат мир, братство и любов в света !...

Невидима, несравнима с нищо друго на земята, несравнима с нищо,
съществувало досега в историята на човечеството, безкрайно могъща,
велика и свята Божествена Радиостанция, предавателен Център !...

Това, което очите на хората не виждат, но което се издига
безкрайно по-високо над всякакви човешки строежи - кули, идеи,
идеали, мероприятия, планове.

Защото не е човешко, а Божествено !

Това, което никакви земни, никакви адски сили не могат да разру-

шат,
Това, което стои над всичко, това, което обгръща всичко,
това, което ще победи всичко: великото Божествено Слово на Учителя
което невидимо блика от тука, с нечута, неподозирана, неотразима
мощ:

ТОВА, КОЕТО ДНЕС ПРЕТВОРЯВА СВЕТА !

Защото будните души, навсякъде по земята, в всички народи,
от всички религии, мирогледи, учения, го възприемат
непосредствено, без вестници, книги и списания,
без проповеди и речи, без радио и телевизори
Усвояват го и - ГО ПРИЛАГАТ !...

- "Моето Слово вече изпълни света !"...

Божественото не може да бъде спряно !

То не може да бъде ограничено.

То не може да бъде сковано в тесните рамки на отделна секта,
на отделна религия, църква, учение, школа, група.

Туй, което обгръща всичко, стои над всичко !

Петунии, петунии, петунии !...

Благославяща, вдъхновяваща, възкресяваща, тиха и нежна песен
пеят петуниите, в съзвучие с песента на Ангелите,
в съзвучие с благодарността на душите, на безбройните души,
излезли из тъмнината и намерили тук светлината;
на душите, възкръснали тук за доброто, за любовта, за свободата;
на душите, които след дълги лутания, страдания, заблудения,
лъжливи пътища, бяха озарени от Божествената Светлина,
излязоха на спасителния бряг, намериха покой под крилото на Бога.
Защото затова дойде Учителят:

да заведе всички нас, да заведе всички души при Бога !

Петунии, петунии, петунии !...

Нежни цветя, деца на ангелите, свидетели на красотата,
на величието и съвършенството на Божественото !
Благословени ръцете на тези, които ви посадиха,
и които непрестанно и неуморно се грижат за вас;
които ви поддържат в непрестанна свежест,
които изтъкаха този несравним килим,
по-красив, по-скъп за нас, учениците на Учителя,
от всякакви други цветни градини в света...

Петунии, петунии, петунии !...

Безсмъртният Дух на Вожият Пратеник, на Този,
който ни донесе безграничната Мъдрост, безграничната Любов,
безграничната Светлина на Бога, се носи над вас !...
Идват душите, ще идват през вековете и хилядилетията,
да влезат в контакт с безграничната Сила,
да почерпят от безграничния Извор,
да бъдат озарени от безграничната Любов и безграничната Светлина
да благодарят за небесното благо, което Той донесе на своите
ученици, на българския народ, на цялото човечество.

И ДВАЙТЕ, СВЕТЛИ ДУШИ !

Идвайте, светли души !

Ставайте, светли души !

Летете, светли души !

Подавайте си ръце, светли души !

Събирайте се, сплотявайте се, сгъстявайте редиците си,
светли души !

От хайдушкия Сливен, от бунтовния Ямбол,
от Айтос, от Тополица, от Любимец,
от Варна и Бургас, от Русе, от Свищов, от Видин,
от Стара и Нова загора, от Пловдив, от Казанлък,
от Шипка и Мъглиж, от Търново, Габрово, Шумен, Панагюрище,
от София, от Изгрева, от Петрич, от Хасково, от Димитровград;
от Франция и Германия, от Швеция и Швейцария, от Съветския съюз,
от Чехия, Полша, Югославия, Унгария, от Индия, Австралия,
от Япония и Египет, от Израел, от Канада, Щатите, Южна Америка;
от всички страни, от всички народи, от цялата земя,
от цялата Вселена - идвайте, идвайте, светли души,
сплотявайте се, светли души !
Летете в небесата - в Безкрайността, светли души !

Вий идвате от Небето ! Вий идвате от Бога !

Вий сте под крилото на Учителя !

Вий идвате да прославите, да закрепите, да възвеличите
свещеното дело на Братството и Любовта !

Делото на светлината и красотата, на доброто и мъдростта,
на истината и свободата.

Делото на Бога, делото на Христа, делото на Учителя.

ВИЙ ИДВАТЕ ДА СЛУЖИТЕ !

Да служите на Бога - на човека, на живота, на всички същества.

В служенето да изградите делото, да изплетете венеца
на този си земен живот.

В служенето вий намирате смисъла на живота си.

В служенето е вашия растеж, вашата красота, вашата победа,
вашето тържество.

В служенето е величието на Новото, което иде - за всички
народи, за всички човеци, за цялата земя.

Ще запеем Песен велика, свещена, могъща !
Ще запеем Песен, която всичко ще претвори, всичко ще преобрази.
Ще запеем Песен, която ще събуди заспалите,
ще отвори очите на слепите, ще възкреси мъртвите:
ще им покаже красотата на света, величието на живота,
святостта на Любовта.
Ще изпълним пространството с вибрациите на най-светлото,
най-мощното, най-красивото:
ще изпълним пространството с вибрациите на Любовта,
на Мъдростта и на Истината;
ще обгърнем света в трепета на великата красота !

Светът, нашият земен свят, ще види това,
което никога досега не е виждал:
ще види да рухнат страшите, непристъпните, непревземаемите
досега крепости на злото;
ще види да засиява в безсмъртно величие Божествената Светлина
на Доброто;
ще види красотата, ще посрещне Свободата,
ще заживее истинския живот:
живот на братство, на човешина, на разумност,
живот на единство, на истина, на справедливост,
живот на Любовта - на новата Любов, на истинската Любов,
на Божествената Любов.
Любовта към всичко и към всички,
Любовта, за която граници не съществуват,
Любовта, която ражда живота, която претворява света.
Любовта, която дава свобода !...

Идвайте, светли души ! Летете, светли души !
Сплотявайте се, светли души !
Днес вий сте единици - от България, от Европа, от света.
Утре ще бъдете милиони !
Милиони ще идват тук, в България, защото от тук изгря
новата Светлина за света.
Милиони ще идват - за да намерят, да се приобщат,
да заживеят в Божествената Светлина.
Милиони ще идват - да пият от Великия Извор,
да утолят жаждата си, да задоволят глада на душите си,
и да разнесат великото Благо навред из света.

Неотдавна един чужденец каза:

"ДНЕС, СВЕТАТА ЗЕМЯ - ТОВА Е ВЪЛГАРИЯ !

... Идваме тук да се поклоним пред великото Дело на Учителя.

Да се ободрим, да се вдъхновим,

да подишаме чудната атмосфера на Братството и Любовта,

да почувствуваме свещения, Божествения трепет на Новото,

което иде, което е дошло от тук за всички хора,

за всички народи, за цялата земя:

великото, новото, Божественото Учение на Учителя,

което ще претвори света,

което ще изгради новата култура,

което ще положи основите, ще създаде условията,

ще подготви идването на Шестата раса:

на хората, на съществата, които излъчват светлина..."

Да ! България е днес Светата Земя !

От тук блика Великият Извор !

От тук озарява света Божествената Светлина.

От тук идва истинския Хляб, Хляба на живота, Божествения Хляб:

Хляба за душите, за сърцата и за умовете;

Хляба, който ще насити гладните, ще изпълни със сили изморените,

ще възкреси мъртвите, ще отвори очите на слепите.

Хлябът, който ни дава живот: нов живот, истински живот,

Божествен живот.

Живият Хляб, Божественият Хляб - това е великото Слово на Живия

Учителя - новото Слово на Бога, това, което Бог днес говори:

Третият Завет на Бога !

Защото Бог не е престанал и не престава да говори на тези,

които имат очи - да виждат, уши - да слушат, ум - да разбират.

А чрез Учителя Бог даде на хората, на човечеството, това,

което им е нужно, което трябваше да им се даде именно сега:

безгранична Светлина, неизчерпаем Извор на сили, знания, мъдрост,

туй, което ще окрили хората - душите, умовете, сърцата,

ще им даде възможност - сили, светлина, знания -

да изградят новия свят.

Може ли да се скрие Светлината ?

Може ли някой да спре Божествения Извор на Доброто, на

на Истината, на Любовта ?

Може ли някой да угаси Слънцето ? Да противостои на Божественото

Напразни усилия !

Пред величествения изгрев на Новото ще загаснат, ще изчезнат, ще станат непотребни, ще загубят смисъла си всичките днешни мъждеещи мандила на окованата в веригите на материализма и егоизма, на потъналата в тъмнина, счована от безварието и безлюбieto, следваща лъжливи пътища заблудена човешка мисъл. Ще се отворят очите на слепите, ще се събудят спящите, и ще видят красотата на света, смисъла на живота, величието на Любовта !

Ще видят, ще узнаят, ще разберат Божествения Промисъл - благата Вашина Ръка на Бога, простряна винаги над нас, която ни пази, която ни води към Доброто, към Истината, към Съвършенството, към Любовта; но същевременно ни е дала свобода - не ни заставя, не ни насилва да вървим по нейния път; оставя ни да опитаме всичко, според дадената ни свободна воля, а да се върнем отново, доброволно и съзнателно, към Истината, към Красотата, към Любовта ! Да се върнем към нашия Баща - Бога.

Великото, живото, Божественото Слово вече изпълни света ! Най-близките ученици на Учителя видяха нагледно това: невидимо, неосезаемо, неуловимо за обикновеното човешко око, то се носи в пространството, обгръща земята, буди, възпалява, възприема се от съзнанието на пробудените души. Никакви вериги, никакви забрани, никакви насилния, преследвания, аутодафета, не могат да го спрат. То е неуловимо, то е непобедимо, то не гори ! То действа направо, непосредствено, чрез силата на своите вибрации, върху съзнанието на хората. То е жива, неумираща, безсмъртна, вечно растяща сила.

Божественото Слово изпълни етера !

И нищо не ще му попречи да завладее умовете, сърдцата, душите на хората.

Нищо не ще спре неговата победа, неговото тържество. Дори ако се наложи ний, българите, като народ, да го приемем последни - да приемем откъм това, което днес от тук, от България, озарява вече света...

С нищо досегашно не може да се сравни Великото,
което днес Бог дава на човека, на човешката душа,
чрез Словото на Учителя:

"Аз дойдох да кажа това, което досега не е казано от никого"

У ч и т е л я т

Защото:

"Много още имам да ви кажа, но сега още не можете да носите.
А когато дойде Онзи, Духът на Истината, Той ще ви научи на всичко,
защото няма да говори от себе си... Той Мен ще прослави".

Х р и с т о с

Духът на Истината, за когото говори Христос, това е Учителят,
който вече дойде, но когото не познаха и не приеха,
тъй както не познаха и не приеха Христа.

Чрез своя Пратеник, Учителят, Бог днес ни дава това,
за което човечеството преди 2000 години не беше още готово.

И както, по думите на Христа - "Аз и Отец сме Едно",
така също: Я Учителят, Христос и Бог са Едно.

Един е Источникът !

Не своето слово, а Словото на Бога ни донесе Учителят -
Словото на Христа, съобразно с днешното състояние,
съобразно с днешните нужди на човечеството.

Учителят дойде да прослави Бога.

Той дойде да прослави Христа !

Христос е, който идва днес в света !

Той идва в душите, в сърдцата и в умовете на хората,
а не някъде "над облаците", както някои буквоеди Го очакват.

Живият, любящият, възкръсналия Христос е в Словото на Учителя.

Не нова религия, не секта дойде Той да основава.

Той дойде да ни обедини върху Божествената основа...

Той дойде да сложи печата на единението върху всичко,
което е Божествено.

Той дойде да заличи границите:

между човек и човек, между народ и народ, между учение и учение,
между религия и религия, между този и онзи свят:

в Бога, в Божественото, всичко е Едно.

Той дойде да постави основите на Царството Божие на земята.

Той дойде да ни въведе в света на Любовта !...

Затова ще блика безспирно Великият Извор,
вземайки началото си от нашата малка земя.

Затова ще идват тук милиони души, от всички страни на света,
за да почерпят сила и живот,
да се приобият към Великото Дело на Учителя,
да пият от свещения Извор на Любовта, Мъдростта и Истината.

Затова свещени ще бъдат за цялото човечество -
за бъдещите хилядолетия -

София, Изгрева, Витоша и Рила, Седемте езера,
дето Учителят води и учи своите ученици,
дето Той пося Божественото семе на Истината, на Чрасотата,
на Мъдростта и на Любовта.

Свещени ще бъдат Варна и Търново,
дето Той направи първите си стъпки като Учител,
дето Той постави началото на своето Дело.

Свещена ще бъде цялата българска земя,
която Той преброди надлъж и нашир,
защото от тук Светлината озарява света !...

Идвайте, светли души !

Летете, светли души !

Служете ! - Излъчвайте Светлина, излъчвайте Доброто,
излъчвайте Любовта, светли души !

Сейте великото, святото, вечното !

Сейте Божественото !

Великият Химн на Любовта започва !

Великият Химн на Любовта е вече започнал !

Великият Божествен Химн на Любовта претворява света !

С братска прегръдка, с свещена целувка нека ознаменуваме
този новия Ден.

Нека ознаменуваме нашето единение, нека осветим нашето Дело:
служене на Великото и Чрасивото, на Истината и Свободата,
на Любовта и Мъдростта - служене на Бога !

ТАЗИ БЕЗКРАЙНА СВЕТЛИНА !

Тази безкрайна Светлина !

Тази безкрайна Любов !

Този безкраен Живот !

Това безкрайно щастие, безкрайно блаженство !

Няма на земята щастие ? Няма на земята блаженство ?

- Да ! Няма на земята щастие, няма блаженство.

Няма за земното, за обикновено човешкото, за физическото, телесното.

Има безкрайна Светлина за душата !

Има безкрайна Любов за душата !

Има безкрайно щастие, безкрайна радост, безкрайно блаженство за душата.

За душата: за душите които се обичат.

За душите, които се привличат.

За душите, които излъчват светлина, излъчват любов, излъчват неземна радост...

За душите, които летят: които живеят не на земята, а на небето.

Които са едновременно на земята и на небето.

Които превръщат земята в небе.

Какво е Небето, ако не Любов ?

Какво е Небето, ако не безкрайна радост, безкрайна светлина, безкрайно блаженство ?

Какво е Небето, ако не туй - да видиш в очите на брата си, на сестра си - душата ?

Да видиш безграничната Светлина, безграничната Обич, безграничната, нетленна Красота ?

Да видиш устрема към Висините, да видиш разперени белите крила на душата.

Да почувствуваш неземния трепет на летежа в Безкрайността...

В Безкрайността живеем ний, защото сме души !

Защото минахме през бездвата на Страданието.

Защото се изкупихме в священите води на Жертвата.

Защото пихме от Чашата на Посвещението.

Защото ни озари Светлината. Защото ни изпълни Любовта.

Защото вярата ни даде крила !

В Безкрайността живеем ний, защото няма граници за Любовта,
за светлината, за радостта, за красотата.
Защото животът на земята^е за нас само опорна точка, трамплин,
условие, възможност - да полетим към Небето...
Защото превръщаме всичко земно, всичко човешко,
всичко обикновено - в красота, в светлина, в изворна радост.
Защото виждаме нещата в тяхната истинска, Божествена Светлина.
Защото виждаме вечното Добро зад временното зло.
Защото виждаме Божествената Хармония зад човешкия безпорядък.
Виждаме Духа зад материята. Реалността - зад илюзорната видимост.
В Безкрайността живеем ний, защото ни изпълни трепета на
на Върховното, неземното.
Защото Учителят ни подаде ръка, озари ни със Светлина.
Защото Бог ни призова - да служим: да светим, да топлим,
да помагаме, да даваме - да даваме живот, любов, радост.
Защото разбихме границите, разбихме оковите на личното,
на обикновеното, дребнаво човешкото.
Защото съсахме преградите на отделността:
защото няма вече "аз", а има "ние".
Защото в братска прегръдка запяхме песента на единението,
на Любовта !
Молко е хубаво да обичаш с любов, която дава всичко,
а не иска нищо !
Която сама за себе си е цел, постижение, възнаграждение.
Която не се съсредоточава в един единствен обект.
Която се разширява до безкрайност, която обгръща всичко.
Да даваш: да даваш с радост, с обич, с готовност.
Да подаваш ръка за помощ, да стопляш, да храниш, да светиш.
Да помагаш, да се раздаваш, да се разширяваш -
да живееш във всеки срещнат, във всяко същество.
Тази безкрайна Светлина ! Тази безкрайна Любов !
Този безкраен Живот: да виждаш, да знаеш, да разбираш:
ето: **НИЕ СЕ ОБИЧАМЕ !** Ние се преливаме един в друг.
Ние живеем в Цялото, за Цялото - ние сме Едно:
в Бога на Любовта, в Светлината на Учителя,
в устрема към красотата, в тихия плясък на белите крила
на душата, **НИЕ СМЕ ЕДНО !**
Защото сме души ! Защото живеем в Бога !
Защото се обичаме !

А Й Т О С - В Р А Т С К А Т А Г Р А Д И Н А

Д Е Н Я Т Н А У Ч И Т Е Л Я

А когато дойде Онзи, Духът на Истината,
Той ще ви научи на всичко.

Х р и с т о с

Там, където е Божественото, там е живота, там е бъдещето,
там е успеха, там е разцъфтяването, издигането, величието;
там е истинската култура, истинското изкуство, истинската наука;
там е разрешението на всички трудни задачи;

там е триумфа на Доброто, на Истината, на Любовта !

Там, където е Божественото !

Нека то бъде като "синапово семе" !

Нека то бъде едва забележимо, незабележимо, несъществуващо,
"нереално" - за тези, погледа на които е впит в материалното,
във временното, външното.

Нека то бъде отхвърлено, отречено, осмяно от човешката света,
от човешкото ограничение и късогледство...

Нему принадлежи бъдещето !

Защото то носи лек за всички рани, хляб за всички гладни,
свобода за всички поробени.

Защото то носи безграничната Светлина, която озарява човека
и му сочи истинския път в живота.

Защото то носи всички блага - материални и духовни.

То носи величата "расота, величата Сила, великия Живот...

То, Божественото, е Великият Извор, който единствен може да утоли
жаждата на човешката душа за разумен, хармоничен живот,
за истинско знание, за полет към висините на живота.

По неизповедимите, непонятни, недостъпни за човешкия ум пътища
на Провидението, на Бога, днес, в предверието на Новата Ера
за човечеството, Божественото озари първом България !

Великият Учител, Пратеникът на Бога, на Христа -

Духът на Истината, за когото говори Христос, дойде на земята,
и дойде именно в България.

И Той донесе тази Светлина, това Знание, това Богатство,
от които ще черпят сила и живот хилядите на бъдещето;
от които човешката душа вечно ще черпи, без да може някога
да ги изчерпи.

Защото Учителят донесе именно Божественото - безграничното, неизчерпаемото, безсмъртното.

Учителят донесе Божествената Светлина, Божественото разрешение на всички въпроси, Божествения Мир, Божествената Любов, Божествената Истина...

Изворът на Божественото избликна в България и от тук ще залее цялата земя.

"Намъкът, когото зидарите отхвърлиха, той стана глава на Бъгъла".

"От Господа стана това, и чудно е в нашите очи"...

БРАТСКАТА ГРАДИНА, 14 юли, 1968.

Днес, в неделния ден, ще се празнува тук Деня на Учителя, за да могат повече братя и сестри да дойдат на празника.

Още от предния ден, събота, обширната Братска градина е изпълнена с хора - братя и сестри, дошли от околностите на Айтос и от други, по-далечни градове и села.

Колко светлина в очите на братята и сестрите !

Колко топлина в техните сърдца !

Такава чиста, небесна, Божествена радост изпълва всички !

Така огромен кошер е днес Братската градина.

Така малки пчелици са братята и сестрите,

всяка от които носи събрания от нея мед...

Това е Любовта, това е Братството, това е Единството,

това е Светлината, донесена от Учителя...

Това е Божественото, което ни свързва, което ни е довело тук, да приобщим душите си, да ги следем в могъщ полет към висините, да ги следем в неземна, небесна, Божествена Песен !

Прозвучава, подета от стотици гласове, "Братство-единство..."

Следват други песни, изпълнявани също така от многогласния хор.

Какво по-хубаво от тия песни, в които най-ясно чувствуваме нашето единство ?

По-велика, по-могъща, по-свята песен от тази за братското единение и братската любов, няма !

Нищо земно не може да се сравни с Божественото, което се излива от тези песни, дадени ни от Учителя !

Пейт душите, пейт сърдцата, пей цялото ни същество.

Музика, каквато няма никъде другаде по света.

Песен, която те свързва с Небесата.

Песен, която те издига до подножието на Божия Престол...

118

Срещат се мнозина, които отдавна не са се виждали.
Възобновяват се стари връзки. Свързват се нови.
Нови.? - Всички ний тук сме свързани от хилядилетия.
Всички ний сме свързани във Вечността.
Всички ний сме едно Ято, което придружава Учителя,
което изпълнява волята на Бога !
Песни, песни, песни !...
Сърдечни поздравления, прегръдки, братски и сестрински целувки !
В неделя, 5 часа сутринта, всички са на крак.
Изпълнява се предвидения за празника молитвен наряд.
Статици уста пеят песента "На Учителя".
И Той е тук, при нас. Невидим, но чувствуван.
Той ни обгръща с своята Любов, озарява ни с своята Светлина,
дава ни своето благословение.
В Бога, в Учителя, в Христа, ний всички сме Едно.
Тук са брат Георги Муртев, Пеню Чиров, Д-р Миркович.
Тук са Тодор Стоименов, Боян Боев, Георги Радев...
Тук са всички, всички!...
Под крилото на Учителя, с благословието на Бога !
Тук са светлите Ангели, великите възвишени Същества,
които ни ръководят и палят в живота.
Отворете очите си ! Тук са всички !
Няма "този" и "онзи" свят. В Божественото всичко е едно.
Няма раздяла, няма загубване, няма смърт.
Има вечно единство, вечна радост в Бога, вечен живот...
През всичкото време, докато трае наряда, едно гълъбче,
национално височе на борова клонка, мълчаливо присъствава.
На околните дървета гугутките тихо пригласят на наряда.
Това е Храм, истински, неосквернен от никого и от нищо Храм,
всред природата...
ПАНЕВРИТМИЯТА
След обикновените всекидневни гимнастически упражнения,
дадени от Учителя, започва Паневритмията.
Над 400 души братя и сестри се нареждат двама по двама в голям кръг
опазващ цялата свободна, неразработена част на Братската градина.
От инструментите на десетина музиканти се разнесат звуците
на първото упражнение на Паневритмията - "Пробуждане"...

И огромният кръг се раздвижва с хармонични стъпки и движения на ръцете. Нима това е само движение на телата ?
Не ! То е летене на душата в просторите на неземното.
Каквото и да се каже за Паневритмията, както и да се обяснява и описва, каквито думи, изрази, сравнения да се употребят, всичко ще бъде недостатъчно, незадоволително, непълно.
Не се описва с думи, на човешки език, неопикуемото.
Не може да се сравни с нищо земно небесното, несравнимото.
Не може да се определи, да се изрази Божественото !
Какво струва всяко човешко, всяко земно изкуство пред това, което Учителят е снел от Небесата, което Той е подарил нам, на братята и сестрите, на българския народ, на цялото човечество ?
Идва деня, когато очите на хората ще се отворят, умовете им ще се пробудят, съзнанието им ще просветне, и те ще видят и разберат какво несравнимо, неземно, Божествено Съкровище ни е донесал и завещал Учителят - Съкровище, способно да превъзпита, да прероди народа ни, поколенията, човечеството, когато неговите мъгъщи сили се сложат в действие.
Паневритмията е Божествен синтез на всички възвишени изкуства. Тя е най-високото, свършено постижение, в което етика и естетика, хигиена и духовен растеж се сливат в едно.....
Тя е това, което човечеството несъзнателно търси, към което се стреми, от което, преди всичко друго, се нуждае, макар все още да не знае къде ще го намери.
Защото, ще повторим: това е Небето, слязло на земята.
Музиката и хореографията на Паневритмията, това е изкуството на Ангелите.

ПОЗДРАВЛЕНИЯТА

Завършени са упражненията на Паневритмията, Пентаграма и Слънчеви лъчи. Последните звуци на Божествената музика бавно замират. Отново живият кръг на братята и сестрите опасва цялата градина. Започват поздравленията.

Това е гениално хрумване, гениална идея, съдържаща в себе си, в своето реализиране, неизчерпаем източник на сила и живот, на обновяване, на ободряване, на правилна обмяна; съдържаща в себе си великата реалност на единството, свещен символ, свещен израз на неразкъсваемата верига на Братството...

Раздвижва се кръгът. Свързва се началото с края.
Това е вечното движение. Това е животът във Вечността.
Всеки един брат, всяка една сестра, следвайки непрестанно движението се начало на кръга, ще мине по целия кръг, следван от всички останали, и със сърдечно ръкуване, със свещения поздрав на уста "Няма Любов като Божиата Любов !" - приемайки отговора: "Само Божиата Любов е Любов !" - с радостна усмивка на лице, ще поздрави един по един всички останали братя и сестри. Всичко това в непрестанно движение.
Това е Божественото Единство, което характеризира всичко.
Това е, приело физически образ, постижението на идеала.
Това е пълнотата на единството.
То е символичният израз на Божественото единство на живота - връзката - свещената връзка на всеки един със всички.
Живият, взаимнообменящ се кръг, е живият символ на това, към което човечеството съзнателно или несъзнателно се стреми. Той е това, за постигането на което всяка будна човешка душа копнее. Той е свещеният, върховният идеал, даден на човечеството от Бога: ще влезеш във връзка със всяка душа, ще се прелееш във всяка душа, без никакво изключение, и - ще получиш частица от любовта на всяка душа, ще получиш частица от нейния живот, от нейната сила, вдъхновение, своеобразие.
Това е, което изисква Любовта на всички към всички !
То е великото, към което ний всички, цялото човечество, целият безграничен живот на милиардите светове, всички същества съзнателно или несъзнателно се стремят.
Защото то е върховната задача, поставена ни от Бога.
То е Любовта - истинската Любов, Божествената Любов, всеобгръщащата Любов !
Да се свържеш с всички !
На всички да дадеш, от всички да получиш !
Това е безкрайното богатство ! То е върховното постижение !
То е животът в Бога: ти си във всичко и всичко е в теб.
Върховен израз на духовното единство на живота !
Велик е символа, велико е съдържанието, велика е Божествената Реалност, съдържаща се във живата движеща се верига на взаимнопоздравляващите се братя и сестри.
Ето, туй е нашият идеал, то е, към което се стремим, то е, което Бог изисква от нас, от всички хора:
връзка със всички, любов към всички, единство на всички.

Силата на скачените батерии, на скачените, свързани помежду си източници на живот, нараства стократно, хилядократно. Но земни задачи могат да бъдат неразрешими, да останат неразрешени за тази върховна Божествена Сила ?

За човечеството, което днес все още е потънало в хаоса на ужасяващи противоречия, кризи, конфликти, има само един изход: Това е Божествената Светлина на великото Знание.

Това е Божествената Любов, която обгръща и стопля всичко.

Това е Божественото Единение, което хармонизира всичко.

Учителят ни донесе тази Божествена Светлина, тази Божествена Любов, това Божествено Единение.

Всички да тръгнем по Неговите стъпки, като забравим, отхвърлим, изоставим всичко дребнаво, всичко ограничено човешко, всичко несвършено, лично, което ни отделя един от друг, което е спънка за действието на великия закон за Единството, и което ни отделя от Учителя, от Христа, от Бога !

Ако София е Града на Мъдростта - на Божествената Мъдрост, то Айтос е свещения Град на Любовта - на Божествената Любов ! Нито Мъдрост без Любов, нито Любов без Мъдрост !

Да обединим Любовта и Мъдростта, за да заживеем в Бога !

Да заживеем истински в Учението на Учителя.

За да можем с чисто сърдце да кажем:

- Ето, Господи, ето, Учителю, ето, Христе:

Слагаме пред нозете Ти всичко дребнаво, всичко несвършено, всичко ограничено, отрицателно в нас, което ни отделя един от друг.

- При Тебе идваме, Господи, дето всичко е Едно !

Величаво и неотемливо наследство от твои Бата - Бога !

Ако ти си знаел, ако ти си прозрял !

Знае ли малкото семенце, че му предстои да стане едно раз-сено растение, едно прекрасно цвете, едно величествено дърво ! ?

Знае ли житното зърно, че утре ще нахрани цял свят ?

Знае ли малката дъждовна капка, че утре, съединена с своите сестри, ще се превърне в езеро ?

Та така си ти, бедний човек, пред когото утре ще се разтворят всички граници, пред когото ще паднат всички ограничителни условия, на когото ще нарастнат крила - да лети в Безкрайността !

Ти си Дух, а не тело !
Ти си Безсмъртен син на своя Безсмъртен Баща !
ИЗЛЪЧВАЙ ЛЮБОВ !

Любовта иде от Слънцето !

Любовта идва от милиардите слънца - Любовта идва от Бога !

Ти си син на Бога ! Ти си дете на Бога !

Ти си дете на Слънцето - на милиардите Слънца !

Ти си едно с Бога !

И ето: твоята съдба, твоето предназначение, твоето бъдеще е:

да станеш като Слънцето, да станеш като Бога !

Да излъчваш топлина и светлина: да излъчваш Любов !

Това именно, това и нищо друго, е твоята бъдеща съдба.

Да израстеш, да засияеш, да се превърнеш в светъл дух,

да надмогнеш земните окови.

Да заживееш във Вечността ! Да придобиеш Безкрайността !

Бедний човече, роден тук, в ограничителните земни условия !

Бедний човече, скован тук от земната Цирцея - заживял с съзнанието за твоята тленност, за твоето ограничение, за твоето нищожество !

Бедний човече - отровен, излъган, заблуден от твоята "наука" - че си нещо като едnodневка, нещо като сапунен мехур в този живот: нещо като нищо.

Ако ти би знал, ако ти би прозрял безкрайната красота, безкрайното величие, безкрайната всеобхватност на твоята душа, на твоя Дух.

Ако ти би прозрял за миг, ако пред тебе се отвореха само за миг вратите на Вечността и Безкрайността, които те очакват - които са твоята съдба, които са твоето бъдеще, които са твоето нетленно и неостемлимо наследство от твоя Баща - Бога !
Ако ти би знал, ако ти би прозрял !

Знае ли малкото семенце, че му предстои да стане едно разкошно растение, едно прекрасно цвете, едно величествено дърво !?

Знае ли житното зърно, че утре ще изхрани цял свят ?

Знае ли малката дъждовна капка, че утре, съединена с своите сестри, ще се превърне в океан ?

Та това си ти, бедний човече, пред когото утре ще се разтворят всички граници, пред когото ще паднат всички ограничителни условия, на когото ще израстнат крила - да лети в Безкрайността !

Ти си Дух, а не тяло !

Ти си безсмъртен син на своя безсмъртен Баща !

Ти едно с Вечността и Безкрайността.

Ти си едно с Бога !

Ти няма нивга да умреш !

Но колко работа те очаква, за да достигнеш, да реализираш, да проявиш своето истинско величие, своята истинска красота - да придобиеш своето истинско богатство !

Колко усилия, колко време, колко опитности те очакват по пътя на твоя вечен, непрестанен въход !

И - ще прибавим, не ще замълчим - колко разочарования, колко временни неуспехи, колко заблуждения, лутания, колко страдания ще те съпътствуват в Живота !

Ти не трябва да се страхуваш от всичко това.

Всичко това не може да те спъне, да те спре в твоя въход.

Напротив - това са само стъпала: може би трудни, понякога мъчителни, но които с сигурност те водят по светлата нагорна пътека - към съвършенството, към безсмъртието, към вечния живот

И ето - ти трябва да чуеш, ти трябва да узнаеш великата истина: Еликсирът на живота, еликсирът на безсмъртието, еликсирът на вечната младост е скрит във въздуха.

Еликсирът на живота е скрит във водата.

Еликсирът на живота е скрит в храната - в хляба и плодовете.

Еликсирът на живота е скрит в слънчевата светлина !

Ти трябва да научиш, ти трябва да овладееш изкуството да го извличаш от тях.

Ти трябва да се научиш да вземаш това, което ти е дадено, което е вложена в заобикалящата те среда, което ти е подарено от Бога

И ето: Небето днес ти дава ключа, свещения и съпоценен ключ към безсмъртието, към вечния живот, към вечната младост, към съвършенството, към небесното царство, към Бога.

Приеми го с готовност, с радост и благодарност.

Приеми го с чисти ръце - с чиста душа и чисто сърдце.

Приеми го като най-скъпото, нетленно Съкровище, като безценен дар от Бога, какъвто той наистине е:

Ключът към безсмъртието, това е Любовта !

Пътят към съвършенството, към вечния живот, е Любовта.
Пътят към Царството на Бога, към Небесното Царство, към
Вечността и Безкрайността, е Любовта !

Ти трябва да се научиш да обичаш, ти трябва да станеш провод-
ник на Любовта, ти трябва да излъчваш Любов !

Тази Любов, която е магичната Сила, чрез която именно ти ще
възприемеш еликсира на безсмъртието от въздуха, от водата, от
от хляба и плодовете, от слънчевата светлина, - като ги обичаш
Тази Любов, която ще те превърне в същество, излъчващо светлина
Тази Любов, която ще те превърне в ангел !

Затуй, приеми Любовта на Бога !

Приеми я в душата си и в сърцето си, приеми я с ума си и с
волята си:

приеми я от въздуха, от светлината, от водата, от хляба и пло-
довете. Тя е там - вътре в тях !

Стани проводник на Божиата Любов !

Всичко живо, всичко съществуващо очаква твоята любов !

Излъчвай Любов !

Влез в света на Любовта ! Създай около себе си свят на Любовта

Превърни цялата земя, целия свят в свят на Любовта !

Това ще стане като станеш проводник на Божиата Любов !

Това ще стане като започнеш да излъчваш Любов !

Излъчвай Любов !...

Божията работа не свършва, и когато аз казвам
за своята лична, частна работа.

Когато това се наложи, ти няма да се почувстваш отдалечен
и който си с радост можеш да дойдеш на Божията работа.

И наистина, от какво ни да се напаста ?

Земля, от кого и за какво ни да търсат ?

За какво да се съмняваме, смущаваме, колебаем ?

Кои са тези сили, видими и невидими, които ни видят,

които биха могли да угрозят съществуването на Божията работа ?

Кой е този, който може да се издигне, пред лицето на Бога,

пред Небесата, които днес и нощта виждат над нас ?

На се ли ти случило на Божията, на Божията работата -
на Любовта ?

Кои страдания, мъчнотии, болести, не могат да бъдат пречка,
препятствие, изпрепятствие с радост от Любовта ?

БЕЗ СТРАХ !

Когато ти служиш на Бога,
когато ти служиш на доброто и любовта,
когато ти служиш на истината, на правдата и красотата,
отхвърли всеки страх, всяко съмнение, всяко колебание
от душата си, от сърдцето си, от ума си.
Когато ти служиш на Бога, друг е който ще мисли за теб:
за твоята сигурност, за твоето право, за твоите нужди,
за твоя живот.
Когато ти служиш на Бога, знай, че ти не си сам,
че никога не ще останеш сам, никога не ще бъдеш изоставен.
Велики, могъщи, неземни светли Сили стоят зад тебе.
Имай вяра, имай упование, имай безгранично доверие в тях:
те няма да те изоставят !
Когато ти служиш на Бога, нищо, абсолютно нищо не може,
не трябва да бъде страшно за теб.
Целият ад да излезе срещу тебе, ти не ще се поколебаеш:
светлината, която ти носиш в себе си, е по-силна от всякакво зло.
Когато това се наложи, ти ще отхвърлиш всичко, ..
ще изоставиш всичко - всичко земно, всичко човешко, лично,
и ще свършиш Божиата работа !
Първом Божиата работа ще свършиш, и тогава ще мислиш
за своята лична, частна работа.
Когато това се наложи, ти няма да се поколебаеш пред нищо:
и живота си с радост можеш да дадеш за Божието Дело.
И наистина, от какво има да се плашиш ?
Защо, .. от кого и за какво има да трепериш ?
За какво да се съмняваш, смущаваш, колебаеш ?
Кои са тези сили, видими и невидими, човешки и адски,
които биха могли да угасят светлината на Божиата искра в теб ?
Кое е това, което може да те плаши, пред лицето на Бога,
пред Небесата, които денем и нощем сияят над теб ?
Не си ли ти служител на Великото, на безкрайно могъщето -
на Любовта ?
Кои страдания, изпитания, лишения, не могат да бъдат приети,
понесени, изнесени с радост от Любовта ?

когато тази безкрайна сила е в сърдцето ти,
когато тази непоколебима вяра е в душата ти,
когато образа на Христа е ^{пред очите ти,} ~~в душата ти,~~
какво страшно може да има за теб ?

Смело, свободно разбивай, разкъсвай всички земни окови:
отхвърли страха за утрешния ден. - Ти няма да умреш от глад.
Отхвърли страха от човешката неправда и насилие.
С тебе няма да се случи нищо повече от това, което ти е определено:
"Хиляда ще паднат от страна ти и десет хиляди от дясно на теб,
но при тебе няма да се приближи".

Отхвърли страха от общественото мнение, от неразбирането,
от преследването, от клеветата.

Няма истински Божи служител, не увенчан с трънен венец.

А няма Божията Десница не е винаги над тебе ?

И няма ти носи готов да посрещнеш и приемеш всичко ?

Всякакви страдания, мизерия, лишения, бедност, хули, клевета,
предателство, измяна - всичко с радост ще посрещнеш ти.

Толкова голямо, толкова светло, толкова топло е слънцето,
което грее в душата ти, че нищо земно не може да го помрачи.

Без страх ! Без каквото и да било страх,
от каквото и да било, от когото и да било !

Няма сила, по-голяма от Божията Сила !

Няма истина, по-светла от Божията Истина !

Няма правда, по-висока от Божията Правда !

Знай, че си отива вече царството на злото.

Знай, че тъмните сили вече са уплашени и чезнат
като сенките на нощта пред светлите лъчи на ^{утрото} ~~слънцето~~

Знай, че Той, сам Той, Великият, Вечният, Всемогъщият иде:

да постави всяко нещо на мястото му .

Да изпълни с светлина и красота света - нашия земен свят.

Да възцари Доброто и Любовта !

Без страх !

От никого и от нищо !

Ти си на всичко готов !

Тя всичко можеш да приемеш и понесеш.

Ти всичко можеш да дадеш - да се лишиш от всичко.

В Бога, в неговата Любов, в неговата Правда,
в неговата Истина, в служенето на Бога - ти имаш всичко !

Без страх и без тъмнина !

Напред в Любовта безгранична !

ПЪТЯТ НА СЛОВОТО

Видях пътя на Словото.

Това се случи през един ранен пролетен ден, в 1924 година, след една от беседите, които Учителят държеше в Братския салон, находящ се на улица "Оборище". Днес на мястото на салона е построена голяма жилищна кооперация.

Беседата, която Учителят тоя ден държа, беше слънчева, топла, със възходящи енергии, какъвто беше тогавашния пролетен ден. Свърши се беседата към 11 часа и половина. По това време малък струнен оркестър от братя и сестри изпълняваше няколко музикални номера и песни от Учителя.

Всички, в добро настроение от беседата, се обърнахме към оркестъра да слушаме музика. Прибрах стенограмите и молихте си и се обърнах и аз да слушам. Обаче едно особено, необичайно явление отклони вниманието ми от музиката. Какво видях? - Салонът беше пълен с множество големи и малки сини живи кълба със синия цвят на Истината, който съм виждала няколко пъти. Този цвят не е нито ясно син, нито тъмносин, най-близък е до морскосиния, но все пак е особен.

Кълбетата се движеха бързо, но величествено, като живи, съзнателни същества. Самите кълба се състояха от безброй малки, микроскопически частици, които също бяха в постоянно движение. Въпреки непрекъснатото движение на малките частици, кълбата запазваха своята форма. От синия цвят на кълбата в целия салон имаше някакво нежно, синьо сияние. Продължавах да следя плавното и красиво движение на кълбата. Наслаждавам се на красотата и си мисля: какво означават тия кълба? Едва си зададох въпрос и отговора беше готов отвън и отвътре. Знайно е, че свидетелството на двама е вярно и истинно.

Преди беседата кълбата не видях. Следователно, те са се оформили в време на беседата и се явиха на края като мисъл-форми. Докато мисля така, отвътре ми се прави превод: Това са форми на по-главните мисли, които Учителят каза в беседата.

Следя движенията на кълбата: едно след друго достигаха до стените на салона и, докато очаквах при удара си в стените да се пукнат и разпръснат на частици, останах приятно изненадана от

начина, по който излязоха навън. Те проникнаха през стените без да се пукнат, без да се огънат или пръснат. Те излязоха навън цели, каквито бяха и по-рано. Както ги следях, не усетих как и погледът ми излезе заедно с тях. И аз сама не знаех как стана това, че заедно с сините къдба, т. е. с Словото на Учителя и моят поглед проникна през една от стените на салона, а именно през северната, отдето проникнаха множеството къдба. Аз употребих думата "проникване" вместо "излизане", защото думите излизане и влизане подразбират минаване през някакъв отвор, като врата, прозорец и други.

И така, аз можах да проследя пътя на Словото, дето къдбата се движеше плавно, тържествено в пространството, в своето царство - в света на идеите, в идейния свят. Проследих донякъде само къдбата, докато те изчезнаха. Отново съм в салона, дето оркестърът продължаваше да свири.

Писано на 11 май, 40 години от това преепраско явление, което не е изгубило нито йота от своята живост, реалност, преснота и истинност.

П а ш а Т е о д о р о в а

Днес нито човек, нито ум, нито съзнание не може да се се-
ПОСЛЕСЛОВИЕ се оприе, да се противопостави на силата на

както не може да се изчерпи с шепи океана, както не може да се преброят песъчинките на морския бряг, така също не можем да изчерпим, да изброим, да обхванем изцяло величието, красотата, безкрайната сложност, безкрайното разнообразие, пълната всеобхватност на Божественото Слово, дадено ни чрез Учителя, съдържаше се в стотиците томове на неговите беседи и лекции.

Велико е времето, в което живеем ! Щастливи са хората на настоящето, върху които се разлива тази безкрайна Божествена Светлина, това велико Божие благо.

Пътят е намерен ! Целта е посочена ! Силите - средствата, методите, законите на новия живот ни са дадени. Всичко това ни се дава даром, така да се каже - на готово, защото: "Тези идеи, които излагам в беседите и лекциите, вие и сами можете да ги намерите. Но за всяка идея трябва да работите 25 хиляди години, за да я намерите... Тогава колко години ви трябва, за да намерите идеите, които са само в една беседа ? "

Велико е благо, Божественото благо, което се излива над всеки от нас, над българския народ, над цялото човечество, чрез Словото на Учителя.

От нас се иска, на нас ни остава само едно: да приемем !

Да приемем с цялата си душа, с цялото си сърдце, с целия си ум, с радост и благодарност най-новото Откровение на Бога - светлината, силата, живота, радостта, величието, безкрайното богатство, което носи с себе си ТРЕТИЯТ ЗАВЕТ - третото изявление на Бога на земята, което днес става чрез Словото, донесено от Учителя и изпълващо вече цялата земя.

Няма да остане човешка душа, в която част и на земното кълбо да се намира, на чиито двери Божественото Слово да не почука, да не проговори, да не призове:

- Ставайте, защото дойде край на тъмната нощ !
- Ставайте, защото Светлината вече озари цялата земя !
- Ставайте, защото скоро ще изгрее великото Слънце на живот
- Приемете с радост и готовност, с чисто сърдце и отворена душа благо, което ви се дава, което Небето излива над вас.

БОЖЕСТВЕННОТО СЛОВО ВЕЧЕ ИЗПЪЛНИ СВЕТА !

Тези, очите на които се отвориха, видяха нагледно процеса - външния, физически процес, чрез който става това: светлината, кълбо, мисъл-формите на Божественото Слово се разпространяват, обгръщат, изпълват света.

Днес никой човек, никой ум, никое съзнание не може да се освободи, да избяга, да се скрие, да се противи на силата на Божественото Слово.

То идва не отвън, а отвътре ! Ражда се в душата, в сърдцето, в ума на човека !

ТАКА ДНЕС ХРИСТОС ИДВА ВТОРИ ПЪТ НА ЗЕМЯТА !

Ражда се в душите и сърдцата на хората.

Ражда се като Любов, ражда се като Мъдрост, ражда се като велика Божествена Истина...

Навсякъде по света, сред всички народи, на първо място сред младежта, този процес е в пълния си разгар: след дълго дутане, увлечения, тичане след призраци, служене на лъжливи божества - душите, сърдцата и умовете на хората се пробуждат, отхвърлят старото, отхвърлят лъжата, безверието, и възприемат Истината, възприемат Любовта.

За лъжата няма вече място в света !

За насилието няма вече място в света !

За умразата няма вече място в света !

За братоубийството няма вече място в света !

Пробудената човешка душа, озареният от Божествена Светлина човешки ум, пламналото в Божията Любов човешко сърдце, ще ги погребат.

НОВОТО ВЕЧЕ НАВСЯКЪДЕ СИ ПРОВИВА ПЪТ !

Нищо няма да го спре, нищо не ще го ограничи, нищо не ще го отклони и унищожи.

Огънят на Великата Любов ще претвори всичко в света !

Защото няма друга сила в света, която може да стори това.

И този велик, могъщ, всесилен Божествен Огън на Любовта, който вече гори, засега в сърдцата и душите на малцина, расте и се засилва, ще расте и ще се засилва, докато обгърне цялата земя.

Целият свят, всички души трябва да загорят и ще загорят в огъня на Великата Любов !

На нас, българите, както и на всички хора на земята, ни остава само едно: да приемем и -

ДА ПРИЛОЖИМ !

СЪДЪРЖАНИЕ :	стр.
Българино !	4
Учение за живота	12
Учителят за българите и славянството	30
Великото Всемирно Вратство	41
Това, което иде /Учителят за бъдещето/	46
Последни слова	64
Божественото Слово е вечно, безсмъртно !	65
Най-великата сила в света /Учителя за Любовта/	81
Учителят за музиката	99
Височият идеал	110
Мисли от Учителя за разумния живот	114
Учителят за себе си	132
Думи на един от светлите Духове	139
Изказвания за Учителя и учението /от Франция, Германия, Швеция, Белгия, Полша, Югославия/и	144
Между българските приятели, Д-р Иво Хенгстер	156
В страната на розите - на гости у великия Учител	160
Изгрева - Градът на слънцето, Ел. Видалова	162
Учителят, Мара Белчева	172
Мои и таки са белите братя, Ст. Ватрацки	175
Учителят	189
Мисията на Учителя, Воян Воев	191
Слово за Учителя, Паша Теодорова	204
Спомени за Учителя - Мърчаево	211
Великата Пролет	217
Учм обединена Европа	219
Стихотворения	223
Петунии на "Мястото на Учителя"	236
Идвайте, светли души !	239
Тази безкрайна светлина !	245
Айтос - Денят на Учителя	247
Излъчвай Любов !	253
Без страх !	256
Пътя на Словото, Паша Теодорова	258
Послесловие	260

